

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Settembre

1966

c e c a

čl. 4

11

čl. 5

12

čl. 6

13

čl. 7

14

čl. 8

15

- 1 Mons.Dr.Fr.Rýpar *čl. 6* 14 Chiesa e il mondo odierno /1/
 2 P.Ovečka, S.J. Paolo VI a Fumone, Ferrentino e ad Anagni
 3 P.Feřt, S.J. Come insegnare la religione ai più piccoli /1/
 4 P.Ovečka Chiesa nel Vaticano e nel mondo
 5 P.Ovečka Notizie dalla vita cattolica
 6 P.Feřt Chiesa nel Congo
 7 P.Ovečka Catechismo nella famiglia /8/
 8 Mons.Rýpar *čl. 6* Attualità per i sacerdoti - Notitiae 19-20
 9 P.Špidlík P.Ovečka Chiesa e il mondo odierno /2/
 "Unity in freedom", libro del Emile Card.Bea
 10 P.Feřt Catechismo per i più piccoli /2/
 11 P.Ovečka Omelia per la Dom.15 dopo Pentecoste
 P.Ovečka Settimana nel mondo cattolico
 12 P.Ovečka Tre feste della Madonna
 13 P.Feřt Paolo VI a Carpineto Romano e Colleferro
 Notizie dal mondo cattolico
 14 P.Špidlík P.Ovečka Catechismo nella famiglia /8/
 L'Autorità e obbedienza
 Notizie dal mondo cattolico
 15 Mons.Rýpar *čl. 6* La Chiesa e il mondo odierno /3/
 16 Mons.Vrána P.Ovečka Il libro "Světélko jen malé" di Petr Den

- Sestý
Zprávy z Vatikánu a z katolického světa:
Zprávy z Vatikánu a z katolického světa:
17	P.Feřt	14	Catechismo ai piu piccoli /3/ Settimana nel Vaticano - Paolo VI ritorna dal Castel Gandolfo
18	P.Ovečka		"Christi Matri Rosarii"
19	P.Ovečka		Catechismo nella famiglia /3/
20	P.Feřt		Echi della enciclica Christi Matri Rosari: Notizie dal mondo cattolico
21	P.Ovečka		Economia nel servizio dell'uomo
22	P.Feřt		Attualita religiose
23	Mons.Vrána P.Ovečka		Catechismo ai piu piccoli /4/
24	P.Feřt		Settimana nel Vaticano - Dall'attivi-
25	P.Ovečka		ta del Emme Card.Beran - Vigilia della Festa di San Venceslao
26	P.Ovečka		Congresso internazionale sulla teologia del Conc.Vat. II - Notizie
27	Emmo Card.Beran		Per la Festa del S.Venceslao
28	P.Ovečka		La festa del S.Venceslao a Roma Notizie dal mondo cattolico
29	P.Feřt	<i>Hydou</i>	Economia nel servizio dell'uomo
30	Rev.Skalický P.Ovečka		Il Card. Beran in Svizzera

V dnešním obvyklém pořadu 'Pokoncilové aktuality' promluví dr. František Rýpar z kongregace seminářů a universit v Římě, otom: JAK SE CÍRKEV STAVÍ K NOVÉ SVĚTOVÉ SITUACI? - Je to první ze tří rozhovorů, v nichž vás, vážení posluchači, monsignor Rýpar seznámí s hlavními myšlenkovými proudy, jak se projevily na II. vatikánském koncilu, a informuje vás o jejich ohlase v dnešním světě. — Prosím, monsignore! //

Děkuji vám, monsignore, a těšíme se příští čtvrtok na další rozhovor. —

Končíme náš čtvrtiční pořad 'Pokoncilové aktuality'. Tento pořad se opakuje v pátek odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 25^a, 31 m.

-o-

Připojujeme poslední zprávy: Svatý Otec Pavel VI. dnes odpoledne po třetí hodině opustil svou letní vilu v Castel Gandolfo, aby navštívil zámek Fumone, kde 19. května roku 1296 zemřel jeho předchůdce papež svatý Celestin V., známý v dějinách církevních, že se vzdal papežského úřadu. Papež Celestin V. byl prohlášen za svatého roku 1313 a jeho tělesné pozůstatky jsou uloženy v Aquile. — Svatý Otec Pavel VI. se zastavil také na území několika biskupství ve Veroli-Frosinone, Ferentino a Anagni. Všude byl uvítán církevními i státními autoritami a živě pozdravován četnými věřícími. Historický zámek, kde ukončil svůj svatý život papež Celestin je na území diecéze Alatri. Svatého Otce uvítal tamní biskup, farář a starosta města. Pout svatého Otce byla vysílána přímou reportáží vatikánského rozhlasu dnes od půl páté odpoledne středoevropského času a zítra vám přineseme v našem obvyklém večerním vysílání zvláštní reportáž s přímými záběry ze zvukového pásu. —

Jedna z osmi sester Františkánek misionářek Mariiných, které byly vyhnány z Číny, Irčanka sestra Eamon Mary O'Sullivan, minulou noc zemřela v Hong Kongu, když byla převážena autoambulancí. Její smrt způsobila všude veliké pohnutí. Němáho cesty a hlad ukončily její život věnovaný službě trpících.

2-9-66 - By Mr. L. W. Foster ref. to ^{various cuts} ^{see} w. Dec 19-1966. A

Jedna z řeholních sester které byly vypovězeny z komunistické Číny a přijely ve středu do H.K., zemřela v nemocnici, kam byla hned od hraničního přechodu (převezena). Je to irská matka Marie od sv. Eamonna, její srdce neodolalo dojmům a únavě posledních dnů; bylo ji 60 let. Řeh. sestry jely z Pekinu do H.K. vlakem; cesta trvala tři dny; na nádražích, kterými projížděly, už na ně čekali členové Rudých gard a křičeli proti nim urážlivá gesla. Po celou cestu byly namačkány v jednom oddělení třetí třídy a ozbrojení vojáci jim nedovolili ani na chvíli usnout. Při příjezdu do H.K. také další sestra byla stížena slabostí srdce, kanaďanka Matka Marie od kříže, představená kláštera pekinského. Její stav nebudí obavy. Sestry naproti tomu se bojí o osud čínských sester, které v Pekinu musely zůstat. Do Lurd se sjelo na pouť na 6000 cikánů ze zemí západní Evropy. U Lurdské jeskyň jejich vedoucím odevzdal španělský kard. Arriba y Castro pět houslí, které jim daruje sv. Otec.

1200 mladých mužů a dívek z různých křesťanských vyznání koná v Taizé rozhovory o touze křesťanů po jednotě a o odezvách, které tato touha má při aktivním sociálním a náboženském apoštolátě v rozvojových zemích. K mladým promluví kard. Bea, předseda sekretariátu pro jednuto a převor prot.kláštera v Taizé Roger Schutz a redaktor deníku Le Monde Beuve-Mery. Svou účast slíbili kard. Martin z Rouenu, Villot z Lyonu a další osobnosti katolické, anglikánské pravoslavné, luteránské a reformovaných církví.

80.výročí vstupu do kláštera oslavila v těchto dnech sestra benediktinka matka Sofie Zimmerová v klášteře ve Sv.Josefu v severoamerickém státě Minnesota. Matka Sofie má 104 roky. Pamatuje si na události z války Severu proti Jihu a na ohlasy zavraždění prezidenta Lincolna.

W. Uhler a sp. rep. Uganda probably most dist. str. W. Uhler like
and v. like many sp. mentioned & sp. Uhler per Vahl's works.
lublanica

Si Per temp mult terc. litter ans organum a op. delg. sc-V. Plt.

U trop. zónach mohou být hubičky v povodí r. Jordan
Mrs. Carleton.

we have now against another Johnson file in court.

X Rysty gromy chunukie schmeidung, fag ^{zem} Hie he lat C. perz

Pohi. shukha 10 per cent. of uppermost surface, ha' lehi unno. Bunt. white
yellow per. yellow well rahi'.

Genl. Bea, his wife, Genl. Marti & Roman a
Villal + Lynn. (Genl. Bea married) v. Capt. Hunt + Malone; Genl.

Vlasy f. j. v.
z jednotky hestáni. "Církev zahraniční pořídila, když tento
Bos, nechovateli plnou postavenou emigrantům dojistého. Neuvěřitelné
že náš národní bytce všechny
repatriaci náš národního mluvčího, převzal je v tomto, když je
jednotky supř. nám a další firmy všechny své mluvčí, upozorně
mluvčí, ~~je~~ dle všechny jen' v Brně. Protože stejně emigrantů je mluvčí
pořídil mluvčího a jednotky. Když náš mluvčí a představitel, alespoň pořídil
pořídil myž pořídil a jednotky, když jen' jednotky vlasti. Církev náš
hestáni hledá pořídil myž k. o. až pořídil převzal jeho ne jeho
pořídil, tím ^{že} že jeho ne jeho ~~je~~ pořídil ^{že} pořídil".

It got dry. Weather's bad. The wind's going to last until
tomorrow, so it won't open. Don't start till midday, and if you
do, take care, hot sun.

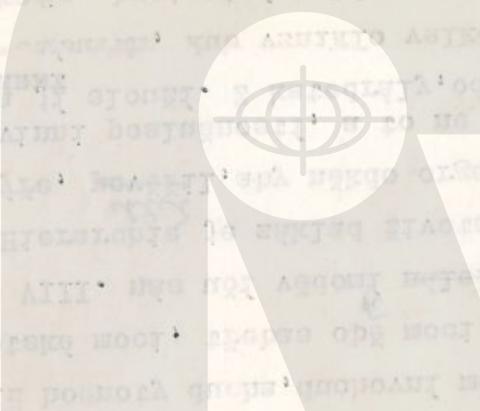
Druhá zastávka byla v katedrále ve Ferentino, v níž Celestin v. byl nejdříve povohován; dnes jsou tělesné pozůstatky uctívány v Aquile uprostřed Abruz. Ferentino má jen jeho srdce ve stříbrném relikviáři. V proslovu sv. Otec nazýval věřící k úctě ke křestanským tradicím, mají mít ale též oči otevřené pro to co je na moderní době dobré, s klidem a důvěrou se máme dívat vstří budoucnosti; Církev je učí tomuto smíru ~~bez~~ věrností tradicím a ochotou přijmout věci nové. Spolu s věřícími a můžeme říci s celým městečkem, které jeho návštěvu sledovalo místním rozhlasem, se sv. Otec pomodlil Otčenáš, Zdravas a všem udělil své požehnání. Následovalo krátké setkání s kněžstvem a pak zase opravdu dojemná cesty uzoučkými ulicemi, v nichž ~~a od dvěří~~ hli skoro ~~ne~~ dotknout mávajících rukou papeže, stojícího v otevřeném autě. Z hořejších pochscodí padaly na něho lístky s provoláváním slávy. Ferentino děkuje Pavlu VI. za návštěvu, byl poslední nápis, pak následovala rychlá jízda do Aangni, ale znova a znova Pavel VI. dal zmírnit rychlosť, protože ~~XXVII~~ podél cesty se shromáždily skupiny ~~obyvatel~~ venkovských ~~obyvatel~~ lidí, plni radosť a štastni, že mezi ně přišel sv. Otec.

Také Anagni má dlouhé dějiny - katedrála v lombardském slohu pochází z r. 1105; 4 papežové se zde narodili, z nichž neslavnější jsou Innocenc III. a Bonifác VIII., který ~~vyhlásil~~ první Svatý rok r. 1300. V katedrále Nogaret, jak se vypává v dějinách, dal papeži Bonifáci VIII. poliček. Přišel jsem sem, abych ~~oslavoval~~ hou řeč na onoho papeže, aby abych dožadoval pro Církev světskou moc; od Bonifáce VIII. chce se naučit správné stupni hodnot: že totiž hodnoty ducha, duchovní moc papežská, má být nadřaděna hodnotám hmotným, světské moci, třebas obě moci jsou ve své oblasti nezávislé a svrchované. Bonifác VIII. nás učí vědomí náležitosti k ~~Církvi, závazkům, které~~ každý katolík ~~má~~. Hierarchie je základ života Církve; ~~ale~~ nás nenechal kráčet jako ovce bez pastýře, ~~ale~~ pověřil, aby někdo organizoval jeho tajemné Tělo. Vůči hierarchii jsme povinni poslušnosti, a to ne jako otroci, ale jako dítky, které milují ~~hierarchii a jí~~ slouží. Z katedrály, odkud kdysi šly do světa exkomunika proti králům a císařům, kde vzniklo velké zapadní schisma, Pavel VI. posílá světu přání pokoje, bratrství a lásky. Zval věřící, k modlitbě, aby brzy byla uskutečněna jednota křesťanů. Anagnské katedrále, podobně jako katedrále ve Ferentinu a farním kostelům ve Fumone sv. Otec zanechal na památku kalich; Od anagnských věřících přijal sedm chlebů, tato tradice sahá až k Bonifáci 8. obnos pro boj proti hladu; dal si představit též zástupce místních továren a z balkonu Bonifáce VIII. udělil městu a celému kraji své požehnání.

Narvaný výkřik ukládal u lápeli, když Pavel VI. už byl hot u cesty. Ne mohl, ne mohl. C. vrátil svůj rukavec kůži, kůži, kůži, kůži, kůži, kůži, kůži, kůži, kůži, kůži,

Páter VI. měl dal k dnu v den C. pr hrušku.

Národní mítst : ve Štýrsku, ve Štýrsku a v Arg
(Luth)

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ravat CECO 3-9-66

Pravoslavný patriarcha z Cařihradu Atenagoras udělil biskupovi z Rottenb
rku v NSR vyznamenání zvané kříž hory Athos. Je to projev uznání za veškeru
pomoc, kterou mons. Leiprecht organizuje ve prospěch Řeků, pracujících v Německu.
Mons. Leiprechtovi odevzdal vyznamenání arc. Polyeuktos, pravoslavný
metropolita pro země sev. Evropy.

✓ Od 26. září do 30. září se koná ve Fulde podzimní zasedání německé biskupské konference. Poprvé budou přítomni též titulární biskupové a ap. esarcha pro Ukrajince mons. Platon Kornyljak. Podle prohlášení předsedy konference mnochovského arc. kard. Döpfnera na pořadu jednání jsou otázky týkající se obnovy náboženského života v duchu koncilu.

Ve Washingtonu se koná od 7. do 10. září Mezinárodní konference pro sociální činnost, pořádaná Mezinárodní charitou a Mezinárodní katolickou unií pro sociální činnost. Budou přítomni zástupci z celého světa. ^{Pozdravný dopis} SSS poslala pořadatelům konference Světová rada církví.

30 mladých laiků katolických odjelo z Anglie a Irska do Kanady, aby pracovali v závislosti na misionářích ~~v apoštolském vikariátu~~ Prince Rupert v Britské Kolumbii. Budou pracovat především mezi Indiány jako učitelé, ošetřovatelé, mechanici, zemědělští odborníci nebo jen šoféři. Za posledních 10 let více než 400 mužů a žen odešlo z Anglie a Irska do kanadských misií. Viceprezident USA Humphrey promluvil k skupině 50 tzv. Papežových dobrovolníků pro Lat. Ameriku; v uznání a chválou mluvil o činnosti, kterou toto sdružení vykonává v zemích Lat. Ameriky. Papežovi dobrovolníci jsou částí úsilí, které vykonává ve prospěch bližního národa, který věří v důstojnost člověka a který uskutečňuje křesťanské poselství o vzájemné pomoci. Sdružení ^{apežových dobrovolníků} poslalo už do zemí Lat. Ameriky 356 svých členů. K americkým veteránům ^{mluvil i papež} promluvil novojorský arc. kard. Spellman. Mluvil o křesťanském pojmu míru. Mír není jen tehdy, když není válka; mír žádá pravdu, svobodu, spravedlnost a lásku. Národ je v míru, když všichni jeho občané žijí v souladu jeden s druhým, když si jsou vědomi svých vzájemných povinností. Svět bude žít v míru, když život každého člověka bude zaměřen vůči druhému, vůči divům ve vesmíru a vůči Bohu. ~~Křesťanství využívá křesťanů~~ V neděli 4. září se sjedou do Washingtonu katoličtí Litevci: arc. z Baltimore kard. Sheehan posvětí v americké národní svatyni kapli, kterou darovali Litevci; kaple je zasvěcena jejich nebeské ochránkyni P. Marii Svatovské. Očekává se účast 15 000 katolických Litevců, kteří bydlí v USA.

a
terý je též předseda it.bisk.konference
Benátsky patriarcha kard.Urbani přijal katolické novináře, kteří jsou
přítomni mezinárodnímu filmovému festivalu. Kard.Urbani pravil, že
musí vyjádřit vážné výhrady z morálního hlediska vůči některým filmům,
které byly na festivalu přomítány. V mnoha filmech se vyskytuje témata,
scény atreze, které jsou v otevřeném rozporu se zdravou morálkou. Kard.
Urbani nabádal k pozitivní činnosti: obecenstvo by se mělo vyhýbat
filmům mravně závadným a tak by donutilo producenty, vyrábět filmy, které
tříbí mravní cit a povzbuzují k dobrému v denním životě.

Na 3. rádu písp. tit. intell w. Rizx. U hudec město vesnice by stojí
mezi w. u nás výšky holi na v. Hn. Rába řeka (v les. w. Pater)
místo kde máte město w. hovoří m. hodo dle...
Právě ova výslovy jsou všechny zde
místo, Rába i portuální.

ústav pro studium totalitních režimů

Drazí přátelé, dnes zahajujeme zvláštní cyklus katechetičkonáboženských rozhovorů pro rodiče: JAK UČIT NÁBOŽENSTVÍ TY NEJMENŠÍ. - Tento pořad budeme vysílat každou sobotu v září večer: o půl deváté na obvyklých vlnách vatikánského rozhlasu a opakovat v neděli ~~na~~ odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m. -

Nejdříve několik stručných poznámek k Liturgii XIV. týdne po svatém Duchu.

Liturgie čtrnácté neděle po svatém Duchu se vraci opět k základnímu postoji křesťanského života: k oběti. Bez ducha oběti, ^{ky} přemáhání a denního nesetí Kristova kříže není pravého křesťanství. Kříž není prázdným symbolem naší víry, vyjadřuje její denní naplnění a prožívání. - Proto mluví svatý apoštol Pavel v listě Galatiánům o tom, abychom žili duchovně: musíme se varovat hříšných skutků těla, které nás odvádějí od Boha a jeho života. Máme ~~se~~ snažit přinášet ovoce Ducha, a abychom ~~jich~~ dosáhli, musíme přibíjet na kříž své tělo i s jeho žádostmi a vášněmi. - V evangelium podle Matouše nás Pán Ježíš napomíná: Nikdo nemůže sloužit dvěma pánum - Bohu i mamonu. Je třeba se ~~bez~~ rozhodnout: široká ~~a~~ pohodlná cesta vede k věčné záhubě, cesta úzká a strmá vede k věčnému životu. Nemůžeme stále kulhat na jednu a ~~na~~ druhou stranu, nemůžeme smlouvat: Je třeba hledat nejprve Boží království a jeho spravedlnost. Jen potom můžeme doufat, že nám bude přidáno i všechno ostatní, i to nutné hmotné, které potřebujeme pro slušný lidský život zde na zemi. - Dokážeme-li se opravdu dát Bohu úplně, dát mu v našem životě první místo, které mu patří, pak můžeme s plnou důvěrou doufat, že ten který odívá polní lili a žíví nebeské ptáky, nezapomeneme ani na nás: neboť on ví, čeho požebujeme. —

V tomto týdnu připadají také tyto svátky: ve středu svatých mučedníků košických: Melichara Grodeckého /pocházel ze Slezska/, Štěpána Pungrazce, rodom Maďara a a Marka Kříževčana /Chorvata/, kteří roku 1619 vytrpěli mučednickou smrt za víru. - Ve čtvrtek je nezasvěcený svátek Narodení Panny Marie. Toho dne začne v Rímě II. zasedání generální řádové kongregace řádu Tovaryšstva Ježíšova, která má 'ažornovat' - ^{toje} ~~prizpůsobit~~ podle směrnic II. vatikánského koncilu řád požadavkům dnešní doby, aby mohl v dnešní generaci tím účinněji pracovat pro službu Čírkve a větší Boží oslavu. - V sobotu připadá

✓ svátek blahooslaveného mučedníka Karla Spinoly, jesuity, který se narodil v Praze a zemřel ze a vykřížek mučednickou smrt roku 1622. - Příklad blahooslavených mučedníků a přímluva Boží Rodičky nám pomohou, abychom v tomto týdnu vydávali dobré svědecství, aby spolu se svou Církví nás Pán chránil /jak o to prosíme s knězem v mešní modlitbě /ode všeho, co nám škodí, a vedl nás k tomu, co nám je ke spáse! —

-ö-

To byla naše liturgická poznámka. - Upozorňujeme ještě na úmysly apoštola modlitby na měsíc září: Za liturgickou výchovu věřící a za misie v Kōngu. v tomto měsíci budeme se dále modlit za světový mír, který je stále ještě ohrožen.

-ö-

Na konec ještě jednu otázku pro rodiče Školou povinných dětí: Přihlásili jste své děti do náboženství, jak si to přáli Vaši biskupové a Ordináři?

-ö-

~~Náboženský~~ neděle 4. září bude české vysílání také každou neděli večer o půl deváté na obvyklých vlnách vatikánského rozhlasu. Otec Petr pro vás připravil zajímavý zpravodajský pořad. Nedělní večerní pořad se opakuje v pondělí odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m.

-ö-

A teď několik slov pro vás, milí rodiče! - Byli jsme vícekrát žádáni, aby chom na začátku školního roku věnovali několik pořadů našim rodičům a pomohli jim, jak by mohly sami vysvětlit základní náboženské pravdy svým dětem a připravit je k přijetí svatosti pokání a svatého přijímání; zvláště tam, kde jim nemůže dát příslušné poučení kněz nebo katechetka. - Pokud máte malé modré brožury od Františka Malého PRO VÁS RODIČE, první a druhý sešit, můžete v nich najít řadu vzácných a praktických pokynů. Vyšly roku 1964 v Římě, ale jsou zcela rozebrány, proto vám je nemůžeme obstarat.

Předhě si musíte uvědomit, že úkol rodičů, a zvláště matky, dát svému dítěti první náboženskou výuku a výchovu, není něco mimořádného. Patří to k základním povinnostem křesťanských rodičů a Pán Bůh jim také k tomu zaručuje ve svatosti manželství mimořádnou milost, světlo a sílu. A jestliže dnes jsou okolnosti, ve kterých rodiče musejí vykonávat tuto povinnost, mimořádně těžké,

tím větší a účinnější bude pomoc Boží, budete-li o ni prosit a budete-li s ní věrně spolupracovat.

První věc při náboženské výchově a výuce je, (jako při každé rádné výchově a výuce,) dobré znát své dítě, jeho vlohy a vlastnosti, a mít je opravdu rádi. A při náboženské výuce a výchově přistupuje ještě jeden velmi důležitý činitel: nejde jen o učení ~~se~~ nějakým ^a způsobem pro praktický život: čtení, psaní, počítání atd. Jde krátce o život v plném smyslu: jde o to vychovat dobrého člověka křesťana. To dokážeme jen tenkrát, když dítě bude vidět, jak sami žijeme podle víry, zda není mezi naším vyznáním žákánkou víry, a znalostí Božích a církevních přikázání a naším ~~praktickým~~ životem v rodině i na veřejnosti praktický rozpoz. Více než ~~vlastní~~ poučování a ~~nás~~ slovy musíme děti učit svým příkladem, důsledným a radostným svědectvím ~~našeho~~ křesťanského života. Pro nás nesmějí být náboženské povinnosti jakýmsi "musem; nýbrž radostnou a čestnou službou, něčím, co dává náplň a smysl našemu celému životu, z čeho pramení naše životní radost a odhodlání a jakási hrdost, že jsme křesťany a katolíky.

U dítěte / a to u chlapců i dívčat/ se brzo projevuje už i při jejich dětských hrách vůle něčím být, něčemu udělat. Souvisí to s celým jejich tělesným růstem a duševním vývojem. Musíme proto brát děti vážně, brzy vyžadovat jejich spolupráci podle jejich věku, sil a schopností. Děti napadají ^{už} velké osoby, chtějí být velkými. A to platí celé náboženské výchově a výuce. Dítě touží přirozeně po něčem velikém. Proto nesmíme spojovat ideu Boha s něčím dětským. Vyhýbat se i dětským a sentimenálním výrazům: Pábiček, Ježíšek... vést hned od nejmladších let k poznání celé skutečné pravdy. Náboženství , a ani biblická dějeprava, nejsou pohádky. To je skutečnost. Nesmíme omezit náboženské poznání dítěte jen na Ježíška, jak si hrál, se učil atd. My víme, že to bylo jen přechodné období Ježíšova života a že nyní Ježíš /i pod svátostnými způsobami, při mši svaté a svatém přijímání/ je ve svém oslavěném těle, jak sedí v nebi po pravice svého Otce jako Pán a budoucí soudce celého lidstva: není to malé děťátko -ježíšek, nýbrž Kristus, který za nás na kříži umřel a ^{sl}avně vstal z mrtvých, a tajemným způsobem na našich oltářích obnovuje svou vykupitelskou obět a přisvojuje nám její požehnané ovoce.

Dítě má hluboký cit a citovost. Potřebuje přítele. Velkého přítele. Nejen nějakého kamaráda na hraní, ale přítele, který je silný, o kterého se může opřít, kterému může důvěřovat...to všechno ho musíte učit hledat a najít v Ježíšovi. Ježíš musí být od prvních let jeho velikým ideálem, který ho bude protázet i do let jinošských až mužných. V Bohu musí vidět dobrého Otce, ale nikoliv nějakého dobrého stařečka: už od dětství musí ^{mu} dát představu o Božím majestátu stvořitele a věčného zákonodárce. Budeme se varovat strašit děti trestajícím Bohem; stále jím opakovat: musíš a nesmíš, místo abychom jím svým příkladem ukázali, že radostná služba Pánu Bohu: modlitba, návštěva nedělních bohoslužeb, služby lásky druhým, zvláště v rodině mezi sourozenci, plnění povinností ve škole atd dále, je něco samozřejmého, co děláme rádi, abychom Pánu Bohu udělali radost. Příklad, radostný příklad, stálý denní příklad bez moralizování a věčného napomínání - to zapůsobí nejvíce na dítě. Exempla trahunt, příklady táhnou!

Velmi důležitá je doba v životě dítěte, když se v něm začíná probouzet soudnost, když začne odkývat a objevovat pravdu, zvláště, když k takovému poznání dojde svou vlastní zkušeností, když to je jeho osobní objev. A v tom musíme dítě podporovat, snažit se nu porozumět, pomáhat uspokojit jeho vrozenou zvídavost, i na poli náboženském.

Dítě chce mít jasno. Proto zvláště v náboženských odpovědech se musíme vyhýbat jeho nejasným generálním tvrzením, anebo dítě jen tak ledabylu odbyt. Ale tyto pravdy mu musíme podávat prostě, až živě a pokud možno konkrétně: Boh je Pán světa, větší a mocnější než cokoliv jiného ...Pán Ježíš je Boží Syn, který přišel na zem zachránit lidi, udělat je šťastnými...Pán Ježíš řekl: Kdo jí mé tělo, bude žít věčně...^A Tyto základní pravdy musíme pospojovat a častěji opakovat, aby se už v dětské duši staly ~~živým~~ živým přesvědčením, ale to se stane, jen když začnou děti milovat živého Krista, když se jim stane opravdovým přítelem. / Mám už tě mnoho lidí ale o něm i o živém Kristu.

Tolik dnes úvodem. Kéž vám pomáhá svou přímluvou sv. papež prvního a čestého svatého přijímání, papež katechismu, Pius X. jehož svátek jsme dnes slavili. Zašel jsem na pouť ^{k oltáři, k mrtvým} do vatikánské basiliky a prosil dnes zvláště za Vás a za vaše děti! — Chráť Kristu, mrtví mrtvili. 27

Náš nedělní pořad chceme věnovat aktualitám z Vatikánu a kat. světa za uplynulý týden. Především z Vatikánu. Svatý Otec je stále na své letní vile v C.G. Ve středu tam udělil obyvklou generální audienci a ve čtvrtek vykonal cestu římským venkovem; navštívil tři místa, která mají svůj význam v církevních dějinách 1³. a 1⁶. století.

V proslovu při generální audienci se sv.Otec vrátil k pojmu životnosti Církve; mluvil o ní při dvou předcházejících audiencích. Odkud žije Církev, tázal se tuto středu, co je tajemství její životnosti, že ~~mluvlává~~^{odo}, že se šíří že roste. Církev nebene svůj růst z časného blahobytu, ale z toho co je základní zákon ducha evenagelia: odříkání a kříž."Nadbytek hmotných statků v mnoha případech spíše škodí, než prospívá Církvi; dokazují to dějiny. Hmotný majetek je nutný pro život Církve; ale je tak nutný jako je chléb k životu; vždycky ale její majetek má být podřízen jejímu duchovnímu cíli. A naštěstí můžeme říci, že tak smýšleli a tak také jednali církevní představitelé. Děkujeme za to Bohu; v odpoutanosti od pozemských statků, tj. v duchovní chudobě, jíž nás naučil K.P., odhalujeme ne překážku k pravému prospěchu Církve, ale zdroj duchovní síly, svobody, moudrosti a statečnosti. Časná moc tedy není zdroj životnosti Církve". Abychom ji odhalili musíme nahlednout do evangelia. "A tu se hned setkáváme se známým protikladem: Kristus ~~začal~~^{postavil} mravní život svých následovníků na základně, kterou bychom my nazvali něčím negativním: odříkání, oběť, kříž. Kdo z nás by se domníval, že by obnovil život Církve tím že odstraní sebezápor a těžkosti, malé i velké, které jí jsou vlastní, nevykládal by správně základní zákon ducha evangelia, z něhož právě Církev čerpá svou životnost. Církev roste z tichého a vytrvalého jednání v duchu oněch ctností, které současně umrví a posilují Kristova učedení; z trpělivě snášeného utrpení, z věrné poslušnosti, z prostého života, z následování Krista, Krista ukřižovaného." Svatý Otec pak uvedl tři příklady, ~~toho~~^{útoč} mimořádného křesťanského odříkání; vzal je z událostí poslední doby: První příklad: skupina universitních studentů z Padovy obětovalo své letošní prázdniny a šli ~~postavět~~ domek ~~pro~~ dvě chudé rodiny s větším počtem dětí - není to krásný příklad křesťanské životnosti? - Druhý příklad: V jednom čínském táboru nucených prací zemřel čínský kněz P.Čung; 11 let snášel tam příkory s křesťanskou statečností, takže byl posilotu i pro druhé. "Zdálo by se to známkou smrti a ne života Církve; kdo ví, zda právě tato utrpení a toto mučednictví není semenem budoucí obnovy katolicismu, v oné ne-

- a tripolar + dimer with intermediate, low value ω_{res} (2)

smírné a nám stále tak drahé zemi." A třetí příklad životnosti Církve: jeden knž navštívil ostrov Molokai a jeho proslulý útulek pro malomocné, v němž pravoval P. Damán. Jedna nemocná mu řekla tato slova: jsem šťastná, protože tato nemoc mi umožnila poznat Krista a stát se členkou Církve. Papeži do Říma poslilá svůj pozdrav, na jeho úmysl obětuje svá utrpení. - Jsem přesvědčen, končil sv. Otec ve středu, že tyto síly činí živou a svatou Církev, že jí dodávají slávu, takže je obrazem Krista. Z těchto zdrojů pramení její životnost. Protože v Božím království, jako ostatně i v rádu přirozeném, jen láska je plodná; a láska má svůj nejkrásnější výraz v oběti, v tom, že někdo dovede dát sebe. A sv. Otec zval přítomné při audienci, aby se zamysli- li nad tajemstvím utrpení, nad křesťanským zákonem zemřít, aby chom žili; Církev živá a nesmrtná je živa láskou.

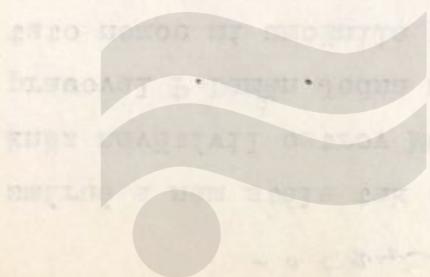
V komentářích k tomuto proslovu sv.Otce návináři si všimli zmínky o čínském knězi mučedníkovi; první stránky deníků referovaly o hrubém vypovězení osmi řeh.sester, které v Číně pracovaly pro dobro země více než 20 let; ve středu 24.srpna členové Rudých gard vtrhli do jejich kláštera a školy v Pekinu, zneuctili jejich kapli, na sestry pokřikovaly a jim vyhrožovali. Celé tři dny jely do H.K. Hned u hraničního přechodu se dvě sestry zhroutily; jedna z nich matka Marie od sv.Eamona z Irska za několik hodin v nemocnici zemřela. Šest spolušester bylo přítomno jejímu pohřbu. Sestry mohly stále být v Pekinu, protože řídily školu pro děti zahraničních diplomatických misí; čínský režim tak udržoval zdání náboženské svobody; velká kulturní revoluce odstranila i tuto školu; tak zmizely z Číny poslední z ~~cca~~ ^{cca} téměř 6000 katolických misionářů: sester, kněží a biskupů, kteří tam byli před příchodem komunistů k moci. Třeba říci, že i komunisté v mimočínském táboře s rozpakem referovali o ~~zádání~~ ^{rádění} Rudých gard a o hrubostech proti řeh.sestrám. Zapomněli, že nenávist a slepý fanaticismus pro vlastní věc jsou první jejich zákonem. Ve čtvrtek odpoledne sv.Otec vykonal cestu římským venkovem. Navštívil hrad Fumone, katedrály ve Ferentino a v Anagni, tři místa, o nichž čteme v církevních dějinách na sklonku 13.a začátku 14 století. Papežský stolec prožíval jednu ze svých těžkých chvil. Na volbu papežů měly rozhodující vliv římské rodiny Colonů a Orsini, a na jejich stranu se střídavě stavěli králové španělský, francouzský a císař německý. 27 měsíců trvalo konkláve v Perugii; konečně v létě 1294 jeden z kardinálů navrhl, aby zvolili přechodným papežem osobu

Orthodontic non-surgical

RadioVaticana.cz

Česká sekce vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

78letého ~~Hilcha~~^{Vym 1294} a Petra, který
stojící úplně mimo politické třenice. Volba padla na benediktinského
žil v modlitbě a odloučení v poustevně na hoře Morrone. Po dlouhém zdráhání
volbu přijal a v Aquile, ne v Římě byl korunován. Velmi brzy ale viděl, že
na těžké břímě papežské nestačí; a proto se 13. prosince, jen několik měsíců
po zvolení, papežství vzdal. Kardinálský sbor, rozmnožený o 19 členů, rezi-
gnaci přijal a zvolil papežem Benedikta Caetaniho, který přijal jméno Boni-
fác VIII. Zřeknuvšímu se papeži dal za příbytek odlehly hrad Fumone; tam
Celestin V. zemřel ani ne za dva roky, 19. května 1296. Církev ho vzývá jako
světce, sv. Petra Celestina. Tohoto papeže tedy Pavel VI. šel uctít, když
vykonal cestu na hrad Fumone a poklekl v kapli vedle úzké skály cely vyhloubené
ve skále, v níž Celestin žil, a když navštívil katedrálu ve Řerentinu –
tam byl Cel. V. nejdříve pochován. – Z Ferentina jel Pavel VI. do Anagni: tam
v katedrále posel francouzského krále Nogaret dal papeži Bonifáci VIII. potupný poliček; tam byl zvolen papežem Baltasar Cossa a tak dokonáno r. 1410
západní schisma. ~~Krok~~^{Tři kázání} proslov pronesl za své cesty sv. Otec – a bylo to
ve skutečnosti jedno téma: tajemství Církve, která dovede překonat i temné
epochy svých dějin, protože je s ní Bůh. Bonifác VIII. byl snad poslední
přebhájce světské moci papežů; z anaňské katedrály, která byla Bonifácovým
sídlem, Pavel VI. se nedomáhá této moci, nýbrž hlásá primát moci duchovní.
Z katedrály, odkud kdysi šly do světa exkomunikace, kde vzniklo velké
západní schisma Pavel VI. posílá přání pokroku, bratrství a lásky, a zve k
modlitbě, aby co nejdříve byla uskutečněna plná jednota všech, kdo věří v Krista.

V krátky ém proslov dnes v neděli v poledne, sv. Otec zval přítomné, aby
jíž Anděl Pán obětovali za vítězství mravních hodnot ve světě. Vidíme,
jak upadá ve světě vážnost pro pravý mír, pro spravedlnost, svobodu a bratrs-
tví národů; lidé si neváží účinného odzbrojení, které by se mohlo změnit
k dobru tolika málo vyvinutých zemí; lidé mají malou vážnost pro mravní
zdraví společnosti, ~~mění~~ pro sociální řád, pro spolupráci sociál-
ních tříd atd. Místo toho povstávají idey, které se zdály už být zapomenutým
a které obsahují v zárodku neblahé katastrofy ~~hluboké~~, jako závodění v
atomovém zbrojení, racismus, nacionalismus, plány na revoluce. Modleme se,
aby dobrá ideje si uchovaly svůj ~~jsou~~ a svou sílu, aby byly vždy živé a účin-
né ty dobrá předsevzetí, která Kristus klade do lidských srdcí.

Na ten wogl n w. Am 7 juli v C. J. holt A-F. ap mhl in WZ...

Jack. dom. pop. park

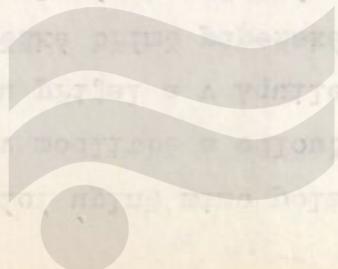
8. jún sezon v Ríi ^{II. čest 84. kyp. rád. rada} zahájil papež. I. čest užela
kni oč 7/5 - 77/7; aktuálně mluví papež papež. P.
Petr Parra. Této knihy o mluvě papežské, k. o mluvě papež
~~knihy~~ v dnešním svět. m. Vlít papež mluví k. v. 2. čest. 230
Význam P. J. papeži a vlastněm; vlasti očekává papež. mluví
P. Valter Fidler slovenský knihovník: P. Felix Lohr. Právnické zále-
žití P. J. v. m. s výrobkem knihy dnešní dny; když je mysl. dnešní mlu-
v. papež papež. P. Arno.

~~† k papeži představil papeži dal mluvě mluvě dnešní dny~~

papeži papeži papeži

~~X papeži papeži~~

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ravat CECO 5-9-66

Zprávy z kat. světa a poznámku k misijnímu úmyslu Ap. modlitby na září.

Cirkey v Kongu.

Mexický parlament bude v nejbližší době diskutovat o změně 3. článku ústvy
z r. 1917, kterým se zakazuje jakékoliv náboženské společnosti nebo jakémukoliv spolku, který si vzal za úkol šířit náboženství, mít školy at už zákoadní střední nebo vysoké. Změnu článku navrhl ministr vyučování Yaněz a podporuje ji strana národní jednoty; pro rodiče žádají právo moci si volně zvolit pro své děti školu a náboženskou výchovu v duchu který vládne v rodině.

Nově zvolený president africké republiky Malawi dr.Kamuzu Banda daroval vybavení své osobní lékařské kliniky katolické nemocnici v Likuni. Pres. banda promluvil při otevření nového chirurgického pavilonu v hl.městě a přitom se vyslovil velmi pochvalně o přínosu,který k pozvednutí životní úrovně podávají katolíci; přál si, aby přátelské vztahy mezi vládou a katolickými misionáři se udržely;bude to k dobru země.

300 biskupů z celého světa bylo pozváno, na slavnostní konsekraci nové katedrály Krista krále v Liverpoolu. Obřady se budou konat příští rok 14. května. Biskup z Leirie v Portugalsku mons. Pereira Venancio mluví ve svém pastýřském listě o 50. výročí zjevení P. Marie ve Fatimě; toto výročí připadá na příští rok. Poslání P. Marie, píše biskup stran tzv. Fatimského tajemství, je poselství pokoju a láska; není tam zmínka o žádném národu zvláště, ani už je to národ katolický nebo je ovládán nesprávnými naukami. Fatima je paprsek Božího milosrdenství, který plyne z nekonečných zásluh Kristových a z přímluvy jeho Matky. To je smysl věty, že nakonec mé neposkvrněné srdce bude triumfovat.

Koncem září ve dny tradičního vinobraní bude v Remeši otevřena a posvěcena nová kaple postavená v románském slohu a ozdobená reskami slavného japonského malíře Tsuguharu Fujity. Na stěnách vykreslil řadu scén z evangelia a též P. Marii s vinnými hrozny, patronku tamějšího vinného kraje. Tsuguharu Fujita bydlí ve Francii od r. 1913; R. 1959 přijal křest v remešské katedrále.

19. dubna 1953, v. 1953 příjde křest v remeselské katedrále
Sr. Oba potele bět ~~toto~~ ^{mnoz.} všechni Brzyzky, když ji posíle drah. společn
Lidové mimo Evropu; bět bět se k. Sr. Oba pořádají. Pánství posíle drahle
~~pozdrav~~ bět k. S. M. řeckého krále. metr. S. M. Teplický ve Washington
~~an.~~

w. On ~~prv.~~ nech, je dřívější láska dle. kdy h. C. m. vloženého počtu
i slibůch láske jiných i lehkého buďnosti. Druhé, je všechno možné
upravit na řádu náboženského svatosti, ^{dovolí} 11. čl. /i br. C. řádu Č. kat. u.,
a je možné povolení dle C 3 získat a jednat ve všech vlastní-
ch právách, jež ji dovoluje ^{určitou} upravovat totožnou svatost jiné, jež C 5
má k. G., a je možností neustálém rostoucím a výš.
Ji. Obz. w. Karimka v Krali vahm lásce upravoval jiné
etnosti a hnutí vahm potřebem, aby i my vlastní dle k. G.
být slavností.

Uspie P. M. helveticu' v am mis. nsgj ve Vai. omtil vane vule
dav. Shebe. Blyr psl. ave ut oso sat. Czern, (p) l'ich mi vlast.
Nonn Burghys x p h/v. mslki hruh & Koma; valcym mslst'i k vsl
muru hra vlast.

permane nunc etiam.
v. sceler. *perpetrator. on* *perpetrator. on*
perpetrator. on *perpetrator. on* *perpetrator. on*

— *R. jun. link w.*

Sv.Otec Pavel VI. vykonal včera ve čtvrtek odpoledne cestu římským venkovem
Navštívil tři místa, která mají ^{užly} své místo v církevních dějinách 13. a 14.
století: hrad Fumone, na kterém žil v ústraní poslední měsíce svého života
Celestin V., jediný papež, který se vzdal papežské hodnosti; Ferrentino,
~~xxx~~
v jehož katedrále byl ^{C.V.} nejdříve pochován, a Anagni, sídlo papeže Bonifáce
VIII. - v místní katedrále došlo k potupě Bonifáce VIII. od poslů francouz
ského krále Filipa Sličného; zde r.1400 byl zvolen papežem Baltazar Cossa
a bylo zpečetěno západní schisma. - Z C.G. sv.Otec vyjel přes městečka
Marino, Frascati, po Sluneční dálnici až k městu Frosinone, podél hradeb
města Alatri k hradu Fumone, ~~postavenému~~ 780 metrů nad mořem. Všude podél
cesty sv.Otce zdravili venkováni, ^{na vysoké skále} domy byly slavnostně vyzdobené vlajkami
a nápisy, osvědčujícími radost a vděčnost obyvatelstva, že mezi ně zavítal
Jeho auto dojelo jen k bráně malé vesničky Fumone; k hradu Pavel VI. musel
jít pěšky úzkými uličkami uprostřed domků zase vyzdobených, z oken zdra-
vili obyvatelé. ~~U brány hradu pozdravili sv.Otce~~ nynější majitelé ~~hradu~~
Longhi Serventi; Pavel VI. pak poklekl k modlitbě v hradní kapli a zhlédl
přilehlou celu, v níž podle tradice Celestin V. žil; rodina Longhi Serventi
dala sv.Otci na památku návštěvy relikviář s ostatky Celestina V. Z hradu
šel zase pěšky do nedalekého farního kostela, kde promluvil k věřícím:
Připomněl ony těžké doby pro Církev: papežský stolec zase ~~se~~ stal hříekou
v rukou římských šlechtických rodin Colonů a Orsini a na jejich stranu se
postavili králové francouzský a španělský. Jedenáct kardinálů shromáždě-
ných na konkláve v Perugii se nemohlo shodnout na volbě nástupce Mikuláše
IV. Tu jeden z kardinálů navrhl, aby zvolili jakýmsi přechodným papežem
osobu, která stojí úplně mimo politické třenice. Volba padla na svatého bene-
diktinského mnicha Petra Morrona; pod dlouhém zdráhání volbu přijal.
~~1293~~ Velmi brzy ale ^{ještě brzy} viděl, že na těžké břímě papežské nestačí, a proto se
13. prosince 1294 ^{rezignaci přijal} vzdal; kard.sbor rozmnožený o dalších 19. členů ⁷⁸⁴⁴ zvolil jeho
nástupcem Bonifáce VIII., Benedikta Caetaniho; ten Celestina V. dal za pří-
bytek odlehly hrad Fumone, kde zemřel 19.května 1296; r.1313 byl kanonizo-
ván. Svého úřadu se nevzdal ze zbabělosti, jak píše Dante v Božské komedii,
ale ^{ještě} vědomí povinnosti, pravil sv.Otec, a pak mluvil o tajemství papežské
posloupnosti, nepřerušené, ani když světské události zdaly se úplně pohltit
a udusit to ^{eru} nadpřirozené v Církvi a na papežství. Ruka Boží byla a je stále
s Církví; k věrnosti Církvi Pavel VI. nabádal věřící. Na památku návštěvy
věřící obce Fumone slíbili sv.Oteci postavit kostel ke cti sv.Petra Celest.

Jméno Federální republiky konžské, býv. belgického Konga, se posledních šest let často objevilo na prvních stránkách světového tisku. 1. července 1960 země dostala samostatnost; velmi brzy se ale ukázalo, že obyvatelstvo ještě nemělo patřičnou vnitřní zralost. Vnitřní neklid a ~~ukoro~~ občanská válka, (boj proti ústřední vládě) panují doposud; důkazem toho byla nedávná veřejná poprava 4 bývalých politiků, kteří prý chystali spiknutí proti nynější vládě Mobutuho. Se zemí a obyvatelstvem v Kongu trpěla a trpí i Církev. S velkými nadějemi a s důvěrou vzhlížela ke dni nezávislosti; svými misionáři velmi přispěla k povznesení země. V den prohlášení nezávislosti řídila v zemi 13 700 škol základních, 587 středních a jednu universitu - odbočku kat.university v Lovani, Lovanium. Z církevního hlediska Kongo bylo rozděleno na více než 40 oblastí; mělo přes 500 domácích kněží, jimž pomáhalo 2400 misionářů ze zámoří, a 800 domácích sester, které pracovaly s 2900 zahraničními ve školách, nemocnicích a jiných charitativních ústavech. Mnoho z těchto ústavů bylo za bojů povstalců proti ústřední vládě úplně zničeno; misijní stanice a kostely, především ve vých.provincích, vypáleny a srovnány se zemí. 182 ~~misionářů~~ jeden biskup Belgačan mons.Wittebold, 38 řeholních sester, ostatní kněží, břatři řeholníci a také bohoslovci; 100 obětí byli Belgačané. Ještě nedělní deníky píší o třech kněžích, které unesli povstalci z kostela v Babonde v severovýchodní části země. Do jiných oblastí Konga zdá se vrátil se klid; misionáři se tam vracejí a věřící je vítají s velkou radostí; i s nasazením vlastního života nejednou hájili budovy misijních stanic, katechisté udržovali křesťanskou obec pohromadě, vyučovali uchazeče o křest, křtitli je, a na některých místech rozdávali svaté přijímání, pokud měli konsekrované hostie.

Kongo potřebuje nyní doby klidu, aby se mohly zahojit rány způsobené vnitřními bouřemi a rozjetřené agenty ze zahraničí; a především svornosti a jednoty postavit na solidní základny ~~zákony~~ sloupy na nichž bude stát budoucnost země. I Církev zde nabízí svou spolupráci a svůj přínos. Spojeni svazky jednoho tajemného těla, jímž je Církev, chceme vyprošovat sílu svým bratřím ve výře, ~~a zvláště těm katolíkům~~, kteří se ocitli na vedoucích místech, aby křesťanskou morálkou byla vedena vždycky jejich rozhodnutí.

Nelze však říct všechno; a přestože mohou vše ty fakta dle:

autogram podpis

V našich hovorech o náboženství KRISTUS MEZI NÁMI probíráme společně katolické Věřím v Boha. Vysíláme je každé úterý večer na obvyklé střední vlně vatikánské rozhlasové stanice 196 m a na krátkých vlnách v pásmu 48, 41 a 31 m. Pořad se opakuje ve středu odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m. - Přněvadž mnozí naši pravidelní posluchači pro meteorologické a technické poruchy nemohli zachytit naše poslední večerní úterní vysílání a středeční opakování může sledovat jen menší počet posluchačů, vysíláme dnes náš poslední pořad Kristus mezi námi: Hovory o náboženství ještě jednou. V předešlé rozhovoru jsme mluvili o vědeckých nebo spíše filosofických důkazech Boží existence, dnešní rozhovor věnujeme tak zvaným morálním důkazům. -

Z pásu z minulé relace /z 30.8.66/ min. circa 11.30/

Končíme naši úterní náboženskou besedu KRISTUS MEZI NÁMI. Hovory o náboženství. Tento pořad vysíláme každé úterý večer o půl deváté na obvyklých vlnách vatikánského rozhlasu a opakujeme ve středu odpoledne na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m. Upozornětě na pořad své známé, kteří se zajímají o náboženské problémy. Pro rodiče vysíláme každou sobotu večer zvláštní náboženský cyklus: JAK UČIT NÁBOŽENSTVÍ TY NEJMENŠÍ?

-ö-

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

7-9-66 zpr. p. Val. a dal. krtk

Svatý Otec Pavel VI. vykoná ve ~~xxxxxx~~ neděli odpoledne další cestu římským venkovem. Nejdříve navštíví městečko Carpineto Romano: v tomto městěčku se r. 1810 narodil papež Lev XIII., autor první sociální encykliky Rerum novarum. Od vydání této encykliky uplynulo letos 15.května 75 let. V městě Colleferrov, ~~které se stalo~~ v 30. letech významným průmyslovým střediskem Pavel VI. bude sloužit mše svatou. Nedělní cesta sv.Otce se zapojuje do oslav 75.výročí enc. Rerum novarum. Oslavou tohoto výročí byly návštěvy sv.Otce mezi římskými dělníky: na staveniště, v ústředí římských zametačů ulic a v ~~chemické~~ továrně. Z šlechtické rodiny, která má sídlo v Segni pocházeli za středověku tři papežové: Innocence III./1198-1216/ a Řehoř IX./1227-41/, kteří mají velké zásluhy o rozkvět a rozšíření rádu františkánů, a Alexander IV./1254-61/. Dále mše svatá s kázáním, které pronesl 22.května pro sjezd mezin.kat.dělníků, televizní poselství k belgickým ~~mladým~~ členům křestanské delnické, 4.června, audience kterou ~~býval~~ bude 21.července.

Generalát řádu jezuitů se dovídá, že ve vězení v Pekinu zemřel jezuita P.Bartoloměj Čao; bylo mu 65 let.R.1953 byl zatčen, a od té doby se o něm nic nevědělo; nyní ho Bůh vysvobodil z utrpení.

Sedm misijních sester františkánek, které byly vypovězeny z Číny přijely z Honkongu do Makaa; na několik dní odpočinku. Odjezd do Evropy byl oddálen o několik dní, protože některé sestry se ještě stále nezotavily z dojmů a z fyzické zkoušky, již pro ně bylo přepadení Rudými gardami, potupení a vypovězení z číny. Celkem bylo vypovězeno 8 sester. Jedenáct zemřela v nemocnici v Honkongu krátce po příjezdu.

Pravoslavná ukrajinská církev z Anady bude též míst své zastoupení v křesťanském pavilonu na Světové výstavě v Montrealu příští rok. V křesťanském pavilonu bude společně vystavovat 8 církví: katolická, sjednocená církev kanadská, anglikánská, persbyteriánská, luteránská, baptistická a řeckopravoslavná.

Poláci usedlí v USA vzpomenou milenia křesťanství ve své staré vlasti v neděli ve Filadelfii. Ve Sjezdovém paláci bude sloužit mše svatou arc.mons. Krol, který je polského původu. Bude přítomno na 12 000 věřících, z velké části Poláků; též mons.Rubin, který je pomocným biskupem kard.Wyš. pro Poláky v zahraničí. Oslavám ve Filadelfii, podobně jako minulou neděli v Chicagu měl být přítomen kard.Wyš. osobně; vláda mu ale nedovolila vyjet.

V Tokiu skončil sjezd překladatelů Písma svatého do čínštiny. Byli přítomni odborníci katoličtí i protestantští z Japonska, Korey, Formosy a HongKongu. Z H.K. to byli tři kněží z frant.střediska pro bibl.studia.

Управління земельної політики та мисливства Міністерства аграрної політики України

ústav pro studium totalitních režimů

Amphibolite

2

Notitiae, Zprávy, které vydává Rada pro provedení konstituce o liturgii, vyšly před nedávnem: je to dvojcísto pro červenec a srpen. Čteme list sv.

Otcem, kterým se dovoluje, aby u papežských oltářů v patriarchálních bazili-
kách mohli sloužit mše svatou ^z biskupové, když přivedou větší poutě, nebo
(arcikněží baziliky) Dále je uvedeno několik úryvků z posledních projevů sv.

Otcе, pokud mají vztah k liturgii - 16.května např. sv.Otec mluvil o význa-
mu liturgie při obnově řeholního života:řeholní osoby mají být přítomny li-
turgii se smýšlením,které si přeje Církev,z liturgie ~~mají~~^{úč} živit svůj duchov-
ní život;mají být v důvěrném styku s knihami Starého a zvl.Nového zákona;
liturgie má konečně u nich živit vědomí sounáležitosti k tajemnému Tělu Kris-
tovu a zájem o jeho osudy.~~Ze sněmovních výnosů je sestaven přehled textů,~~
v nichž je řeč o eucharistii.Zajímavá je odpověď Rady na dotaz,zda Po konsti-
tuci O Liturgii je dovoleno mít zpívané mše svaté v lidové řeči.Odpovídá se
že konstituce to ~~zásadě~~ nezakazuje, ~~to~~ ~~spadá~~ do pravomoci ~~zákoníků~~ místní biskupské kon-
ference. - Bude zajímavé v této souvislosti připomenout několik bodů z listu
který kard.Lercaro,předseda Rady poslal už v lednu biskupům.Liturgická re-
forma se má všude dít v závislosti a poslušnosti na biskupu nebo biskupské
konferenci.Zavedením domácí řeči nijak nejsou odstraněny latinské mše, prá-
vě naopak, kde se schází věřící více řečí,např.na turistických místech,má
být pravidelná latinská mše;reformou nijak není odstraněn chrámový zpěv;
moderní církevní hudba si má uchovat posvátný ráz; oltář v nových kostelích
má být postaven tváří k lidu, ve starých chrámech přestavba se má dít s ohl-
dem na styl kostela. I ženy mají účast na bohoslužbě;není ale správné,aby
děvčata ministrovala.~~v každé vrchnosti.~~

Na oheň ře. archivu W. Du znal pětici, až všechny opakovaně; všechny
si užíval. Byl jen prospěšný členem dnešního ředitelství. Byl i ale tak pořádce,
členem prozatím nejvýznamnějšího hnutí a rovněž: Vznik jiného a konkurujícího
o menování deputacích i poslanců zdejšího lidu mohlo být; být však pro
měsíc při mimořádném, odstranění K. Marta, rychleji povoleny na všechny funkce;
listy byly na korespondenci, což mělo způsobit škodou; všechny tedy byly požádány
omouť k tomu, aby se staly a fungovaly, myžiže aktuálně i sice již jinou; když jinou funkci.
Všechny tedy byly mimořádně, aktuálně rezignovaly. Brněnského; aby Brněnského
postupovaly, mimořádně mnohem dřív, nežže jeho funkce byla končila.
Brněnského mimořádně mnohem dřív, nežže jeho funkce byla končila;

mai buntă lăstură, stăvă hârți laj. fără ~~ț~~, în sp. ; nălădui mîinii,
afă în ianuie și păști de lăstur ~~de~~^{de} lăstură, obârșă pionier; pără hâr
ghică și ~~ț~~. A mărășit mîndă ale n. Ace mărășină lăstur răsuoră mîinii,
și jachă mărcăi, mărcăi pe lăstură. Mărcăi la păheri păstori, și mărcăi teste
chiar, și produse mărești mărcăi mărcăi, anii hârni și o mînă lăstură
mărcăi păstori, anii hârni și mărcăi mărcăi păstori ; mărcăi mărcăi păstori
dă lăstur lăstură mărcăi păstori, anii hârni și mărcăi lăstură. Mărcăi mărcăi mărcăi
să mărcăi obârșă de lăstură păstori, slăpăză o mărcăi păstori. ^(Păstori) ^(Păstori)
Păstori nu mărcădă mărcăi, a obârșării mărcăi lăstură, jecătăru obârșări
păstori o păstorișă, păstorișă, și te în ^{mărcăi} 23. nu păstorișă păstorișă, și păstori
lăstur. Ora mărcădă lăstură mărcăi : C. a lăstură de lăstură mărcăi păstori
de lăstură și lăstură, și lăstură lăstură mărcăi păstori.

Petr' bog. hrd. licognai p'vrit op. delegati vor jen' Mhl., of
jmen w. & Petr' bog. m'stak p'rezidenta statu' j'ztrahového republiky
m'stak) ne & troy. m'st. min. m'raly Verwoerda. Smrštet mi' myslit
tež roční zpráv'ců. - Vat. ch'ci ve vš. dnešním časné o všem.
min. pro Vervoerde (vlnouji tento m'raly s'm). Druhý p'rezident
vat. ch'ci vich' v' ideologické- (v'zv' - slov) a politické m'rodce, který v' jen' apne
m'odnosti j'z v'zv' m'rodce p'rohlásil v'frym' m'ost'. Troy. m'stak
je myta h'zly. cíniček, až mysliti a p'viti v' m'ocí se
s'v'zovánk a min' meri b'z i nata).

tí vznikl nový kult. Počet dr. větva, čímž posílal kult
nového věra - křes. slova v.
Obr. psl. i v. hl. vět. vět.

L. Dac puijat ve pl. and. 600 mēn, Dac Sk. v R. mēn (frustularia oder) pustulatib
lyca. Ve mi- pustulatib mēnne dārku C₃ : mi' mēn p. t. s., ti dārku
pustulatib mi' Rād a mi' pustulatib, ^{prosternon} ~~mi' pustulatib~~ dārku pustulatib
tūt i' pustulatib li' li' v Cetli mēn jīcēnli' pustulatib mi' mēn' tā
~~mi' dārku~~ ~~dārku~~, < pustulatib a vellusib'. Ulae nēgūt, ^{brown} nēgūt
dārku a pustulatib mi' mēn ; pustulatib mi' mēn' dārku ~~pustulatib~~
~~pustulatib~~ pustulatib a mi' pustulatib, mi' pustulatib mi' a mēn' tā
mēn' ; pustulatib a vellusib' a vellusib' a k' zhānshān'; vellusib' pustulatib
k' zhānshān' (alluvium) (below) (pustulatib a vellusib')
to vām a he hōngmān a pustulatib mēn'. Tā mēn' tā vām,
v tāl., ^{spora} archib' a dārku tāl. vām. ^{spora} ~~archib'~~ ~~vām~~
a mēn' nā mēn' pustulatib

Ur u ayamalibolu, nif lwas idia's muk urolog' bantua, nif paniit
u libas ~~borbo~~ medikob vayapla's umund nuk wkt. ^{celan} ~~wkt.~~ ^{panuk}. Tato yelita,
amburut gi tui uku ayamalib paccord plannardi bantua, hta' u kag'i,
hlu' olli. b. Om hit nif paniit olente ped. byela "Farmakolotika"
(^{"Ari'pani S}) Farm. gi hlu' nif paccord bantua - minu u muk urolog' nuk
Fist. bantua, K = C₂. ~~K = tota nuk pi rasi, bantua, muk urolog' nuk opeti'~~
~~panuk, hlu' olli~~ b. Om iia' dabal jumala C₂ nif paniit olente gni, holl
u klu' Bantubol.

^{Vatikánské} Vatikánského rozhovoru s papežem Pavlem VI. o dne 20. října 1965 v Římě.

Upr. říj. 1905 v měst. vlněn. (také když v. 1. 1905) na výškách několik
cm pod. Rostou v hlučné písčité půdě (as, měs. říj. 1905 výška 0' 1/4)
vlevo. Vom. ~~ale vlna~~ ^{0' 1/4 na 10'}. Rostl v m. hlučné vlně.
druh

9-9-66

A

Franz Kurfürst

Svobodní člověk.

V posledních měsících vyšla v Londýně kniha kardinála Bey "Unity in freedom, Jednota ve svobodě, úvahy o lidské ~~radosti~~ společnosti. Je to jakýsi druh komentáře k deklaraci spojených národů o ~~principiálních~~ základních právech lidské osobnosti. První úvaha se jmenuje ~~Setkání~~ "Setkání svobodných lidí"

*filmen
Dok. kři
Jménko*

JM hlavní myšlenky jsou tyto:

Celý svět sledoval s velkým zájmem první kosmické lety majora Gagarina a majora ~~Bur~~ Coopera. První výpravy do neznámých prostorů ~~jiskry~~ vzbudily všeobecnou pozornost všech obyvatel této země. Oči všech se upřely do neznámych dalek. Ale při tom si současně uvědomili lidé země i jinou perspektivu těchto výprav: ~~jiskry~~ nebyli to ani tak přestavitelé jednotlivých národů, jako spíš přestavitelé obyvatel země, kteří sě vydávají do vesmíru. Kosmické lety zmenšily v našich vlastních očích zemi, společné bydliště lidského pokolení. Lidé bydlící na tak malém prostoru by měli být jednotní!

Bohužel přítomná skutečnost daleko neodpovídá společnému přání všech lidí dobré vůle. Dlouhá diskuse o používání atomových zbraní dokazuje, že není možná dohoda ani v otázce osobní bezpečnosti a práva na život. I na poli náboženském, které by mělo být svatosvatým pojítkem jednoty, pamuje rozdelenost, neznalost, přesudky, podezřívání. Řeklo by se, že to vše bylo zaviněno v minulosti nedostatkem vzájemného styku. Zdálo by se, že se to tedy napraví moderními prostředky komunikace jako je televise, radio, noviny. Bohužel ~~rozšíření~~ bleskové rozšiřování t. zv. novinek a zpráv nejen že ne-spojuje lidi, ale naopak vykpává hlubší a hlubší ^{případ} jámy mezi jednotlivými skupinami.

Kdo upřímně pozoruje JM tento stav ~~světa~~ ve světě mimoděku se musí ptát: "Kde to všechno skončí? Co by se dalo udělat, aby se přemohla nevědomost, přesudky, zmírnily nerovnosti a rozpory? Jak se chovat, ab se lidské bratrství posílilo?" Nemá-li spočívat na píska, ale mapevné skále, pak ~~jiskry~~ základem lidské jednoty nemůže být jen pouhé vnější soužití.

7

Velká hromada písku se nikdy nestane sklaou, na které by bylo možno budovat pevný hrad. Jednota lidského pokolení se může budovat jen na požadavcích lidských které plynou z vnitřku, ze samé lidské přirozenosti. Vapež Jan XXIII ~~pozdravil~~ to pěkně vysvětlil ve své encyklice o míru na zemi. Mír a jednoty může být jen mezi lidmi, ^{Mirum} plnými lidmi, nezkrácenými ve svých právech. ~~Vapež~~ ^{Jan} Deba tohot uapeže byla sice krátká, ale všichni vědí, jak hluboké zanechal ~~zájmy~~ v srdcích lidí, katolíků i nekatolíků, ba dokonce i nevěřících. Kolem něho dýchala atmosféra jednoty, protože uměl respektovat lidská práva všech. Ve své encyklice, která byla proto přijata s obdivem u všech, začíná právě zdůrazněním těchto lidských práv: "Každá lidská společnost, má-li být spořádaná a ~~máží~~ prospěšná, musí stát na tomto základě: každý lidský tvor je osobností, jeho přirozenost se nemůže obejít bez užívání rozumu a lidské svobodné vůle. Proto také má svá práva a povinnosti, která z toho plynou"

Státní a ~~jiná~~ ostatní veřejné autority jsou povinný respektovat tato základní práva lidská, usnadňovat jejich plnění, usměrnovat zájmy jednotlivců tak, aby se nerušily. Proto, praví doslova pařížský, "s jednocující síla v lidské společnosti se zakládá na svovodě, to jest na respektování práv občana. Jednotliví občané pak berou na sebe zodpovědnost právě proto, že jsou rozumní tvorové". Nikdy se nedráhne patřičné autority ve státě, kde panuje strach, kde se plní povinnosti jen ze strachu před trestem. Kdo zbacil lidi lidských práv nemůže od nich čekat lidské soužití. Svobody musí vládnout i v hospodářském podnikání. Kde se ~~je~~ ubíjí osobní iniciativa, ubíjí se ~~je~~ vnitřní vývoj osobnosti. Také vztahy mezi jednotlivými národy jsou vztahy svobodné. Jeden národ nemá právo utlačovat druhý, mají si naopak pomáhat, aby si využíval ~~je~~ plně pojem spravedlivosti a odpovědnosti.

¶ Těmito i jinými citáty z církevních dokumentů doložil kardinál Bea práva lidské osoby na svobodu. ¶ Ale je si vědom, že by řekl jen polo-
víční pravdu, že by zdůraznil jen jednu stránku problému, kdyby se zastavil
jen při těchto všeobecných tvrzeních. Jako je lidská osoba omezená, tak
je ~~asymetricky~~ omezena i lidská svoboda. Žijeme ve společnosti druhých a musíme
respektovat i ~~komunikační~~ svobodu i práva těch druhých. Každý má plnou svobodu a
povinnost hledat pravdu. Toto hledání pravdy však se váže na určité podmín-
ky lidského soužití. I druzí hledají pravdu. Hledáme ji společně. Dorozumívacím
postředkem mezi námi je vzájemná důvěra. Dítě, které hledá pravdu,
musí věřit svým rodičům a mít k nim důvěru. Dítě ve škole je vedeno k prav-
dě slovy učitelovými a školními knihami. Mít důvěru k druhému, věřit zkuše-
nějšímu, podporovat jeho autoritu, když je pravá, není tedy proti lidské
svobodě, ale je jejím zajištěním.

I v náboženských otázkách každý člověk svobodně hledá pravdu. Ale nikdy
ji nenajde, připravili se o to, co hledání pravdy podpoří, to jest o dů-
věru a víru. Často slyšet námitku, že Církev je institucí, která zakazuje
volné hledání pravdy a že je tedy zásadně proti svobodě svědomí. Tato ná-
mitka se zakládá na velkém neprozumění funkce Církve, která je jakoby zoseb-
něním důvěry, víry. Její potřeba se cítí čím dál tím více. Z jedné strany
se nemůžem obejít bez jednoty a s druhé strany se nemůžen zříci svobody.

Jak spojit tyto dvě zdánlivě protichůdné tendenze. Ti kteří chtějí sjedno-
tit svět bez svobody, zničí lidskou osobnost a ti, kteří chtějí ~~z~~ využívat
své svobody bez ohledu na druhé, bez jenoty v základních otázkách, ničí
v zárodku mírové soužití. ~~žádána expozice katedrice sv. Vojtěcha~~ Poutem tedy
může být jen ta autorita, která se nezakládá na násilí, nýbrž na důvěře
na svobodném rozhodnutí se podřídit. A takovou je a má vždy být autorita
Církevní. Poslušnost katolíků se zakládá ne na plicii ne na vojsku, ale
na víře, to jest svobodném a vědomém přijetí názoru lepsšího než je můj,
dosud nehotový, nevivinutý. Církev je obhájkyní svobody ale je ~~komunikační~~
též od Krista ustanoveným nástrojem jednoty mezi lidmi.

Zprávy z Vatikánu a kat. světa:

Sv. Otec přijal v audienci a promluvil asi 100 studentů italských středních škol, kteří zvítězili v katechismových závodech. - Další audienci udělil účastníkům sjezdu pořádaného v Římě Mezinárodní společnosti pro ochranu před atomovým zářením. Ve francouzském proslovu projevil své uspokojení nad tím, že mužové a ženy všech politických, náboženských i kulturních směrů se sešli, aby v bratrském a přátelském duchu studovali následky záření na zdraví národů a aby hledali vhodné prostředky, jak omezit nebo snížit na nejmenší míru tyto neblahé následky. Svolání sjezduspadá do všeobecné linie naší doby, tj. že si lidé uvědomují světové rozdíly všech významnějších otázek naší doby. Sv. Otec připomněl, co o solidaritě lidského pokolení řekl Jan XXIII. a Druhý vatikánský sněm; nabádal účastníky sněmu, aby pokračoval ve své práci, která je službou trpícímu lidstvu a jejímž cílem je mírové užití atomové energie. - Ne v nich! ne v my. Ne v nás! z USA.

Svatý Otec poslal soustrastný telegram biskupovi z Bolzana a Brixenu mons. Gargiterovi: odsuzuje v něm atenát, jehož obětí se stali dva vojíni italských pohraniční stráže. Sv. Otec odsuzuje tento násilný čin; násilí nijak nepodporuje pokojné vyřešení sporu, ale jen zostřuje rozdělení a nenávist a naruší občanské i křesťanské svědomí.

Vatikánské pošty vydají sérii známek k zakončení II. vat. sněmu. Série vyjde 11. října, tj. ve čtvrté výročí zahájení koncilu. Série má šest hodnot: na první je znázorněn papež Jan, jak koncil zahajuje a na poslední Pavel VI., když koncil zakončuje; ostatní čtyři známky znázorňují: otevřené evangelium na oltáři v koncilním sále, výjev ze mše svaté, kterou Pavel VI. koncem října v bazilice sv. Petra, pavla VI. jak dává objetí pokoje ekumenickému patriarchovi Atenagorovi a biskupský prsten, který Pavel VI. daroval biskupu půl na památku koncilu.

Kamerunský biskup mons. Ndongmo vydal k druhému výročí své biskupské konsekrace provolání k věřícím a kněžím; je to poselství míru a výzva k smyslu p. odpovědnost. Pravý mír, jejž chtěl Bůh, může existovat jen v úctě k pravdě, spravedlnosti, svobodě a lásce; mons. Ndongmo nabádá k postavení ekumenické s. svatyně, v níž by katolíci, protestanti, mohamedáni, pohané, židé a animisté mohli vzájemně bok po boku se modlit k Bohu Stvořiteli za mír.

v Heverlé na předměstí Dovaně v Belgii začalo ekumenické shromáždění; jsou mu přítomny delegace studentů ze všech největších evropských universit.

Pokračujeme ~~VATIKAN~~ v náboženských rozhovorech pro rodiče: JAK UČIT NÁBOŽENSTVÍ TY NEJMENŠÍ. - Tento pořad vysíláme každou sobotu večer o Půl deváté na obvyklých vlnách vatikánského rozhlasu a opakuje ~~ne~~ ^{me} v neděli odpoledne o Půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m. —

Chvála Kristu, milí přátelé. - Začali jsme minulou sobotu s požehnáním a přímluvou papeže maličkých - sv. Pia X. Tento týden - ~~v~~^pátek připadá svátek české patronky, svaté Ludmily. Jí děkujeme, že nám vychovala svatého ukázala ~~Václava~~, ^usou mučednickou smrtí ~~zakazkářský~~ jemu a všem budoucím českým generacím, že za víru nesmíme váhat přináší ~~u~~ ty největší oběti. Kéž by vyprosila všem českým křesťanským matkám milost, aby v dnešní době dovedly vychovat ~~českýmu~~ ^{lidu} hodně moderních Václavů, kteří by ~~zakazkářské~~

Kristova Těla čerpali sílu ke křesťanskému životu a apoštolátu. —

V našem prvním rozhovoru jsme si připomněli několik základních požadavků pro úspěšnou katechesi u našich nejmladších: ~~Musíme~~ ^{Nedělníku} znát dobré naše dítě a rozumět mu, mít ohled na jeho věkový vývoj a na jeho chápavost a brát jeho náboženské problémy vážně, nepodávat mu náboženství v dětské a pohádkové formě ani jenom jako soustavu pouček: náboženství je život a pro život. Musí formovat duši mladého člověka a vychovávat ho v křesťanský charakter. A za druhé musíme se snažit mluvit mu více než o něčem, ^{co} něčem musíme věřit, spíše o někom, komu musíme věřit, poněvadž je našim Bohem ⁿⁱ ~~ni~~ nejlepším přítelkem. ~~Dle~~ Obojí předpokládá v srdci katechetky lásku k dítěti i k Bohu a svědec-tví důsledného života podle víry. Jenom tak se může vytvořit mezi dětmi a jejich učitelkou nebo učitelem atmosféra důvěry; ~~terá~~ ^{Jen teď} je nutná, aby dětská duše ~~u~~ otevřela ^{mu} a radostně spolupracovala.

Příprava dítěte na první svaté přijímání bude vzdálená a bezprostřední. První začíná hned v ranním dětství, když se začne otvírat rozumek a chápavost dítěte. Matka ^{zde} bude učit své dítě při nejrůznějších příležitostech denního života o Bohu, zcela krátce a prostincem. Kdo ti dal maminku, tatínka? — Pán Bůh. Pán Bůh tě má rád, když ti dal tak hodnou maminku. Máš také rád Pána Boha. — Kde je Pán Bůh? — Na nebi — na zemi — všude — on nás vidí a on

nás slyší - on o nás ví, a on nás má rád. A názorně ukázat... Později můžeme dítě seznamovat se základními mravními povinnostmi zase prostinkým způsobem: ^MZ čeho má Pán Bůh radost? - Když jsi hodný, když posloucháš tatínka. Co se Pánu Bohu nelibí? — Vidí Pán Bůh co děláš, Slyší všechno, co povídáš? ^{Aleť pokračuj} Co máme z toho, když děláme Pánu Bohu radost? - Když je dítě větší, tak mu budeme příležitostně vykládat události z evangelii. Prostým způsobem. Právě tyto konkretní scény ze života Krista Pána, Panny Marie, apoštola mají mimořádný formativní vliv na duši dítěte, které rádo napodobuje jednání druhých. Už od útlého věku se budeme snažit, abychom tato vyprávění soustředovali kolem osoby Krista Pána, aby v něm dítě stále jasněji mohlo poznávat životní ideál, svého přítele, který s ním poroste a půjde s ním nerozlučně celým životem. Takovéto příležitostné, krátké náboženské poučování zvláště ve věku předškolním / ale i později/ má velikou přednost jen před ~~občasné~~ ^{Jázev} školskou a pro dítě často nudnou katechesí. Náboženství nebude pro ~~ne~~ něčím pouze zevnějším, naučeným, stane se pro ně kusem života, ~~a~~ jeho osobní zkušenosti.

S touto první znalostí Boha a Krista Pána musí jít ruku v ruce praktické učení modlitě. Nikoliv učit dítě ~~z~~ z paměti odříkávat různé dětské modlitbičky, kterým často ani nerozumí, nebo se jim učí nerado. Musíme dítě učit se modlit. To je ~~učit~~ je mluvit s Pámem Bohem vlastními dětskými výrazy, ~~in~~ formou, která vyjadřuje jeho potřeby a odpovídá jeho poznání. Tato volná, prostá modlitba má nesmírný význam pro celý další náboženský vývoj dítěte. Poděkuj Pánu Bohu za to a ono...Popros Pána Boha... Když ~~z~~ udělá něco ne-pěkného: 'To Pán Bůh nemá rád, odpoví ho ... Tak pomalu se bude podílet na společných modlitbách rodiny před jídlem a po jídle, při večerní modlitbě a podobně. Když je dítě větší a zavedeme je někdy do kostela, ~~i~~ tam je povedeme k této volné, osobní modlitbě a nikdy nebudeme takové návštěvy prodlužovat bezdůvodně, abychom dítěti pobyt v kostele neudělali ~~ne~~ nepříjemným. Později budeme ovšem děti učit také základním modlitbám ústním, ale dříve ~~mu~~ je musíme vyložit, aby jim rozuměly. ^{Díky} ~~V~~ musí ~~sí~~ vědět, že při modlitbě neodříkává jen nějakou zbožnou formulí, ný-

brž že stojí nebo klečí před živým, přítomným Bohem a mluví s ním. Tato osobní modlitba je jedna z nutných podmínek dobré přípravy ke svatému přijímání, vedle základních náboženských vědomostí přiměřených věku dítěte. Proto si na tom musíme dát opravdu záležet, abychom své dítě naučili dobré modlit. ■ Bude to především náš osobní příklad, který bude pro ně ta nejlepší školou. Na dobrou modlitbu je třeba určité, ~~nebeskou~~ krátké přípravy: je třeba se uklidnit, nechat ostatní věci, soustředit se, uvědomit si, že nás Bůh vidí a slyší, že jsme přišli k němu, abychom s ním hovořili. Chvíle mlčení a vnitřní sebranosti předchází každou modlitbu - ať soukromou nebo společnou. Učí nás tomu ~~dan~~ⁱ Církev při nové liturgické reformě, když při mši svaté nebo při jiných liturgických obřadech nás vyzývá kněz-celebrant nebo jáhen k modlitbě slovy: MODLEME SE a pak chvíli on a celé shromáždění věřících strvávají v usebraném mlčení, než začne hlasitá modlitba. Přesvědčení, že mluvíme s Bohem, musí odpovídat také uctivé držení těla. Tento zevnější postoj - ať stoje nebo kleče - sepjaté ruce atd. mají zvláště pro dítě velký význam. Ovšem je třeba přitom vyvarovat se přehánění a mít ohled na věk dítěte a jeho tělesnou odolnost. I v tom liturgická reforma II. vatikánského koncilu nám ukazuje správnou cestu: některé modlitby a pobožnosti byly zkráceny, omezena doba předepsaného klečení, po necháno více svobody jednotlivcům - ale to vše jen za tím účelem, abychom se mohli modlit lépe. Bývalo zvykem, že naše modlitby se skoro výlučně omezovaly na modlitby prosebné. Ale v ~~titul~~ je vyjádřena jen jedna stránka našeho poměru k Bohu. Náš poměr k Bohu je poměr dítěte k otci, poměr přítele a mladšího bratra k našemu Vykupiteli - Synu Božímu a ten se vyjadřuje také v adoraci, chvále, díkučinění, oběti, ^{Také} odevzdanosti, důvěře a aktivní spopu-práce pro Boží království mezi lidmi. A tomu je třeba postupně dítě vychovávat.

A konečně je ■ třeba se zmínit o třetí podmínce k dobré přípravě na přijetí Kristova Těla: ^{je to} výchova vůle. Dítě už od malíčka se musí učit přemáhat vrozené egoistické sklony, pohodlnost, náladovost, mít ohled na

RaVat:CECO-10.9.66 /sobota/

Náb.kurs pro rodiče/2/

/4

druhé , naučit se ~~účastit~~, odříkat si, plnit povinnosti, i když jsou těžké a nepříjemné - a dělat to nikoliv z donucení, ze strachu z trestů, nýbrž z lásky a rád: jedním slovem naučit ~~se~~ žít život křesťanské oběti ve spojení s obětí Krista Pána, kterou za spásu světa přinesl na kříži a tajemně To je ji obnovuje při mši svaté spolu s celým shromážděním Božího lidu. ~~XXXXXXXXXXXXXX~~ nutný předpoklad, aby ~~dítě~~ ^R se později naučilo aktivní účasti na mši svaté. ~~XXXXXXXXXXXXXX~~

Maminka V rodinách, kde je více dětí, je k této soustavné výchově nejlepší a nejpřirozenější prostředí. Výchova jedináčků bývá mnohem těžší a vyžaduje tím soustavnější péčí a tím pevnější ^R vedení. —

Pán Bůh vám pomáhej, drahé maminky a milí tatínkové, ve Vašem nejkrásnějším a nejdůležitějším úkolu: vychovat z vašich dětí celé křestany. Příští sobotu budeme pokračovat v našich rozhovorech. Chvála Kristu! ←

To byl náš sobotní rozhovor pro rodiče: JAK UČIT NÁBOŽENSTVÍ TY NEJMENŠÍ. Pořad se opakuje v neděli odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m.

-ö-

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

*zvláště
náboženského života nejsou předpisy zákona,*

Dnes je 15. neděle po sv. Duchu. První čtení mše svaté je další pokračování z listu sv. Pavla k Galataňům; už ~~je~~ třetí neděli slyšíme z něho úryvky; sv. Pavel vyvrací názory těch, kdo nutili křesťany zachovávat mojžíšský zákon. Těžíste ~~není~~ nás náboženského života nejsou předpisy zákona, nýbrž vykupitelská smrt Kristova na kříži, zákonem připravovaná a předobrazovaná, a život podle hlasu Ducha svatého. Závěrečné listu ke Galataňům tvoří napomenutí a výzvy k opravdu křesťanskému životu. Každá věta, každé napomenutí obsahuje duchovní hloubku, zasluhující naše zamyslení a přehlédnutí, do jaké míry náš život odpovídá tomu, co od křesťana žádal apostol národů: ...Evangelium, druhé mešní čtení, vypráví o vzkříšení mládence námského. Lidské soucitné srdce Kristovo je dojato bolestí matky vdovy; jejímu jedinému synu, před několika hodinami zemřelému, velí vstát z rakve a vrátit se do života. Bázen se zmocnila všech, velebili Boha a říkali: Veliký prorok povstal mezi námi, Bůh navštívil dvůj lid.

Ano, Bůh navštívil svůj lid - to je radostná zvěst, kterou si odnášíme z nedělních bohošlužeb. V mládenci námském, naději matky, je zastoupeno celé lidstvo, tak jako Bůh kdysi v člověka složil své naděje a člověk hříchem je zklamal. ~~Příchod Kristův bylo~~ setkání Boha s lidstvem, mrtvým následkem hříchu. Kristus je cesta, po níž Bůh přichází vstříc svému lidu, jediná cesta, když skutečně jde světem, v němž všechny tzv. cesty vedou k smrti, a proto jsou cesty ~~nepravé~~. Lidé jsou odsouzeni jít po této cestě udělat poslední krok, vyvrhnout od sebe mrtvého a její odevzdat rozkladu s vědomou bolestí, že i oni jsou ~~poznamenáni~~ tímto osudem. Tento smutný pád do říše marnosti je naznačen slovem ~~vídám~~: Smrt nemilosrdně nás okrádá o naše nejdražší, o jediné dítě, o nás samy. Z tohoto života bez smyslu, že se ženíme a vdáváme, že dáváme život dětem a všichni umíráme ~~svět~~ nedovede dát východisko. Jen navštívení ~~zvěst~~ nás může zachránit. ~~Zvěst~~ Bohu bylo líto nás nás osudu, čtěme v evangeliu. Existuje tedy soucitný Bůh který se zjevil v těle a krvi, a nám vychází vstříc. Základ naší víry je tedy, že se nespustíme přislíbeného Božího soucitu uprostřed hrůz bezcestí ve světě, která vedou ke zkáze. Tento Bůh chce život a ne smrt. Pán ~~je~~ obrací svůj životodárný pohled k matce, plačící. Jejímu pláči se dostává potěšení, ne slovem ale skutkem, zázrakem; její syn je ji vrácen. Tento zázrak je zjevení jeho slávy: Bůh navštěvuje svůj lid. Bázen se zmocnila všech a velebili Boha, čtěme u sv. Lukáše; ale stalo se víc:

zmanená konec osamocení a zoufalství, které hledá nícotu. Boží navštívení je pozvednutí ze smrti, ~~je poystání~~ ze smrti vzdálení od Boha k věčnému životu, tedy nvoé ~~zakorzenení~~ v Bohu, jedině živém.

Janík Brněnec
Je tedy navštívení k tomu co je v člověku nejlidštějšího, když totiž k němu přichází milosrdný Bůh, a vrací mu schopnost mluvit. K smrti vede řečení, záplava slov, jíž je celý svět plný. Životodárné navštívení Boží dévě nám ve Slovu vtěleném a křižovaném dar slova, takže můžeme se modlit Ano Otče.

I vrácení syna matce vdově se stává znamením toho co se stane na Kalvárii: V učedníku, kterého miloval, Kristus dává své matce vykoupené lidstvo, které on navštívil a kterému vrátil život.

Ze vzkříšeného mládence se radovala matka vdova; nad lidmi, kteří denně jsou probouzeni k životu, se raduje matka Církve, modlí se Církev v neděli se sv. Augustinem.

Bůh jde s námi po našich lidských cestách, aby nám vracel život a nám dodával naděje - to je euangelion, radostná zvěst 15.ned.po sv. Duchu.

Janík Brněnec
"an on denek děl mít jdi tam, kde mi mohu my plít svat. "Ml. těr' pak vratu"

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Poslechněte si náš týdení přehled událostí ve Vatikánu a v kat. světě.

Dnes v neděli odpoledne sv. Otec vykonal druhou delší cestu římským venkovem Z C.G., kde dle na své letní zámku navštívil městečko Carpineto Romano a pak v nedalekém Colleferro sloužil mše svatou pro dělníky tamějších továren.

Důvod těchto dvou návštěv povíděl věřícím sám v poledne, dříve než se s nimi pomodlil Anděl Páně: V Carpineto Romano chce se poklonit památce papeže Lva XIII., který se tam narodil jako potomek hraběcí rodiny Pecci; Lev XIII. vydal encykliku Rerum novarum; tento rok jsme slavili 75. výročí jejího vydání. Návštěva v Colleferro je setkání duchovní se světem práce, s dělníky: Pavel VI. chce svolávat Boží požehnání na svět práce, aby průmyslový a ekonomický pokrok šel ruku v ruce s pokrokem po stránce sociální a mravní; aby české principy kynky vedly moderní rozvoj našeho lidu a byly jeho silou k dosažení pravého blahobytu, svornosti, svobody a míru.

~~Exhortationis ad XXII~~ sv. Otec v uplynulém týdnu pronesl, ~~dva významné projevy:~~ ve středu při obvyklé generální audienci ~~XXII~~ a v pátek k kněžím, účastníkům Pastoračního týdne. V obou nabádal k důvěře v Církev a v koncil, k upevnění naší plné víry. Vlma horlivosti a nadšení jde Církvi v měsících po zakončení koncilu; biskupové, kněží, řeholní osoby i laici uvědomují si své povinnosti ~~del domu~~ jako členů Božího lidu, ~~kteří mají ve světě~~ podávat svědectví Kristu; všichni se vědomě máme zapojit do tohoto obrodného procesu, abychom byli kvasem ve světě, do něhož nás Bůh postavil. U některých věřících a také kněží sv. Otec ale vidí jakousi nedůvěru, nejistotu, jakési váhání; třeba to vše překonat: pravdy víry jsou nezměnitelné, i když je hledíme vyjádřit novým způsobem, tak aby i pro naše odloučené bratry byly pochopitelné a přijatelné; není kynky pravda, že koncil otevřel brány pochybování o všem. Poklad víry i na koncilu musí zůstat neporušen, tak to řekl dobrý papež Jan, když koncil zahajoval.

A zvláště kněze nabádal k této pevnosti ve víře a k důvěře v ~~Církev~~ po koncilu; mají překonat nejistotu, která se objevila při prvním provádění sněmovních rozhodnutí. Kvas idejí a novot vyvolaný koncilem se nesmí změnit v libo volnou nestálost v myšlení, v umenšení jednolitosti církevního těla. Nastala historická doba pro Církev. Je nutné mít jasno, jistotu o skutečnosti a pravdivosti všeho toho, co nám Bůh zjevil a co Církev nyní nese světem jako životodárný poklad. Protože téma pastoračního týdne byla farost a její místo v diecézi, sv. Otec nabádal přítomné jak biskupy tak kněze ke spolupráci; místem pro tuto spolupráci budou dva poradní sbory, které mají být zřízeny;

w. On pondle ^{in nicht weiter} ji (nem) odkloní by zemřeli a církev
běží, když jste mohli učinit všechno, co mohlo být učinit
nepravomí, nebezpečí už je plně ^{tr} projevující se i v církvi
která se dříví i počíná pánem; požijte něco země
zemřetí; o jistému ^{na článku}
zde všechno povídám a posléze vám bude všechno
zde všechno.

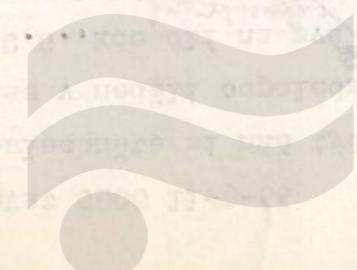
^{Corporis}
V řecky w. Rec všechno ^[takže] I vše Lw XII. Když v Církvi
hlásíme křesťanství ^{hlásíme křesťanství} křtu v Berlíně. Počet všech
zmluv při přání do křtu v Berlíně. Počet všech
dohod sýpky; mohli ojetí ^{8 padesát} všechny: C. m. rozhodl o přání mnoho
druhých, když jí ^{prostě} řekl, že v raně společ-
nosti a hře.

Při návštěvě vlasti v roce 1928.

hodlal

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

pokud možná ve všech diecézích: Kněžská rada a pak Pastorační rada; jejím cílem je vnést do diecézního celku lásku; právní vztahy mezi biskupem a jeho kněžími se mají změnit ve vztahy duchovní; kněží v duchovní správě ve farnosti jsou nejbližšími spolupracovníky biskupa, pastýře místní církve ve farnosti jsou představiteli biskupovými, Církve, samého Krista. Každého kněze pracujícího ve farnosti, mohla (velmi potěšit) slova sv. Otce, slova unzení vzdělosti pro práci faráře a kaplánů: ^{uv.} Církev ve vás vidí ~~práci faráře a kaplánů~~: Církev ve vás vidí ~~práci faráře a kaplánů~~ ^{uv.} nenahraditelné, ~~správové~~ dělníky evangelia: jste pastýři v nejpřímější službě společenství věřících; k jejich prospěchu pracujete bez únavy, je-li třeba i s hrdinstvím; jste horliví přisluhovatelé slova a milosti, jste učitelé duší, vychovatelé křesťanské mládeže, jste těšitelé trpících, ochránci a dobrodinci chudých, jste vůdcové a přátelé Božího lidu.

Necht je s vámi síla samého Krista, kněží, kteří pracujete ze všech sil k dobru věřících a kteří hledáte ty, kdo ^{od} Církve a Boha vzdálili; vám všem žehná jeho pokorný zástupce na zemi.

Z kat. světa: Pro pražského arcibiskupa kard. Berana skončila doba prázdnin 28. srpna se vrátil ^{do} koleje Nepomucena. První týden dlel doma, jen na neděli 4. září odjel do Arenzano u Janova, kde je hojně navštěvovaná svatyně Pražského Jezulátka. Kard. Beran tam měl ^{mši} / svatou ^s kazání, ve kterém zval věřící aby si před soškou vzpomněli v modlitbě na Prahu, ~~jejíž jméno Jezulátko nese.~~ - 10. září kard. Beran odjel letadlem do Švýcarska. Je tam hostem švýcarských biskupů a navštíví naše krajan v Curychu, Frýburku, Bazileji a v jiných větších střediscích. Do Říma se vrátí ~~poz~~ 19. září.

Američtí Poláci pokračují ve svých oslavách milenia křesťanství ve své staré vlasti. Dnes vrcholí slavnosti ve Filadelfii, kde je arcibiskupem mons-Kroll polského původu; ve Filadelfii byl biskupem a je pochován náš krajan bl. Jan Nepomucký Neumann z Prachatic. - (Při oslavách milenia zastupuje) polského primasa kard. Wyšinského, který byl pozván, ale nemohl přijet protože mu byl odepřen cestovní pas, jeho světící biskup pro Poláky v zahraničí mons. Rubin. - Příští sobotu mons. Rubin bude místo slavnou pontifiální mši svatou v americké národní svatyni - Marie Neposkvrněné ve Washingtonu. Do této svatyně Američtí Poláci darovali kapli P. Marie Čenstochovské; Američtí katoličtí Litevci kapli své ochránkyně P. Marie Siluvské; tato kaple byla minulou neděli posvěcena za přítomnosti 15 000 Litevců usedlých v USA.

38130

11-9-66

Mariánské svátky

13

130

František

Nakonec věnujeme vzpomínce třem mariánským svátkům uprostřed nichž stojíme
8.září jsme slavili svátek Narození P. Marie, na zítřek, pondělí připadá
Jména P. Marie a 15.září svátek Bolestné P. Marie. Narození P. Marie patří k
 nejstarším mariánským svátkům, spolu s Nanebevzetím; je to den radosti
 nad tím, že vzešla jitřenka dne, kdy přijde na svět slíbený vytoužený Vyku
 pitel; narodila se jeho matka, počatá lidským způsobem, to je měla tělesně
 ho otce a matku, ale bez dědičného hříchu, takže nepoznala ten vnitřní boj
 mezi dobrem a zlem, který je naším osudem den co den. Pro zásluhy Syna, kte-
 rému jednou dá život. Narození tvé, Maria, radost zvěstovalo celému světu
 Ostatní dva svátky ~~jsou~~ byly zavedeny z vděčnosti za ochranu, které se dostalo
 Církvi: 12.září 1681 byl před Vídni definitivně odvráceno nebezpečí Tur-
 ků; ~~Innocenc XI.~~ na památku tohoto vítězství zavedl svátek Jména P. Marie
 na celou Církev. Svátek Bolestné P. Marie, po vzniku praktickém svátku v pátek před
 Květnou neděli, jediný svátek připomínající účast P. Marie na Vykoupení -
 zavedl papež Pius VII. r. 1814. Křesťanstvu ~~byl~~ připomínat šťastný návrat
 z Paříže, kam papeže zavlekl Napoleon, a všeckvítezství Církve, že odolal:
 kev chceme prosit P. Marii; aby i dnes zůstala matkou lidu svému:....

Vltava

130

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

12-9-66

M. p. Vat. a Det. mta

1

V neděli odpoledne sv.Otec nayštívil rodné město papeže Lva XIII., Jáchyma Pecciego - Carpineto Romano, a pak v nedalekém Colleferro sloužil mši svatou především pro dělníky tam jíchov továren. Po návštěvě ~~xxiiii~~^{1. 10/10} paláce rodiny Pecci, v němž se Lev XIII.^{1. 10/10} narodil, Pavel VI. v kostele B.S.P. promluvil k věřícím. Na Lvu XIII. vynikají dvě věci: především jeho hluboká zbožnost: od Lva XIII. pocházejí encykliky o růženci, o sv.Josefu o B.S.P. Ale především zná svět Lva XIII. jako autora enc.Rerum novarum; ~~xxvii~~^{letos uplynulo 75 let} od jejího vydání. Mnoho lidí tehdy mluvilo o vyřešení těžkostí průmyslových dělníků; dnes jsou zapomenuti, jen hlas Lva XIII. mluví dál. Církev byla tehdy zbavena svého bohatství, své světské opory, ~~xxix~~^{zmenšena} byla její mezinárodní i veřejná prestyž; papež, Vatikánský vězen, prakticky neměl možnosti styku se světem - a přece mluví k světu v encyklikách o lidské svobodě, o demokracii, o ~~xxvijakxxxxxx~~^{právech dělníků na spravedlivou mzdu} na práci, a aby se s nimi důstojně zacházelo. Enc.Rerum novarum tvořila základ křesťanské sociální nauky. Sv.Otec končil výzvou k důvěře v Církev a v její učitelský úřad. Ještě před odjezdem z CR položil k pomníku Lva XIII. květinový věnec.

Mše svatá v Colleferro byla na hlavním městském náměstí, před průčelím farního kostela sv.Barbory. V kázání po evangeliu zase mluvil o poměru Církve k světu práce: Především pracujícím platí jeho návštěva: Církev chápe jejich spravedlivé požadavky, schvaluje je. Sv.Otec vyvrátil námítky těch, kdo se k Církvi dívají s nepřátelskými zraky. Církev k nim má velkou lásku, pochopení. Nedává to ale najevo nabádáním k revoluci, ~~diva~~^{se} na věci podle spravedlnosti a do jaké míry je možné vše uskutečnit. Ideologie jsou nutné, pokračoval. Církev ukazuje, které ideologie jsou dobré a správné. Zmýlit se v ideologii je něco strašného; Zvolme si ideologie, které odolají, které odpovídají lidské důstojnosti, které vytvářejí dějiny a na nichž spočívá světlo evangelia, které dávají pravou hodnotu našemu životu, důstojnost práci, zaručují svobodu a řídí její užívání. Také toto kázání sv.Otec skončil slovy důvěry v Církev. Svou druhou cestou římským venkovem Pavel VI. chtěl uctít papeže Lva XIII. a novým způsobem vzpořenout 75.výročí jeho velké encykliky RN/ Když ve čtvrt tek 1.září jel na hrad Fumone a do Anangi, uctil velkého papeže Bonifáce VIII. z 14.stolejí; 500 let leží mezi Bonifácem VIII. a Lvem XIII., ale je minuly civilizace a způsob života - ale stále tu stojí vzpříma papežství ~~xxvijakxxxxxx~~^{hran} v ~~mlu~~^{mlu} a jeho nositelé. Ani vrcholný antiklerikalismus, kulturní boj v Německu a rozpor mezi katolíky ve Francii nepohltily Církev v 19.století, tak jako odolala bouřím a útokům ve století 14.

12-9-66

12

V minulém týdnu, kdy v katolickém světě psali o 8 vypovězených řeholních sestrách z Číny, vat.deník L'OR referoval o další řeholní sestře, která právě v těch dnech dokončila svou životní pouť. Je to sestra Marie Benevenuta, Italka, která loni 2.října byla vypovězena z Barmy a 2.září zemřela nedaleko Říma v Grottaferratě v mateřském domě misijních sester františkánek od P. Marie. ~~Byla jí 86 let~~, a v Barmě pracovala 62 let. R.1903 ji poslali řeholní předst vení, aby pracovala v prvním barmském útulku pro malomocné.

Naučila se dobře hlavnímu barsmkému jazyku, takže mohla vyučovat byrnské sestry a čekatele na křest .Patřila k prvním cizím sestrám, které musely z Barby odejít. Poslední měsíce svého života obětovala zcela za misii v Barmě kterou musela odejít. Vat.deník končí, svou krátkou zprávu vzpomínkou všech misionářů, ^{a kateolíků} ~~Mariánského kláštera~~ řeh.sester ~~v~~ zemích pod jhem komunistů; ale též připomíná památná slova křesťanského spisovatele Tertuliána, že krev ^{mučedníků} kres nových křestanů. Tato slova mohou být útěchou i nám, 1700 let po Tertuliánovi. V den 1666. výročí založení města San Marino byl v této samostatné republice odhalena ^{socha} ~~socha~~ papeže Jana 23. Stojí v kostele sv.Petra, stojící při bazilice sv.Marina. San Marino bylo podle tradice založeno r.300 biskupem Marinem, který se přišel z Dalmacie na na vrcholu hory Titanus kázal evangelium.

Tří dní. Mons. Telčík, gen. místodržitel provincie Brno, Mníšek pod
Brdy a vlastník místního muzea v Brně, který má vlastní muzeum v Brně
vzniklo. Problematika byla uvedena na listu "Ecclesia Sacra", o tom
jsem se upozornil dneškem, Mníšek dnešek 25. října, aby se vztahovalo k výroku
Mons. Telčíka problemu, že je v Brně několik muzeí vzniklých
družstevními organizacemi. Brno je to město mnoha různých
co vlastní domů, ale tří muzeí v Brně, když je to
je jednoduchého důvodu, tedy i v Brně, když je to
je jednoduchého důvodu, tedy i v Brně, když je to

Ap. delegáte v pravne < nyní. w. Policie pro pravodl. ^{federal} ~~federační~~
vlády fl. generál rous Mario Cagna, ~~hl. M. národní~~
směr. Ap. formace v Japonsku.
(hl. am.)

Pr. am. karel Beneš M. všechny vzniklé funkce obecné polohy mohou
vzniknout ve řídicích funkciích množství vlastností f. m.; napří-
jemné jsou vlastnosti funkce nazvané Testabili. Pro funkci mohou být
využity také funkce nazvané Testabili.

13-P-66

Sv. Papež Paul VI. přijal v stanici andělů bratrského
ministra zahraničí Júzacy Magalhaesa. V portugalském
předonu sv. Papež rezonoval ministrský v Bruselu, když byl jeho ami-
listickým vlivem v Evropě; v duchu pokračoval až do sv. marie a pál mu
dokončil i hnutí blbost. - Min. Magalhaesa mohl být marně
u sv. M. tej. knol. Cestopisem.

V Římě začal sv. Papež ministrský jednání. Zvlášť poznamenal
M. knol. prefekt sv. Papežových knol. Agadotu, obdržel 20
knol, ani 60 knol, 370 knolů a všechny sv. noty.

Spolu s ním za účel upozornit ~~Agadotu~~ sv. knol. počebovaře
memoriál svobodnosti. od sv. Papežového ještě letos uplynul
70 let.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Pořad KRISTUS MEZI NÁMI. Hovory o náboženství - vysíláme každé úterý večer o půl deváté na střední vlně 196. m a na krátkých vlnách v pásmu 48, 41 a 31 m. Program se opakuje ve středu odpoledne o Půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m.

-ö-

Chvála Kristu, milí přátelé! - Dnes musím nejdříve poděkovat i Vaším jménem naší dočasné spolupracovnici, slečně Marii Novotné, která přispěla v minulých měsících také k oživení našich náboženských besed. Projiné naléhavé povinnosti nebude moci pokračovat ve spolupráci s vatikánkým rozhlasem. Někdy uslyšíte Jaroslava. Většinou však musím mluvit opět sám. Doufám, že ~~na~~ náš katechismus kolem rodinného stolu se nestane příliš monotonní a že i tak z něj budete mít užitek.

-ö-

V posledních besedách jsme věnovali hodně času rozhovorům o různých cestách k poznání Boha a důkazům jeho existence. Opravdu věřící člověk nepotřebuje takových a podobných důkazů. Nepotřebuje si jimi ospravedlit nebo podepřít své přesvědčení. Je však dobré, aby je znal a mohl tak usnadnit cestu k Bohu druhým, kteří nevěří, anebo zápasí s různými pochybnostmi. Tak jim můžeme ukázat, že víra není proti rozumu ani proti vědě. Pravá věda a pravé náboženství mohou žít - v teorii i v praxi - v naprostém souladu, doplňují se navzájem. Proto Církev se dívá nikoliv s obavami na vědecký pokrok, naopak skládá do něj veliké naděje a všechno jej podporuje. - Stačí si na příklad ~~na~~ přčist druhou kapitolu II. části pastorální konstituce II. vatikánského sněmu O církvi v dnešním světě, která velí mluví o pokroku kultury! Stačí si připomenout, kolik universit a vysokých škol, vědeckých laboratoří a observatoří ještě dnes Církev vydržuje a řídí, a kolik nositelů Nobelovy ceny měla a má mezi členy Papežské akademie věd! Ovšem my víme, že žádný sebe přesvědčivější rozumový nebo vědecký důkaz Boží existence není tak evidentní, aby mohl donutit člověka věřit! Úkon víry je svobodný projev, v němž člověk nejenom konstatuje,

fakt, že Bůh je, nýbrž vyvozuje z něj také všechny praktické důsledky pro život. V každém našem upřímném VĚŘÍM V BOHA je ~~projevující se~~ ~~adorace~~ tvora nekonečného Stvořitele, ~~výraznou~~ ~~pravomocem~~ a lásku ~~u~~ dítěte k Otcí všech lidí. Věřící člověk snadno zachytí Boží hlas, ať už ~~jen~~ ~~na~~ na stránkách Písma, ~~nebo~~ v otevřené knize přírody. ~~M~~ ~~M~~ ~~y~~ se budeme ~~nyní~~ snažit jít za tímto tajemným hlasem Božím, ~~Náš~~ ~~o nás~~ ~~nám~~ ~~napsal~~ Svatý apoštol Pavel ~~kv~~ v listě Židům: 'Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil Bůh k našim předkům skrze lidi osvícené shůry. V této však poslední době promluvil k nám skrze svého Syna.' — /Žid. 1, 1-2/.

Jistě se ještě pamatujete ~~me~~/alespoň vy starší, kteří jste měli náboženství ve škole a učili jste se také biblickým dějinám/ na vyprávění o hořícím keři na poušti a o zjevení Božím Mojžíšovi. Můžete si to přečíst v Bibli, ve II. knize Mojžíšově ve třetí kapitole. — Mojžíš pásl stádo svého tchána, madiánského kněze Hietra, a přišel až k hoře Boží Horreb. ~~Byl~~ ~~Byl~~ viděl, jak hoří keř. To by nebylo nic zvláštního. Ale keř hořel, stále hořel a oheň jej neztravoval. Šel se podívat blíže. A tu slyšel z keře hlas jako lidský: 'Mojžíši! Mojžíši!' — Tu jsem! Odvětil Mojžíš. — Nechod bližě. Zuj sandály ze svých nohou, neboť země na které stojíš, je svatá! — A hlas pokračoval: 'Já jsem Bůh ~~tě~~ ~~tvých~~ otců, Bůh Abrahámu, Bůh Izákův, Bůh Jakobův... Víděl jsem utrpení svého lidu v Egyptě...proto jsem sestoupil, abych je vysvobodil...a já tě pošlu k faraónovi, abys vyvedl můj lid, abys vyvedl syny Izraelovy z Egypta. — Jak víte, Mojžíš vyrostl v Egyptě, byl vychován na dvoře faraónově a když se zastával svých soukmenovců, kteří byli nespravedlivě a nelidsky utiskováni, v návalu rozhorlení zabil Egyptana. ~~Byl~~ ~~Byl~~ strachu před stiháním uprchl do ciziny a dostal se k madiánskému knězi Hietrovi, který mu dal svou dceru za ženu. — Proto se na něho Bůh obrací s touto žádostí. A Mojžíš mu odpovídá: 'Budiž! Půjdu zpět k synům Izraelovým a řeknu jim: Bůh našich otců mě za vámi poslal. Ale budou-li se mě ptát: JAKÉ JE JEHO JMÉNO? Co jim řeknu?' — A tu Bůh pravil MOjžíšovi: JSEM, KTERÝ JSEM. — Toto řekneš synům Izraelovým: KTERÝ JSEM — mne za vámi poslal... /Exod. 3,1ss.../

~~John Nash firs A man column -
et Homo labor et Element~~

~~Mec pone Information? Cuius ad cuncte
notitiae propriae.~~

~~1. ut experimentum procedere non ad finem~~

~~D. secundum tempus, secundum modum est brevis aliquel
tempus sufficiens perduit ut de utilitate non modo
procurari, iuris causa potest item - fortiter proinde
comitium cum sequitur totiusque amissione gestis [deinde hinc]
2. ut (hunc cum experimentis d. P. P. D. alium)~~

~~hunc in praecolum et manuis secundum habens) Sec
undum manus et rarus multatibus secundum numerum -
et nunc epis loco sollicitudinis - ut per me, "Copiarium"
res abeant.~~

~~3. Itt subversoribus nullum tribuumnum -~~

~~In partibusque nisi omnes plene (et item numeri
respondentes) numeri - proe de facto coetu
pleniori circumveniunt ut ~~secesserit~~ ceteri vel prius
tribuumnum esse limitatus et plerumque neam prae
ceptiis frigidi producte, "Anatus" si ante prae
sentium -~~

~~4.) Tunc he~~

ústav pro studiu
totalitních režimů

To je jeden příklad Božího zjevení, kdy Bůh sám lidsky srozumitelným způsobem promlouvá k lidem. Slovo Boží není nějaká abstraktní lidská filosofie, je to konkretní srozumitelné poselství. ~~Proč~~ ^{Přiblížit} všechny křesťanské pravdy vyrůstají z dějinných, konkretních faktů. Bůh mluvil k lidem. Různým způsobem. Bůh se zjevoval lidem. Sděloval jim své plány a úmysly. Otvíral jim své srdce. Tak mluvil ve Starém zákoně patriarchům a prorokům; posléze sám přišel na zemi ve svém jednorozém Synu, který se stal člověkem, členem jednoho národa, jedné ~~rodiny~~ ^{členky} rodiny a mluvil lidskou, srozumitelnou řečí, s lidským přízvukem; jako jeden z naší lidské rodiny ~~a~~ ^{obecni} vyprávěl nám o svém Otci a o jeho plánech, které má s lidskou ~~mi~~ ^{rodinou}. Nešlo tu jen o zprostředkování pouhého poznání k ukojení přirozené lidské zvědavosti anebo nějaký materiál k filosofickým úvahám a disputacím. Jde o intimní sdělení pro úzký rodinný kruh: ~~Mluví~~ ^{Bůh} jako Otec, ~~mluví~~ jako bratr, ~~mluví~~ jako tajemný snoubenec, který si chce zasnoubit lidské pokolení jako vyvolenou nevěstu, který chce z lidí všech národů a ras vytvořit jeden jediný Boží lid. —

Ale tento Boží hlas nezmíkl, když zemřeli patriarchové a proroci přestali prorokovat, ani když po ~~krátkém~~ krátkém pobytu na zemi Syn Boží vstoupil po svém zmírňování slavně na nebesa. Mluvili jeho učedníci a jeho apoštoly. A když jeden za druhým odcházel, mluvil dále Bůh ve své Církvi, v pastýřích, který jí dal. ~~Mluvá~~ Slovo Boží zůstává na věky! — Nebe a země pominou, ale má slova nepominou/Mat. 24,25/. Kdo vás slyší, mne slyší, řekl Kristus svým apoštolum. A kdo slyší Krista, slyší toho, který ho poslal, Otce./viz Luk.10.,16/ Církev živého Boha je pro všechny věky, slouolem a základem Pravdy /I Tim 3,15/. My jsme to zrovna hmatatelně cítili v těchto posledních letech, když se konal II. vatikánský koncil v Římě, kde byla shromážděna katolická Církev ve svých biskupech z celého světa a kde bylo zastoupeno skoro celé křesťanstvo alespoň ~~na~~ svými oficiálními pozorovateli, kteří byli čestnými hostmi ve společném otcovském domě. Bůh mluví stále, ke každému nové lidské generaci ^{a to} jí srozumitelnou řečí. Třebas obsahově nás Církev neučí nic nového / oficiální Boží zjevení skončilo smrtí poslední-

Naše úterní večerní pořady: KRISTUS MEZI NÁMI. Hovory o náboženství - vysíláme každé úterý večer o půl deváté na střední vlně 196 m a na krátkých vlnách v pásmu 48, 51 a 31 m. Pořad se opakuje ve středu odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m.

Chála Kristu, milí přátelé! - Dnes musím nejdříve poděkovat vašim jménem naší spolupracovníci slečně Marii Novotné, která přispěla také k oživení našich náboženských besed. Pro jiné povinnosti nebude moci dále spolupracovat. ~~Šívat~~ s vatikánským rozhlasem. Ale Jaroslava uslyšíme alespoň někdy. Většinou však musím mluvit sám. Doufám však, že i tak tyto naše náboženské besedy kolem rodinného stolu, nebudou monotonní a budete z nich mít užitek!

Věnovali jsme hodně času rozhovoru o poznání BOHÁ a různým důkazům
o jeho existenci. Věřící člověk nepotřebuje důkazů a žádný sebe přesvědči-
vější důkaz není tak evidentní, aby donutil člověka věřit. Úkon víry je úkon
svobodného rozhodnutí člověka a právě proto víra je záslužná. V Každém nás
Věřím je výraz naší úcty, adorace Nekonečného a zároveň i vyznání lásky
k němu. Pro věřícího člověka stačí otevřít Bibli a z jejích stránek vyčte
Boží moudrost, pozná hlas svého Stvořitele a Otce a najde vyřešení všech
svých nejistot a pochybností; ale i kniha přírody mu dovede mluvit o Bohu,
o jeho vlastnostech, o jeho majestátu i o jeho otcovské prozřetelnosti, která
pečeje o malé i velké. A tak bychom se dnes mohli na několik chvil zamyslit
nad tím, co Bůh říká sám o sobě?

Svatý Pavel v listě Židům nám to připomíná známými slovy: Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil Bůh k našim předkům skrze lidi osvícené shúry. V této však poslední době ^{k.} promluvil nám skrze svého Syna. /Žid. I, 1-2/ Jistě si pamatujete z biblických dějin vyprávění o hořícím keři na poušti, kde Mojžíš pásal stádo svého tchána madiánského kněze Ietra. Mojžíš přišel se stádem až k Boží hoře Oreb a tam uviděl hořící keř, který hořel, ale ohněm jej neztrávil. Šel se podívat bliže a tu slyšel z hořícího keře hlas: Mojžíši, Mojžíši! - Tu jsem - Nechoď bliž, zuj sandály ze svých nohou, neboť

ho z apoštola: přece jsme se naučili toto Boží zjevení chápát lépe a novým způsobem; pomáhá nám k tomu pokrok různých lidských věd: historie, archeologie, filologie atd.-atd. i společné úsilí našich bratří v různých křesťanských církvích: nalezít celou Pravdu, nalezít Boha a hluboký smysl jeho Zjevení. Nejde tu o lepší znalost nějakého filosofického nebo vědeckého systému, ani by jen o nějaký dokonalejší kodex mravních a sociálních vztahů mezi lidmi, jde o poznání osobního, živého Boha, který je naším společným. Otec a vede nás do společné vlasti, jako kdysi vyvedl izraelský národ z egypetské poroby do zaslíbené země. A my choeme při těchto našich besedách, milí přátelé, učit se lépe znát našeho Boha a jeho úmysly, aby-chom jako opravdové jeho děti se stávali stále uvědomělejšími jeho spolupracovníky pro šťastnější budoucnost naší lidské rodiny. — Chvála Kristu!

Tento večerní úterní pořad: KRISTUS MEZI NÁMI. Hovory o náboženství se opakuje ve středu odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m.

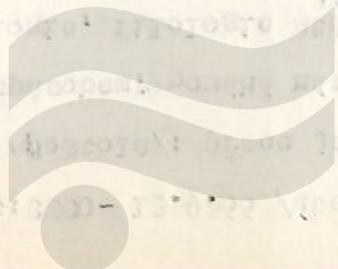
-6-

ŽIVOT V KRISTU, který některí z vás znají, zakončuje kapitolu o Bohu právě touto praktickou radou: Naučit se žít v Boží přítomnosti. Prosit o tu milost, a pokračuje pak: Naše ranní obětování Bohu opakované často během dne, se zvlášť hodí k tomu, abychom si osvojili vědomí neustálé přítomnosti Boží a abychom byli spojeni s Bohem celý den. To to obětování můžeme dělat svými slovy.

A na konec si ještě připomeneme hlavní vlastnosti Boží, jak je poznáváme především ze stránek Písma svatého

Proto naše věřím v Boha bude vždy hymnem vděčnosti synovského srdce.
Tímto
Ale komuž tajemství Božího Otcovství se budeme zabývat podrobněji příště.
Chvála Kristu, milí přátelé!

ústav pro studium
totalitních režimů

14-9-66

Na gen. audienci dnes se mohou doptati v C. S. W. Odečné
právní věci, až na významnějších C_2 . C sice neovšem, když tělo, když
říká KE vnos, a čím má jednotliví členové této organizace v roce všechny
jednotlivé společnosti, ažm. někdo vlastní, když má C. neplatnosti
nebo platnosti jiných, když má vlastní, když má C. neplatnosti
nebo platnosti jiných, když má vlastní, když má C. neplatnosti

b. Odečné právní řešení vlastní nebo platnosti jiných, když má C. neplatnosti
 C_2 , když má C. neplatnosti jiných, když má C. neplatnosti, ažm.
když má C. neplatnosti, když má C. neplatnosti, když má C. neplatnosti
v R. mil: když má C. neplatnosti jiných, když má C. neplatnosti
jednotlivé společnosti.

Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.

Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.

Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.

Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.
Vid. arc. Inst. König svět obo ČSR jistým dle smíru ho provádějí.

X čl. správce a předseda správní rady vlastní o tom,

X čl. správce a předseda správní rady vlastní o tom,

X čl. správce a předseda správní rady vlastní o tom,

X čl. správce a předseda správní rady vlastní o tom,

14-9-66 -- národy uveru tím:

Autorita a poslušnost /H.Crouzel: Autorité et obéissance. Un problème pratique. Nouvelle Revue Théol. 96/1964/, p.176-184./

Na francouzských jevištích se představuje častěji drama Bedřicha Hochwäldera "Jako na zemi tak i na nebi". Námět je vzat z dějin redukcí v Paraguay a autor výslovně kladé vážnou otázku, kterou je třeba řešit: kam až sahá právo predstavených a kdy je třeba poslouchat. Obsah je zhruba tento. Jesuité založili v Paraguay t. zv. redukce, kolonie pro Indiány, aby je uchránili před vykořisťováním Evropany. Španělští kolonisátoři však byli zásadně proti nim. Vymohli si na španělském králi, že vyslání zvláštního visitátora s plnou mocí. Ten má prozkoumat situaci a má zrušit nebo ponechat redukce podle toho, jka uzná za vhodné. Tento visitátor se objeví v Buenos Aires v domě jésuitů, kde sídlí P. Provinciál, jemuž jsou všechny redukce podřízeny. Indiáni se však vzbouří, protože provozují redukce v něm nepravděpodobně učiní něco jiného.

na váchách. Nakonec se rozhodne visitátor zajmout. Ví, že práva Indiánu jsou v nebezpečí, že Visitátor má úmysl zničit práci mnoha let. Mxmí V tomto kritickém okamžiku se však objeví na scéně jakýsi Querini, který přišel s Visitátorem v civilních šatech. Ale prohlásí, že je ve skutečnosti jesuitou a tajným legátem P. Generála. Maje tuto moc nařídi Provinciálovi, aby okamžitě propustil Visitátora a podřídil se jeho rozhodnutí. Obvinuje své spolubratry, že chtěli založit království pozemské. Ale tento motiv není v dramatu dost dobře propracován.

Hlavní fakt je ten, že Querini rozhodně tvrdí, že je potřeba obětovat redukce, t. j. svobodu 150.000 Indiánů, aby řád neutrpel škody.

Samo sebou se rozumí, že otázka, je-li tak jednoducho položena, n/se dá odpovědět s naprostou jistotou. Katolická morálka nepřipouští, že by účel, dobrý úmysl, mohl posvětit nedovolené prostředky. Ale o to tu prímo nejde.

Divák odchází z dramatu Hochwälderova s tímto otazníkem v hlavě: Může vyšší představený zavázat svého podřízeného, aby vynaloval něco jakoby svým vlastním rozhodnutím, jakoby podle svého vlastního mínění, když ve skutečnosti o/tento podřízený smýšlí docela jinak? V dramatu se kladé důraz na to, že delegát P. Generála je tajný a chce zůstat v tajnosti. Musí podřízený v tomto případě poslechnout? Tento problém se dnes často vyskytuje ne tak v Církvi, jako spíš

ve státních administracích. Vláda podniká něco, co však nemá vypadat jako akce samé vlády. Kam až sahá moc úřadů?

Jisté je, že moc úřadů pochází od samé přírody. Člověk je sice zásadně svobodný, ale lidé by si v rozvíjení osobní svobody navzájem překáželi. Je tu proto nutná hlava, která by jednotlivé svobody usměrňovala. Vládce je proto zásadně ve službě společnosti. Není despotou, ale má být výkonným úřadem. V evangeliu se tato stránka zvláště pěkně zdůrazňuje: Kdo je mezi vámí první, busíž jakoby poslední a ten kdo poroučí, ať je jako ten kdo složí. Kdo je větší, posluhující nebo ten kdo sedí za stolem? Rozhodně ten kdo sedí u stolu! Já sám jsem mezi vámí jako služebník /lk 22,24-27/.

Koná-li představený svou povinnost v tomto duchu, necítí se tyranem, samovládcem, ale z druhé strany jej těší vědomí, že ~~přinášejícníků~~ jeho podřízení jej poslouchají rádi a že svou poslušnost cítí jako věc svědomí. Tím Tuto stránku poslušnosti autoritě pěkně shrnuje encyklika papeže Jana XXIII Pacem in terris. Poslouchat máme vlády ne proto, že je tu ^{ulouč} trest za neposlušnost, ale proto, že nám tak diktuje naše vlastní svědomí. Ještak si poddaný uchrání svobodu lidské důstojnosti.

Tato pasáž encykliky se zdá nepřímou kritikou teorie o t. zv. leges mere penales. Tak totiž mnozí mordliště vysvětlovali určité státní zákony, méněho významu. Je na příklad předpis jezdit do prava. Někdo jede do leva. Dopouští se hřichu? Má se z toho zpovídat? Odpovídalo se hodně jednoducho: taková věc není sice žádný hřich, ale v případě, že by tě chytli, a určili ti pokutu, jsi i ve svědomí povinen poslechnout a zaplatit. Tato teorie je sice praktická pro ~~je~~ uklidnění svědomí obyčejného člověka, ale ~~mimíxpřík~~ nejdé příliš do hloubky. Všechny zákony a nařízení se poslouchají pro to, že mne k nim váže vlastní svědomí. Dělat něco jen pro to, že je ~~ja~~ to pod trestem, snižuje člověka na úroveň zvířete které krotí nebo cvičí.

Máme tedy říci, že občan, který přešel nesprávně na křízovatce, se už dopustil hřichu? To není zapotřebí. I v tehelních společnostech jsou určitá

ustanovení ~~méně~~ razu, o kterých se výslovně tvrdí, že pod hříchem nezavazují,
~~méně~~
leda že by se to dělo z opovržení vůči řádu nebo že by tím vznikla někomu škoda.

~~XIX~~ Posloucháme-li tedy představené proto, že nám tak diktuje naše vlastní svědomí, nemá v tomto pojetí místo případ, že by ~~XIX~~ mělo dojít ke konfliktu mezi oběma: na jedné straně svědomí a na druhé výslovny rozkaz shora. A přece případy z denního života ukazují často opak. Kolikrát se stalo za války, že důstojník dává rozkaz k palbě a padá něvinný člověk. Důstojník je plně přesvědčen o nesprávnosti takového činu, ale pokrčí rameny a řekne: "Co mám dělat já? rozkaz je rozkaz! Na vojně se musí poslouchat!" Kolikrát úředníci vyřizují záležitosti, o kterých si sami řeknou: Dobře, že to nemáme na svědomí my!

Co máme říci o těchto případech?. Křesťanská morálka zřejmě a jasně učí, že není dovolené poslouchat představeného v případě, že poroučí něco, co by se příčilo zákonu Božímu nebo přirozenému. Může se však stát, že podřízený je k tomu fysicky nebo morálně donucen. Tak se stává vojákům ve válce, kteří prostě střílet musejí, nemají-li sami přijít o život. Taková situace jistě není přirozená. Ale co všecko se válce děje proti všemu právu a spravedlivosti! Horší je, že se někdy podobné, i když méně drastické, případy vyskytují v miru, v životě občanském. Kapitoly z encykliky Pacem in terris nás vybízejí k vážnému zamýšlení. Poměr přestavených a podřízených má být poměr dvou svobodných lidských osob, které se navzájem respektují a chrání svoje lidská práva. Nemůže nikdy vyšší instance považovat své t.zv. výkonné orgány za obyčejný nástroj, jakýsi druh tažného dobytíka, který má povinnost vykonávat a ne usuzovat. Svědomí podřízených s se pravou poslušnosti má zjemňovat, pocit odpovědnosti osobní zvyšovat a ne otrupovat. Je typickou vlastností všech diktátorů, že chtějí přebrat všechnu zodpovědnost na sebe. Proti tomu papežské encykliky sociální stále zdůrazňují t. zv. princip subsidiarity: vyšší autorita nemá přebírat to, co dříve a platně může vykonávat nižší.

Vrátíme-li se tedy k problému položenému na počátku, tak jak se jeví v dramatu Hochwäldera: poslušnost nebo hlas svědomí, musíme říci, že problém je vlastně špatně položen. Poslušnost je totéž co hlas svědomí, nebo není poslušnost. Pak by to bylo násilí a ne křesťanská ctnost.

16-9-66 - Vn. z Lct. měsíční - mimo už. 1
mír v. kraj

Svatý Otec přijal ve čtvrtek v audienci presidenta africké republiky Kamerun El Hadže Ahmadu Ahidža. Ve francouzském proslovu Pavel VI., mluvil o přáteleckých vztazích, katolické Církve s představiteli a obyvateli Kamerunu; "jedinou touhou misionářů bylo dát se do služeb těch, jimž kázali evangelium"; jejich chloubou je, že Církev v Kamerunu je zcela řízena biskupy rodilými v zemi. Katolici v Kamerunu ze všech sil přispívají k hospodářskému, sociálnímu, kulturnímu a mravnímu povznesení své vlasti. Kamerun byl oficiálně zastoupen na zahájení i zakončení koncilu; nedávno své diplomatické zastoupení při Svaté stolici povýšil na velvyslanectví. Závěrem sv. Otec přál republice Kamerun, aby kráčela vpřed na cestě k pokroku a bratrství, k dobru všech svých obyvatel. - Také president Ahidža vyzvedl přínos misionářů k dobré zemi; vdechně se zmínil o práci sv. Otce za mír mezi národy a prál jí hodně úpechu. - V kameru praci let. mimo už. 11 let. 75 a 14 %.

Páteční L'OR. přineslo laitnský text ap. listu začínajícího slovy "Graves et crescentes"; list je vydán k 50. výročí založení Papežské misijní kněžské jednoty, a podává biskupům celého světa několik pokynů k zintenzivnění Jednoty. Sv. Otec krátce podává dějiny Jednoty: jejím zakladatelem můžeme nazvat italského kněze Mannu, který pro nemoc musel opustit svou misii v Barmě, a misiím chtěl pomáhat z domova spolu s kněžími. Itálie se Jednota rozšířila i do zahraničí, takže dnes ústředí udržuje styky s 50 národními odborčkami. Do Jednoty patří nejen kněží, nýbrž i bohoslovci a řeh. sestry. Ve dnech 3. až 8. října je na programu poslední oficiální pouť v Lurdech. Je to tzv. pouť růžencová. Z Francie se na ni sjede asi 30 000 poutníků; 1300 budou nemocní. Poutní pobožnosti mají téma Duchovní ovoce ek. sněmu, a jsou obětovány na úmysly sv. Otce.

ve středu začal v Pittsburghu v USA interamerický sjezd tzv. Bratrstev křesťanské nauky; jako pap. legát je přítomen kard. Marella, dále dalších 16 kardinálů, arcibiskupů a biskupů a delegáti bratrstev z celé Ameriky. Na sjezdu má být vypracován nový pracovní program, který by odpovídal pokynům koncilu stran vyučování náboženství.

Sv. Otec se příte v roce mimo už. f. C. J. ob R. e. V. C. J. od 16. října. (opat HUGO)

Br. řeh. poutníků, kteří obstarají m. m. na jeho prohlídku mrs. Josefa Gabhara, zemřelého muže z La Blanu, když byl 1. října 1947 muž v ruk. N. schutnosti. Br. řeh. m. zde zemřel řeholník řeh.

miliony spratil k' řečiřů pís mluvám. Její ji zvolila m
z antiklerik a dříví; v duch. správě pracoval 586 dní, 1/3
je dnešní. V Yaoundé, v hl.městě Kameru hude stál nyní
dnešní seminář, ve kterém býl kněz. Bratr z 20 dnech Kameru
Často, Studijní republiky a řeč.

Bretsch. kněz je ^{vlnou} kolmou laskou, kterou se rozvíjí
se v kouzle sv. pokrovití a přeslosti křtu sv. a pat
i 'esperance' i duchu, dospělé a ml. děti. ~~je toho~~
(Rud)

Bretsch. kněz želal sv. a sv. k' a tyto vše
v nich obdaril. Nejvíc vše ovládla kněz C. v USA

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

zvánou ne zapříjemit a rozeznít koncept: nejdříve vše dobrovolně a vše

potom křížovým a plazivým boleslavem kvalé ať už všechny růži cestou

a ženy, když se dozvídají, že ženám ne dříve vytáhly

ženy, když se dozvídají, že ženám ne dříve vytáhly

ženy, když se dozvídají, že ženám ne dříve vytáhly

ženy, když se dozvídají, že ženám ne dříve vytáhly

ženy, když se dozvídají, že ženám ne dříve vytáhly

ženy, když se dozvídají, že ženám ne dříve vytáhly

ženy, když se dozvídají, že ženám ne dříve vytáhly

ženy, když se dozvídají, že ženám ne dříve vytáhly

ženy, když se dozvídají, že ženám ne dříve vytáhly

ženy, když se dozvídají, že ženám ne dříve vytáhly

ženy, když se dozvídají, že ženám ne dříve vytáhly

ústav pro studium
totalitních režimů

univariatum; si t. ~~est~~ alkali' verben' uleventri, kui nes neppa ji fog? ; ~~it~~ ita jekta nrae k'c a jis c'g
at' ji p'z'v'a'm' sololitiv daba' g'vra ne celi' desichti' n'zholni'k'
p'lin, ne celi' R'nd h'valntri'. Ferde' n'zholni'k' o'thi' si k'vra un'
o'molntri' n'z. ni k'vra n're si n'zj'v'et' n'z'ha'na' j'li', ~~po'v'v'v'~~
~~asse~~ del' p'z'hol' ~~p'z'hol'~~, ~~o'thi'~~. ~~for my mother~~
ji- h'lik ob'svet n're n'z'ha', i' v'k'v'li' q't. Den' n're n're n'z'holn'k'
n'z'j'i' l'ink n're p'z'hol' o' p'z'hol' a' n'z'holn'k' n'z, n'z'j'i',
n'z'z' n'z'z' had. C. , o'ch'z'k'lym' a' n'z'holn'k' t'k'k' t'k'k' Br'k'k' p'z'hol'k', n'z'j'i'
n'z'j'i'-d'ken, a' v'k'k' i'k'k' n'z'holn'k', of' j'li' n'z'li' del. K'v'v'li' n', p'z'hol'
n'z'holn'k' n'z'holn'k' q'v'v' n're' q'v'v' j'li' - p'z'hol' n'z'hol' k'. v'k'k' k'.

Ud. König en dicht voorstaat feitbaar. Ceter de Uli. tel. König
Vredenau. niet refugeeert, en (S.R. enkel o. heden, thans he de S.R.
Weli ja olen' louch'.

Brooks' names

W. L. Smith

17-9-66

N. O. P. VI. n. matil obesoria f. C. f. do Rime, Nansen. W.
Pter ~~matil~~ ^{be ornate} neli' pteroz ~~matil~~ ^{ornate} fortunata hantzi. Head be ornate-
hantzi. Pter ornat. v. fol. w. One n. for. nowe n. n. w. Pter
matil hantzi, pter to ~~the~~ ^{the} dili' hantzi. - Pter op. + ven. v. v. Pter ^{rephilly} H.
(A pink' n. p. t.) ~~pink'~~ ^{pink'} dry n. hantzi (f. f. & v. t. hantzi) a
v. v. hantzi, Head ornate. Head pink' pink' hantzi
hantzi re ip. p. t.

Vorblühe zw. der Lint, in w. der zw. mit der got. modl.
Fleder Tyt. u. L. meist. dicht. v. C. Von nachr.;

Uhl. von Rhae v. hund Mex. tot. Steinbuckelchen u. W.
Ameise spät spät nach bewohnt. Brude Lich. 187 opatio a prim,
Meni postmod' ob ben. Sargan'. Rad br. mides 120-70 rückr.
west

23 370 m. m.s., spelt like first, i emend opst. Rawns
Vest, ~~in~~ ⁱⁿ the Eng. w. Vytulu, so spelt Denit Kaciu or the Purple
~~stone~~ ^{stone} ~~stone~~

now, after the missed fit, likely, my last will be a
new Berlin & full mine Europe. But what part forces
Berlin fit.

Pokračujeme v náboženských rozhovorech pro rodiče: JAK UČIT NÁBOŽENSTVÍ TY NEJMENŠÍ. - Tento pořad vysíláme každou sobotu večer o půl deváté na obvyklých vlnách vatikánského rozhlasu a opakujeme v neděli odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m .-

Chvála Kristu, drazí rodiče! - První dva večery jsme věnovali především vzdálené přípravě dítěte na první svaté přijímání. Viděli jsme, že tato příprava musí začít už ve velmi časných letech. Záleží v prvním a to především příležitostném poučování o Pánu Bohu a o Pánu Ježíši a v učení dítěte se modlit osobně: nikoliv pouhému učení odříkávání modlitbiček, nýbrž učit dítě mluvit vlastním slovy s Pánem Bohem. A tato modlitba se nesmí omezovat jen na modlitby prosabné, nýbrž musí vyjadřovat celý náš poměr k Pánu Bohu jako k našemu Otci a ke Kristu Pánu jako k našemu bratru a nejlepšímu příteli. - Třetí podmínkou této vzdálené přípravy je soustavná výchova vůle malého človíčka: dítě se musí už od prvních let, a zvláště když se začne rozvíjet jeho poznání a začíná rozeznávat dobré a zlé, povolené a nedovolené - učit ~~přemáhat~~, přinášet drobné oběti a to nikoliv z musu a ze strachu před hříchem, trestem a peklem, nýbrž především z lásky a dobrovolně. Jen tak položíme solidní základ k výchově opravdového křesťana. —

Věnujme dnes pozornost bližší, více méně bezprostřední přípravě dítěte na první svaté přijímání. Délka této průpravy bude různá u různých dětí: záleží to od přirozených vloh dítěte a od míry Boží milosti a především, jaká byla jeho vzdálená příprava. ~~Například vlastního~~ První svaté přijímání je osobní setkání s Pánem Ježíšem, nabídka opravdového přátelství, začátek soustavné spolupráce dítěte s Kristem Pánem, kterého začalo přijímat. Tím dítě vstupuje do světa dospělých křesťanů, může ~~s~~ ^{se} mi ~~se~~ podílet na společné eucharistické hostině a při společné eucharistické oběti mešní se vědomě ~~podílí~~ ^{účastní} na Kristově vykupitelském díle ve světě, jak je má až do konce věku naplněvat Ježíšovu Církev na zemi. Kdybychom si chtěli schematicky naznačit hlavní stupně této bližší katechetické přípravy, mohli

✓ bychom to vyjádřit asi takto: Nejdříve musíme dítěti ukázat dobrotu nebeského Otce, který poslal na zemí svého Syna, aby spasil všechny lidi. Tato fáze bude kratší nebo delší, podle toho, kolik vědomostí o Pánu Bohu a o Kristu Pánu už má. Musí trvat tak dlouho, až dítě nejenom pochopí dobrotu Boží, nýbrž začne také prakticky ukazovat lásku k Pánu Ježíši. To se projevuje především v osobní modlitbě a drobných osobních obětech. - Druhý stupeň přípravy. Kristus Pán zve dítě a nabízí mu své přátelství, jako jeho větší bratr, který ho chce učit žít podle svého příkladu opravdu křesťanský život. Na tomto stupni s životem osobní modlitby musí se stále více prověrovat u dítěte velkomyslnost v drobných obětech pro svého nového, velikého přítele. A ta se bude živit především vyprávěním ze života Krista Pána. Bude kontrolována pravidelným zpytováním svědomí, přiměřeným věku dítěte, při večerní modlitbě. Žít podobně jako Pán Ježíš, především praktikovat v dětském a rodinném prostředí základní zákon křesťanský - zákon lásky k Bohu a ke všem lidem. Naučit se říkat Pánu Ježíši, když od nás žádá nějakou oběť, radostné Ano. Usnadníme to dítěti, když bude vidět na nás každý den příklad tohoto života radostné oběti a vzájemné pomoci. - A přijde další stupinek. Příprava ke svátosti pokání, ke svaté zpovědi. Samo o sobě /záleží/ to na rodinném i školním prostředí/ dítě, když nemá žádných těžších hříchů nemusí k svaté zpovědi před svatým přijímáním. Sám jsem věděl v některých farnostech, že zavedli tuto praksi, že vedou děti k první zpovědi až po prvním svatém přijímání. Toto pravidlo se ~~nak~~ nedá zevšeobecnit. JE třeba ponechat knězi, aby sám rozhodl, zda dítě má jít dříve k zpovědi anebo může přijmout Pána Ježíše bez zpovědi. Ale v každém případě dítě bude prakticky znát vzbudit dokonalou lítost nad svými poklesky, spojenou s praktickým předsevzetím - přizpůsobeným věku dítěte a konkrétním okolnostem. Denní zpytování svědomí při večerní modlitbě a vzbuzování lítosti před spaním je k tomu nejlepší přípravou. A tu zase nespokojovat se stereotypními formulkami, kterým shad dítě nemůže rozumět. Učme i v tom dítě vyjadřovat se prostě, vlastními slovy. V tomto období musíme dítěti vysvětlit význam svátosti křtu, v němž jsme dostali nadpřirozený život milosti

posvěcující, stali jsme se dětmi nebeského Otce, bratřími a sestrami Pána Ježíše, členy Boží rodiny - zde nazemi-Církve a dostalo se nám práva podílet se i na životě nebeské rodiny všech vyvolených, kteří nás předešli k Pánu. S tím souvisí poučení o hříchu, jeho následcích v duši a v životě a o svátosti milosrdenství - druhého křtu, kterým je zpověď, svátost pokání. Scény z utrpení Páně pro citlivou duši dítěte budou mít velký význam: tak se naučí poznávat vážnost a ošklivost hříchu, pro který musel Pán Ježíš tolík trpět, a zároveň v utrpení Páně najde nejlepší motivy pro nadpřirozenou lítost. Zpověď nesmí být pro dítě předmětem strachu a úzkosti: kněz je ~~tam~~ na místě dobrého Pána Ježíše, aby mu jeho jménem odpustil. Zpověď není trápení, nýbrž velikonoční dar Pána Ježíše ~~Avg~~ Církvi, aby mohla žít plněji jeho životem milosti. Nikdy se nesmí stát zpověď pro dítě pouhou formalitou/jak se zhusta stávalo za starých dob při předepsaných společných ~~nařízených~~ zpovědích/, nýbrž ~~je~~ osobním setkáním dítěte s Kristem dobrým pastýřem a milosrdným samaritánem. - Proto hned od prvních kroků ke zpovědnici musíme učit dítě děkovat za odpuštění hříchů, nejemom rychle odříkat uložené pokání. Poslední stupeň této přípravy pozůstává ve vysvětlení mše svaté a praktickému naučení, jak při ní být přítomno spolu s celým shromážděním všeho Božího lidu při nedělní mši svaté. Tu musíme věnovat hodně času a vysvětlit důkladně dítěti celé eucharistické tajemství: Budeme mít výrobu: Jak Pán Ježíš zaslíbil tuto svátost při rozmnožování chlebů. Jak ji ustanovil při poslední večeři. Něchme mluvit Krista Pána, nesetřeme krásu a intimnost těchto scén nějakým schematickým a abstraktním popisem. Podejme je co nejbarvitěji a co nejživěji. Máme-li po ruce použijme obrazů, krásných obrazů, aby dítě mělo co nekonkretnější představu o tomto tajemství. A potom vyložíme dogmatický obsah, ale prostě, bez scholastických pouček a definic, životné, slory Krista Pána samého. - Vyložit pak obřady mešní smysl jednotlivých částí mše svaté, přípravné části, obětování, proměňování a konečně přijímání jako úkonu nikoliv jen osobní zbožnosti nýbrž jako účasti na životu Krista pána v křesťanské obci a v Církvi. - Příště už budeme moci začít s podrobnějším návodem. - Důvěřujte v přímluvu matky Boží, při této práci. - Chvála Kristu.

Svatý Otec Pavel VI. se včera v sobotu večer vrátil ~~do~~^z G. do Říma. Na své letní vile v jednom z městeček v Castelli Romani dlel od 16. července Jak sám řekl jednou při audienci, byly to týdny odpočinku, modlitby a studia. Na nejmenší míru byly redukovány audience, zvláště první týdny, kdy byla jen obvyklá generální audience ve středu; v neděli v poledne se s pouťníky a turisty pomodlil Anděl Páně, krátce k nim promluvil a jim udělil své požehnání. Osvěžen na těle i na duchu - tak to řekl obyvatelům Vastel Gabdolfa včera, když se s nimi loučil, se vrací do Říma; děkoval jim za jejich pohostinství, napomíнал je, aby zůstali dobrými katolíky, ažádal je o modlitbu za Církev a za svět. 25 km dělících C.G. od Říma, sv.Otec jel v otevřeném autě; znova a znova dal zmírnit rychlosť, aby pozdravil skupiny kněží, řeh.sester,abyvatele Říma a turistů, kteří mu mávali na pozdrav. Jen stěží policisté udrželi volný průjezd náměstím sv.Petra, nad nímž se už sklánělo zapadající slunce. Bylo 6 hodin, když bílá postava sv.Otce zmizela ve vjezdu do Vatikánského státu vedle svatopetrské baziliky.

Pro sv.Otce začal, můžeme-li to tak říci, normální život. Hned v poledne se objevil v okně vysoko v třetím poschodi papežského paláce. Mimořádně mnoho Římanů se sešlo na toto tradiční setkání se svým biskupem; soféri ho vítali zvuky klaxonů, a ti co auto neměli, radostným potleskem nebo máváním šátků. V krátkém proslovu, dříve než začal Anděl Páně a udělil své požehnání, Pavel VI. všechny zval, aby pro něho vyprošovali pomoc a ochranu P.Marie pro všechnu jeho práci vyplývající z koncilu a z povinnosti pracovat za spravedlivý mír ve světě."Jsem znova v Římě, znova u své práce; ne že bych byl nečinný poslední týdny, ale nyní práce pro římskou diecézi a pro Církev bude znova normální; normální způsobem, jakým probíhá, ale mimořádná svou velikostí a vážností. Je tolik problémů, které musí být vyřešeny, zvláště ty, které vyplývají z koncilu, nebo které souvisejí z silím o mír ve světě. Proto odporoučím dnes sám sebe vašim modlitbám, modlitbám dětí, které se chtějí účastnit těžkostí, námah a nadějí mého spoštolského úřadu. Modlete se za mne, milované děti. Modlete se, abych dovedl uchovat a živit víru, pravou víru, celistvou a silnou v Boží Církvi. Modlete se, abych dovedl uskutečnit velké myšlenky a moudrá ustanovení koncilu. Modlete se, abych dovedl ukázat světu Kristovu tvář a přesvědčit

dat jeho?

svět v laskavosti a pravdě v cestách spásy.

ústav pro studium totalitních režimů

Mír ve světě a provedení rozhodnutí koncilu: to jsou dva velké úmysly sv.

Otce. Zítra v pondělí, jak bylo ohlášeno, vyjde nový okružní list: sv.Otec jím chce vyzvat věřící k vroucím modlitbám v růžencovém měsíci říjnu; všechno doucí novináři už se mnívali, že v ní bude nejaké senzační oznámení; budou ale zklamáni: sv.Otec pracuje na diplomatickými zákroky, provoláními a poselstvími k vládcům národů, mobilizací veřejného mínění -avšak nejmocnější zbraň nás věřících je modlitba k tomu, jenž může ovlivnit mysl a srdce lidí bez rozdílu. - Včera v sobotu přinesl vat. deník zprávu, že sv.Otec přijal rezignaci prvního biskupa; je jím 80letý kard.Herrera y Oria z "Malagy" zvláštním dopisem mu sv.Otec děkoval za vše co vykonal pro dobro diecéze a přál mu, aby mohl ještě nadále blahodárně pracovat pro Církev v rámci španělské konference a řízení podniků celonárodního rázu.Kard.Herreru y Oria novináři nazývají revolucionářem špař.Církve. Bylo mu už 54 let, když byl vysvěcen na kněze: je 10. z 13 dětí; byl doktor práv a literatury, založil nejvýznamnější španělský katolický deník, hráve než začal studovat bohosloví. Byl knězem, když byl jmenován biskupem v kraji, který snad nejvíce byl postižen občanskou válkou. Zvlášt proslul svými pastoračními metodami mezi dělníky a chudým venkovským obyvatelstvem. R.1965 ho Pavel VI. jmenoval kardinálem. Pro nemoc a protože překročil hranici 75 let, nabídl sv.Otec svou rezignaci. Je to první případ rezignace; právě tento týden mons.Felici sekretář pokoncilové ústřední komise prohlásil novinářům, na vysvětlení článku listu Ecclesiae Sanctae, že sv.Otec si vyhrazuje právo rezignaci biskupu přijmout nebo odmítnout.

Z proslovu sv.Otee v minulém týdnu se zmíníme o dvou: při gen.audienci sv. Pavla VI. zval katolíky k účasti na životě Církve; čím větší je tato naše účast, tím více života je v Církvi, tím lépe Církev koná svůj úkol ve světě. A sv.Otec se zmínil o dvojím: o naší účasti na liturgickém životě Církve, zval k ochotě přijmout ty poslední změny, hledět je chápat, vidět jejich prospěšnost; a o účasti na poslání Církve: Církev má své poslání, svůj úkol, každý její člen je ho též účasten, s ní má věřit, doufat, milovat, trpět a radovat se, dát svědectví v jednotě a v apoštolátě. - Tuto účast zaúraznil Pavel VI. v krátkém proslovu k účastníkům sjezdu Misijní kněžské jednoty, schválené Svatou stolicí právě před 50 lety: celá Církev je misionářská, tak to řekl II.vat.sněm; toto vědomí může našemu všednímu životu dát nové širší obzory, nové nadějení; jím se utvrzujeme ve Kristu, společenství, které nás pojí s misionářem a misijní sestrou na zapadlé stanici uprostřed pralesů; jim pomáháme každou

svou modlitbou, dobrým skutkem, každou obětí, kterou přinášíme pro svou víru. I dnes [víra] svatá je nejvzácnější statek na zemi, [vše musíme pro ni o- bětovat, je-li třeba i vlastní život; třebas bůh může povolat k spásě i ty, kdo zvěst o Kristově vykoupení neslyšeli, přece je povinností Církve a misi nářu tuto zvěst hlásat a celého Božího lidu jim v tom pomáhat. - Misijní kně skou jednotu založil r.1908 italský kněz P.Manna, který pro nemoc musel svou misii v Barmě opustit. R.1916 byla schválena sv.Stolící; jejími členy jsou i bohoslovci a řeh.sestry. Z Itálie se rozšířila do celého světa. V r.1948 byla její odbočka i v ČSR.

*pr
H. Polnářík*

Ap.delegátem v Jugoslávii a vyslancem sv.Stolice při jugoslávské vládě byl jmenován mons.Mario Cagna, dosavadní ap.nuncius v Japonsku. Zástupcem jugo slávské vlády při Svate stolici bude Vojtěšlav Cvrlje; obě jmenování jsou provedení umluvy z 25. června sv.Stolice a Jugoslávská vláda se dohodly, že si vymění zástupce, kteří budou mít diplomatů práva a výsady, i když nebudou diplomatickými zástupci v plné smyslu slova. Mons.Cagna bude prvním zástupcem sv.Stolice pří vládě v socia listické zemi.

Tři velké řeholní rády konají svá zasedání, jejichž cílem je přizpůsobit ~~jejich~~ rádové podle předpisy pokynům II.vat.sněmu. Už od 8.září zase dá generální kongregace jezuitů; je to už druhá její část: bylo schváleno několik změn v jednacím řádu, aby se urychlil a usnadnil postup prací; je jednáno především o vnitřních záležitostech řádu. Zítra v pondělí začnou svá zasedání dominikáni a benediktini. Dominikáni chtějí upravit a reformovat program svých řádových studií. O vnitřních záležitostech, o mnišském život liturgii, výchovy řeholníků a rozvoji klášterů mimo Evropu budou jednat benediktini. Bude přítomno 187 opatů a převorů zastupujících všech 16 benediktinských kongregací - opát Maurus Verzich bude zastupovat slovanskou kongregaci sv.Vojtěcha, opat Daniel Kučera opatství sv.Brokopa v Lisle u Chica ga a je přítomen též převor jediného benediktinského kláštera ze sev.Vietnamu; asi nepřijede opat z Panonhalmy v Maďarsku; toto opatství založil r.100 ř svatý Štěpán.

V soukromých audiencích sv.Otec přijal mj. prezidenta africké republiky Kamerunu El Houssema Ahmadou Ahida a brazílského ministra zahraničí Magalaensa.

Audience [presidenta] kamerunského byla stvrzením přátelských vztahů vůči svaté stolici, projevem vděčnosti za to, co pro Kamerun udělali a dělají misionáři a důkazem úcty a vážnosti, jíž se Církev těší mezi mladými africkými státy.

Kard.Beran dlel uplynulý týden ve Šbýcarsku. Byl přítomen oslavám polského

milenia, které uspořádali Poláci usedlí ve Švýcarsku; dále se setkal s českými
tamejšími českými krajany. Zítra v pondělí se kard. Beran vrátí do Říma.
XVII

ústav pro studium totalitních režimů

19/9/66
Znění řeči sv. Oteca k modlitbě za mír
Dnes v pondělí byla uveřejněna ohlášená encyklika, jež sv. Otec zve k modlitbě za mír v měsíci říjnu. Encyklika (začíná slovy: *X^{II} Matris Rosarii*) a byla vydána 15. září.

Měsíc říjen, píše úvodem sv. Otec, je zasvěcen P. Marii růžencové. Po příkladu svých předchůdců schvaluje tyto mariánské pobožnosti a věřící žádá, aby je obětovali za vyprošení trvanlivého spravedlivého míru. Nová nebezpečí hrozí lidem: v jihovýchodní Asii zuří otevřená válka a je prolévána krev; v jiných zemích panuje neklid: pokračuje závodění v atomovém zbrojení, znova se probouzí nacionalismus, rasismus, revoluční hnutí, občané jsou násilně od sebe odděleni, dochází k atentátům, jsou vražděny nevinné osoby. To vše může vést k válce, která by se mohla rozšířit. Podobně jako jeho předchůdcům (zdá se), že Boží prozřetelnost dala i jemu, Pavlu VI. za úkol upevnovat mír; celá Církev je mu svěřena, Církev znamení vyvýšené mezi národy, která není vázána na žádné politické zájmy, ale všem lidem má nést pravdu a milost Krista, svého zakladatele. Sv. Otec připomíná, že už začátku svého pontifikátu neopominul nic, co by mohlo napomoci míru ve světě; dělal to modlitbou, výzvami, dodáváním důvěry druhým. Podpořit věc míru, to byl smysl jeho loňské cesty do N.Y. a v řeči před Valným zasedáním zapřísahal národy, aby ze všech sil přispívaly k nastolení míru.

"Pozvedám proto znovu svůj hlas s naléhavým voláním a se slzami a zapřísahám vládce národů, aby ze všech sil hleděli uhasit plameny války a nedovolili jim se rozšířit. Nepochtuji, že stejně smýšlejí všichni lidé, jejichž touhou je spravedlnost a čestnost, bez ohledu na národ, barvu pleti, náboženství a sociální rád. Všichni, jichž se to týká, nechť vytvoří podmínky nutné k tomu, aby byly odloženy zbraně, dříve než spád událostí to učiní nemožným. Ti, v jejichž rukou jsou osudy lidí rodiny, nechť si uvědomí, že v tomto okamžiku k tomu váže vážná povinnost ve svědomí. Nechť zpytují své svědomí, ať myslí na své národy, na celý svět, na Boha a na dějiny; jejich jména budou u potomků v požehnání, jestliže moudře upřímně tohoto výkřiku. Ve jménu Páně volám: zastavte se! Je nutné se sejít, aby se došlo k upřímnému a čestnému vyjednávání. Nadešel okamžik urovnat spory, a to i za cenu nějaké oběti a předsudku, protože později by se musely urovnat možná až po nesmírných škodách a bolestném krveprolití. Je nutné nastolit mír, zakládající se na spravedlnosti a svobodě lidí, mír, který počítá s právy osoby a společenství jinak bude to mír slabý a nestálý."

2

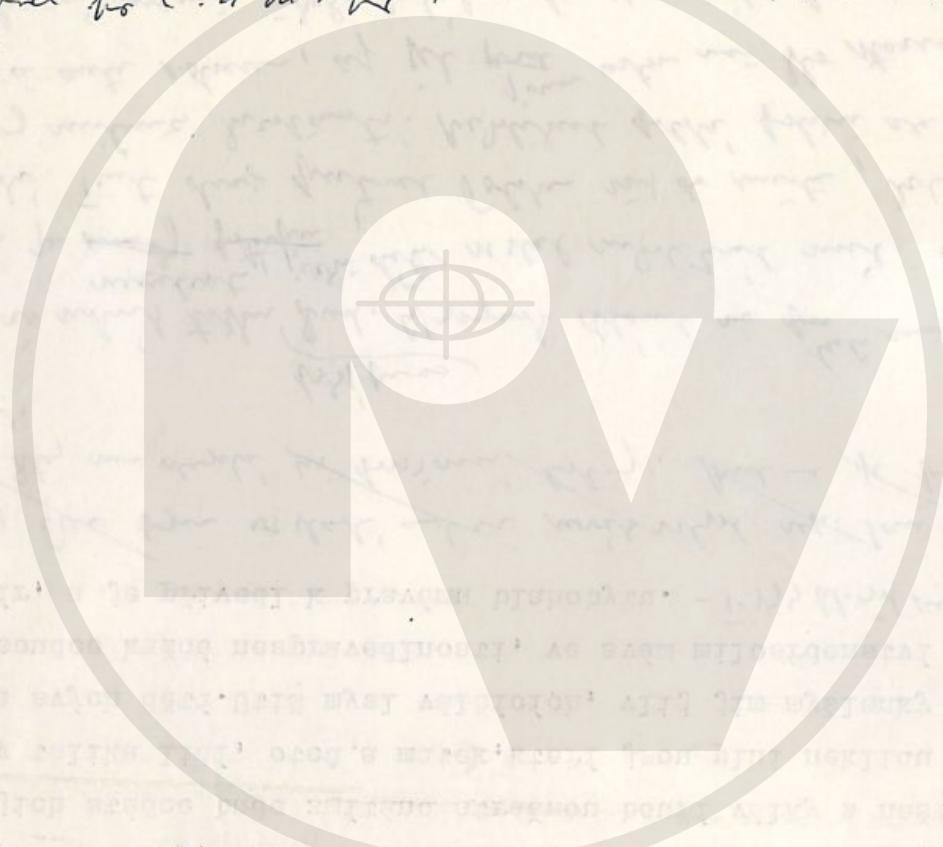
Mír je dar z nebe; je nutné proto vyprošovat ho na Kristu knížeti pokoje; je nutné prosit o přímluvu za mír P. Marii, Pomocnici křesťanů, Královnu míru a Matku Církve. S větší vroucností se modleme v měsíci říjnu, a to modlitbou svatého růžence. Tato modlitba je uzpůsobena vlohám ^{našich} lidu, ^{prostého} nepřímo ji schválil II. vat. sněm, je milá P. Marii, V jí Církev připisuje nejedno zázračné odvrácení nebezpečenství; růženec živí křesťanský život, posiluje víru, povyšuje naši mysl až k zjeveným pravdám.

V měsíci říjnu tedy máme rozmnogožit a zesílit svou modlitbu, aby lidstvu na
přímluvu P. Marie vzešla vnitřenka pravého míru, a to i míru náboženského,
protože ani dnes ne všichni lidé mohou svobodně vyznávat a žít podle hřasu
~~svého~~ náboženství, které vyznávají. Sv. Otec si přeje, aby 4. říjen byl na celém katolickém světě den modliteb za mír. 4. říjen je výroční den jeho loňské cesty do Nového Yorku a řeči před valným zasedáním SN. On sám bude přítomen pobožnosti za mír v bazilice sv. Petra u hrobu prvního z papežů.

Encyklika končí modlitbou k P.Marii:"Shlédni tedy s mateřskou laskavostí na všechny své dílnky, Panno nejsvětější. Viz úzkost biskupů, kteří se obávají, že jejich stádce bude zmítáno strašnou bouří války a neštěstí. Pohlédni na strachy tolika lidí, otců a matek, kteří jsou plni neklidu nad osudem vlastním a svých dětí.Utiš mysl válčících, vlij jim myšlenky pokoje; učiň, aby Bůh, soudce každé nespravedlnosti, ve svém milosrdenství dal lidem a národům mír, a je přivedl k pravému blahobytu. - T. 1936. 6. 20. , mimoř. den

Uváděl sv. Otec Vojtěch a dle něj se všechno říkalo. Řekl tam Dostojný
sv. František, když mu očekávali sv. Bonaventuru hostem. Amdem se sv. František učinil
ř. 18.7.19. Po m.

Karl. Frt. Čáslavý, Karl. Hlás. rovn. dleho mluvčího Jana Šmíd
článku aleso během svého poslání na mezin. Blah. listem uvedel své všechna
důležitá a zájemná pro C. a R. veřejnosti mluvčího jehož jméno
ještě obdobu

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Pořad KRISTUS MEZI NÁMI. Hovory o náboženství - vysíláme každé úterý večer o půl deváté, na střední vlně 196 m a na krátkých vlnách v pásmu 48, 41 a 31 m. Program se opakuje ve středu odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m.

-ö-

Chvála Kristu, milí přátelé! - Doufám, že alespoň někteří z vás si přečetli z Bible vyprávění o Mojžíšovi a hořícím keři na poušti a oživili si ~~fol~~, anebo snažili se poznat životní osudy vůdce a osvoboditele vyvoleného národa z egypské poroby. Nejenom život Mojžíšův, nýbrž celé dějiny židovského národa, jak nám je popisuje Písmo svaté starého zákona, jsou pro nás velmi počné. Bůh si vyvolil tento národ tvrdé šíje, aby v něm uchoval pravou víru v jednoho Boha a naději na Vykupitele lidstva, který měl vyjít z tohoto ~~lidu~~, ~~člověka~~. Vidíme, že Bůh zůstává věrný všem ~~člověkům~~ zaslíbením, které dal patriarchům - Abrahamovi, Izákovi, Jakobovi. Bůh znova a znova - sám nebo skrze lidi osvícené shůry - promlouvá k svému lidu, poučuje jej, vede, kárá ~~jej~~^s a tristá, když je mu nevěrný a jde za pohanskými modlami. Na každé stránce dějin vyvoleného národa židovského se o tom můžeme přesvědčovat. ~~Nám~~ Každý nový zásah Boží nám potvrzuje, že Bůh je pravdomluvný a věrný, že nemění své záměry a plány - jako lidé. - ~~Nám~~ Přes lidskou nevěrnost a nestálost, přes lidskou slabost a zlotu; někdy přímou cestou, často zámkovými oklikami, které jsou důsledkem lidské hříšnosti a nedokonalosti ~~Nám~~ svobody člověka, který se marně chce vymknout řízení všemohoucí ruky VĚČNÉHO BOHA. Bůh uskutečňuje své záměry. ~~Bůh~~ Dokáže dokonce i mnohé zlé věci, utrpení a katastrofy, použít ke konečnému vítězství dobra.

Jaký rozdíl mezi Bohem a lidmi! Kolikrát to slýcháme a kolikrát se to bojíme i vyslovit nahlas, ačkoliv jsme o tom přesvědčeni v hloubi duše a zkušenost nám to tolíkrát potvrdila: Dnes nemůže člověk nikomu věřit! Noviny, rozhlas, spoludělníci a kolegové na pracovištích, často i nejlepší přítel, někdy i členové vlastní rodiny nás oklamou! Kому mohu věřit a důvěrovat? - ~~N~~ Toto vědomí nedůvěry leží na člověku jako těžká můra. Bere mu jistotu v rozhodování, otravuje jeho radost ze života, podlamuje jeho ~~F~~

pracovní energii. Napsal Jak můžeme být šťastni - my věřící křesťané! Máme někoho, kdo nás nikdy nemůže oklamat, poněvadž je skrz naskrz pravdomluvný, je Pravda sama. Máme někoho, komu můžeme důvěrovat, poněvadž je věrný. A ať se děje cokoliv, ať přijdou přírodní katastrofy nebo války, které zde- cimují celé národy a vylidní celé země, ať revoluce a převraty změny a zlepšení převratí hospodářské, sociální a politické zřízení tak, mohou že se nám vlastní domov a rodná země může zdát cizinou, je tu NĚKDO, kdo se nemění, kdo je věčný nad všemi lidskými a časnými proměnami. Když všechny lidské hodnoty se kymácejí a ztrácejí svou cenu, když všechny lidské lásky eklamou, a člověk marně hledá pevný bod, o který by se mohl opřít, srdce, kterému by se mohl svěřit a ne dát bez obav — Tu věřící křesťan na každém městě a v každé situaci najde ve svém BOHU jistotu, oporu, záchrannu, bezpečnou o- rientaci a životní radost!

Bůh je pravdomluvný: Mojsíš slyšel slova Boží. Za několik týdnů stál před mocným faraónem a žádal ho: Nech tento lid volně odejít ze země! ze to v lidských očích to slu šílená opovážlivost. Neznámý, ubohý člověk z řad uja- meného lidu mluvit takovým způsobem k pánu Egypta. Ale Mojsíš neprosí, on žádá s rozhodností, on poroučí a dokonce jménem toho, který ho poslal, vy- hrožuje! — Mojsíš slyšel Boží hlas. On ví č co Bůh řekl, je naprosto pravda. Bůh se nemůže mylit a Bůh nemůže klamat. On uvěřil pravdomluvnému Bohu. Proto Mojsíšem ta jeho nebojácná a nesmlouvavá jistota! Za č stojí někdo větší: Pravý a pravdomluvný Bůh. Bůh se nemůže mylit, poněvadž zná všechno. Bůh nemůže lhát a klamat, poněvadž je svatý, že je pravda a světlo, v něm není stín, ani z tmy! Jemu můžeme vždycky věřit. Na jeho slovu můžeme vždycky stavět!

Ale Bůh také drží dané slovo: Co slíbil, plní. Bůh je VĚRNÝ! — Farao ne- věřil. Farao se vysmál Mojsíšovi. Nedovolil, aby vyvolený lid Bůží mohl odejít ze země. A tu začne Bůh sám mluvit jinou řečí: Otevřete si znovu II. bibli a přečtěte si další kapitoly knihy Mojsíšovy — Exodu — O vyjítí z Egypta: Přicházejí egyptské rány, přichází nejtěžší rána) náhlé smrt utrpení všech prvorrozených v egyptských rodinách. Farao, který nechtěl propustit laciné otrocké síly, je teď sám vybízí, aby co nejdříve propustili zemi!... A lid

Boží jde za Mojžíšem a Mojžíš nepochybuje ani chvíli o tom, že všechna
Slyš
Boží zaslíbení se splní, když slyší v dálí rachot válečných vozů faraonova vojska, který si věc rozmyslil a pronáskeduje prchající Židy! Bůh nezklame! Faraonovo vojsko zahynulo ve vlnách Rudého moře! — Ale Bůh nám slíbil mnohem více: Vykupitele — Zachránce celého lidstva, který má vést celé lidstvo do zaslíbené země věčného života! Bůh je věrný. On splnil i tato zaslíbení a poslal nám svého jednorozenceho Syna, který se stal člověkem a obětoval se za naši spásu na kříži. — Ale Bůh ve své věrnosti uskutečňuje také všechno, čím hrozí, když lidé nechtějí rozumět jeho napomínaní a výstrahám, když nechtějí dělat pokání. — Všechny hrozby, které sdělil Mojžíš faraonovi, se splnily. Už dříve, když Bůh v ráji dal výstrahu našim prarodičům Adamovi a Evě: Budete-li jísti z tohoto stromu, smrtí zemřete! — Jak pravdivě se plní tato výstraha i na nás! Količ podobných Božích soudů můžeme sledovat v dějinách izraelského národa až k hroznému rozmetání města Jeruzaléma Římany, jak je předpověděl Kristus Pán apoštolum před svým umučením. Bůh je sice nekonečně milosrdný, ale i nekonečně spravedlivý. Ti, kdo odvávají Boží hrozby cynickým úsměškem, nebudou mít poslední slovo. Poslední slovo bude mít věčný Bůh! Bůh nekolísá, nemění se. Věrnost, která přetrvala léta, desetiletí, je věčně krásná, ale řídká mezi lidmi. Bůh plní svá zaslíbení i když uplynula celá dlouhá století. ^{Bůh} Nezapomíná. Nebe a země pominou, ale slova má nepominou.

Ale tato neměnlivost a věrnost Boží je proto tak veliká, poněvadž Bůh je věčný. VĚČNÝ Bůh: nemá začátek ani nebude mít konec. Bůh je. JÁ JSEM, KTERÝ JSEM, řekl Mojžíšovi, když se ho Mojžíš tázal na jeho jméno. Bůh je. Dříve než byly hory a země, on tu byl. Když dávno, dávno před miliardami let hmotný viditelný svět nebyl, Bůh byl vždycky. Pro Boha neplatí čas! On nezačíná ani nekončí. Je bez začátku a bez konce. Bůh je věčný. A proto on přehlíží všechny časy a všechny bytosti, vše mu je stále přítomno. My říkáme včera se stalo to a zítra bude ono. Pro Boha je stálé DNES, Věčné DNES. U Pána, jak nám připomíná Písmo, jeden den ^{je} jako tisíc let a tisíc let jako jeden den. Bůh neplyne s proudem času a dějin, on je Pánem času i dějin. Proto naše důvěra v Boha je absolutní, bez mezí.

Náš Bůh, ve kterého věříme, je živý Bůh, pravdomluvný a věrný, nemění se, je věčný a proto na něj můžeme vždycky a všude spoléhat s dětinnou důvěrou. A poněvadž jsme dětmi věčného Boha, musíme také žít pro věčnost a dívat se na celý náš život ve světle věčnosti. Mnoho nerozřešitelných problémů pak snáze rozřešíme a mnoho těžko pochopitelných křížů, které nám přináší život, dokážeme nést s větší odevzdaností a trpělivostí. Věčný Bůh o nás ví a dívá se na nás. - Tolik pro dnešek. Děkuji vám za vaši pozornost a za týden si povíme o jiných vlastnostech Božích. - Chvála Kristu. -

Končíme náš katechismus kolem rodinného stolu. Tento pořad se opakuje ve středu odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m.

-ö-

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

21/9/66 ... upr. z Vatikánu a kult. mít.

1

L' Os. Romano ze středy 21.září, věnuje svou první stránku ohlasům encykliky
Pavla VI Christi Matri Rosarii - Modlitbou mariánského růžence. Enc. byla vy-
dána v pondělí; sv. Otec jí vyzývá k modlitbám za mír v měsíci říjnu; na ten
umysl má být 4.říjen Den modliteb ; a konečně znova vyzývá vládce národů,
aby čestným vyjednáváním vrátili a zajistili lidstvu mír. Svůj souhlas s
encyklikou vyjádřila řada osobností politických i náboženských. Tak gen. se-
kretář OSN Thant v tiskové konferenci encykliku nazval historickým posel-
stvím, které zasluzuje plné pozornosti; už dal slova obdivu pro Pavla VI.,
který si je vědom nebezpečí pro mír a ze všech sil pracuje o pokrok lidské
rodiny. Tím, že Pavel VI. zvolil 4.říjen za Den modliteb za mír, znova dal dů-
kaz o významu, který SN přikládá, že stojí za ideály, které si SN postavily
za cíl, a nepřímo připomněl svou loňskou návštěvu v N.Y.-V paláci SN.kladou
encykliku do spojitosti s nedávným projevem gen.sekretáře U Thanta: jak Pa-
vel VI. tak U Thant se odvolávají na lidské city vládců, aby se pokusili o
vše a ukončili válku ve Vietnamu. Pavel VI. až na jasnou narážku na Vietnam
nejmenuje žádný jiný zárodek možného nebezpečí; a vietnamský konflikt -píší
např.N.Y.Times, Pavel VI., stejně jako U Thant, vidí jako utrpení, nebezpečí
pro celý svět, a ne jako spor ideologií, mocenské nebo přesyční politiky.
Nikdo nemůže z encykliky vyčíst, že by Pavel VI. se stavěl na jednu ze stra-
vietnamského konfliktu;píše francouzský Figaro;všechny na celém světě zapří-
sahá,aby odstranili,cokoliv by mohlo ohrožovat mír a zvl.závodění v atomo-
vém zbrojení. Úzký vztah mezi encyklikou a projevy U Thanta není náhodný;
Není to poprvé, píše Frankfurter Rundschau, že Pavel VI. a Thant stejným
způsobem volají k světu: nikdo je nemůže podezírat, že zveličují nebezpečí
nebo že dávají nepřijatelné rady.Znají zákulisí světové politiky a dovedou
říci názor zbavený jakéhkoliv subjektivních zájmů.Proto jejich slova mají
tím větší váhu, a je na národech,aby z toho učinili závěry."/ Encyklice
věnovala pozornost i sovětská Tass: referuje,že 4.říjen bude v katolickém
světě Den modliteb za mír a z encykliky uvádí odstavec o nebezpečí pohromy
která hrozí lidstvu.Víc místa encyklice věnuje jugoslávská Tanjug: encyklik
je varování světu a jeho vládcům;zdůrazňuje,že vyjednávání mají být upří-
má a čestná.
K modlitbám katolíků za mír se připojí i vyznavači jiných náboženství.Všec-
ny protestany k tomu vyzval gen sekretář organizace církví pro mír a smířen
Peter Jenkins z Londýna:církvím se nyní poskytuje příležitost spolupracovat
(navzájem) za dosažení cíle,který spojuje všechny křesťany.Svůj souhlas

s provoláním papeže za mír vyjádřil též velkorabín francie Jakub Kaplan.
Když pak byl k tomu vyzván, aby se kázal i v češtině, odpověděl: „Máte mě v pohodě
k možnosti kazatky na mě, se žádám, že všechny ženy a dívky mohou vyučovat dívčí
a ženskou.“
Je zdrojem věsti a často využívánem je všechny měly ráda význam
kazeté nového představitele světa vysílajícího žurnál: vysílání
válečných den poslatce měly, a v českém plánu opevňovacího vojska
litr: Auty mohly nyní ne ¹⁹⁴⁸ mít žádost vydát obecní.
Druhé měsíci jistě mohly být počty mnoho. Ostatně mohly
druh. mohly využít, že třetí přesun měly ještě v Brně a
pozdě měly v Brně mnoho využít.

v. Delegát Něm. při SN queril ji prohlíží, dnešní v paprsku
anglického půlročního dnešku, v roční, kdy ho do reportáže
na: ¹⁹⁴⁸ říká, pohledem na všechny o mě, a mnoho mohly
v rovině využít, když je hře všechny dnešek SN. -

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

11/9/66

12

Indická katolická charita spolu s americkou charitní organizací pomáhá dvěma milionům Indů, kteří byli stiženi hladem. Indické Charitě poslali pomoc katolické organizace z Kanady, Německa, Rakouska, Švýcarska, Belgie a Itálie.

V Limě v Peru byl vytištěn rituál v řeči kečua; ^{kečua je} ~~jezuitského~~ nářečí ~~peruánského~~ domácího obyvatelstva. ^{a ve španělštině} ~~axiokatolického~~ Rituál obsahuje modlitby ke mši svaté, k udělování svátosti a svátostin, litanie, křížové cestě, růženci a jiným pobožnostem. Rituálu se bude používat v Peru a v Bolívii.

V pondělí začal v budově Pap.ústavu biblického Italský biblický týden. Jsou přítomni profesoři Písma sv. na všech italských seminářích a učilištích. Přípravou na 1900. výročí smrti Knížete apoštolů má leto týden téma: "Svatý Petr". K účastníkům promluvil kard. Bea: ^{wrh} zp. sněmovních výnosů, pokud mluví o exezezi Písma sv. a o přednášení biblických věd, kard. Bea poukázal na důležitost Písma v liturgii; je naprosto nutné, ^{l tyh mužů} Písmo sv. znát pro pastoralní úkoly. Kard. Bea zval účastníky Italského biblického týdne, aby pokračovali ve své práci s rovnováhou, s vědeckou upřímností a seriózností, ale současně i v duchu poslušnosti těch, které Bůh svatý určil, aby vedli Bóží Církev. - Pro profesory italských seminářů se koná současně v Římě též sjezd o otázkách, které klade duchovní sprava mezi turisty. Sjezd se koná pod záštitou kongregací pro semináře a koncilu. Práce řídí dominikán P. Arrighi, který je zástupcem Sv. stolice při Mezinárodní unii turistických organizací. Účastníkům poslal pozdravný telegram sám sv. Otec,

V Dublinu byla uveřejněna první svazek nové příručky pro náboženství. Má název Jdeme k Bohu, a je sestaven podle pokynů sněmu. Příručka se velmi liší od dosavadních tradičních katechismů. Pravdy víry jsou podány vyprávěcím způsobem, tak aby se zachytily zájem dětí; je odstraněn systém otázek a odpovědí. Následující tři roky májí být vydáno dalších pět svazků. Příručka je určena pro žáky od šesti do osmi let a bude zavedena ve všech základních školách.

26. září začne v Římě sjezd na téma "Teologie II. vat. sněmu". Svou účast přislíbilo více než 1000 teologů z celého světa. Přednášky a diskuse jsou rozděleny do deseti sekcí. Je předepsána latinka.

Diecézní synod pro provedení rozhodnutí koncilu ohlásil biskup z Kopenhagenu mons. Martensen. ~~Na~~ Začátkem října se sjedou do dánského hlavního města kněží, aby projednali otázky týkající se liturgické reformy a výběc přizpůsobení Církve v Dánsku dnešní době.

False! before!

Ekonomický rozvoj a mravní řád.

三

24.září začal v Salernu na jih od Neapole Sociální týden italských kato-
líků. Předsedovi Týdne poslal sv.Otec list prostřednictvím svého státního
tajemníka kard.Cicognaniho.Ekonomický rozvoj, čteme v listě, musí být usku-
tečněn v rámci mravního řádu;ekonomický rozvoj může přispět k růstu lidský
hodnot, a zvl. duchovních;proto se naň musíme dívat z hlediska sociálního
pokroku.Ek.rozvoj musí ale být proveden tak, aby byly odstraněny křiklavé
rozdíly mezi národy a též mezi kraji v jednom státě;tyto rozdíly jsou pří-
činami nesvornosti a překážkou k míru.Člověk je střed,základ a cíl i ek.ro-
zvoje;musí tedy v něm být respektováno ovzduší svobody lidské osoby a její
důstojnost.Lidský způsob ek.pokroku nese s sebou i povinnost solidarity a
spolupráce,ale též přijmout na sebe oběti,které žádá společné dobro.Úkol
katolíků na poli ek.rozvoje je nesmírný,končí sv.Otec:rozšířené hedonisti-
cké a materialistické pojetí života ještě ztěžuje nebezpečí rozvoje zaklád-
dajícího se výhradně nebo převážně na hledání ek.dober a na časném blahobytu
Pán požehná, kdokoliv neusiluje o to nahromaždit bohatství a zjednat si
časné štěstí,ale kdo hledí utišit hlad bratří, produkovat nebo lépe rozdě-
lovat dobra nutná k jejich životu,aby lépe hledali,znali a dosáhli života
který nekončí.

~~Dnes ve středních díly, v. Poč., My'ohlí až výšky v Rovině, vzdálenosti
mezi výškami v. Poč. a Vojtěškou 1000 m, průměr výšky výše 100 m. Stav
výšek v My'ohlí, konc. Tvar. výšky "L" -> .~~

K výběru lze považovat výběr dle významu: méně význam, 2. f. význam a význam. Výběr k malému rozsahu, a tedy nejdříve jde o výběr do N.Y. - Jej probíhání by mělo být zahájeno v roce 1933, a toho i koncem května nejdříve. Výběr je určen pro výběr do N.Y., když se mu neslouží model. literatury a praxe výběru, které je možné z předchozí a zdejší, a to v souladu s významem výběru. Zároveň může být výběr do N.Y. určen také výběrem z výběru, který je určen pro výběr do N.Y., a to v souladu s významem výběru.

Perche non si fa a provare a vincere l'elenco, alle prossime elezioni
della capitale. Non mi sono avveduto, non ho mai osservato.
per me di che
come sono messi, se sono domani già morti: sono,
sono, sono, sono, sono, sono, sono, sono, sono, sono, sono.

on, popří moci vstál dnu vnitř - Mluví o charakteristické vlněž
popří; moci vstál dnu vnitř, a moci uvnitř. Vzad, když vloží
moc' do svého výpovídání: on w. On mě dnes v lehké; mluv' svou;

(lehká)
Mluv' moci byl tak hran. Mluv' s lidem, když ke svému hranu lidem,
mluv' mezi lidmi, když ke svému hranu lidem, v původnosti a hranosti.

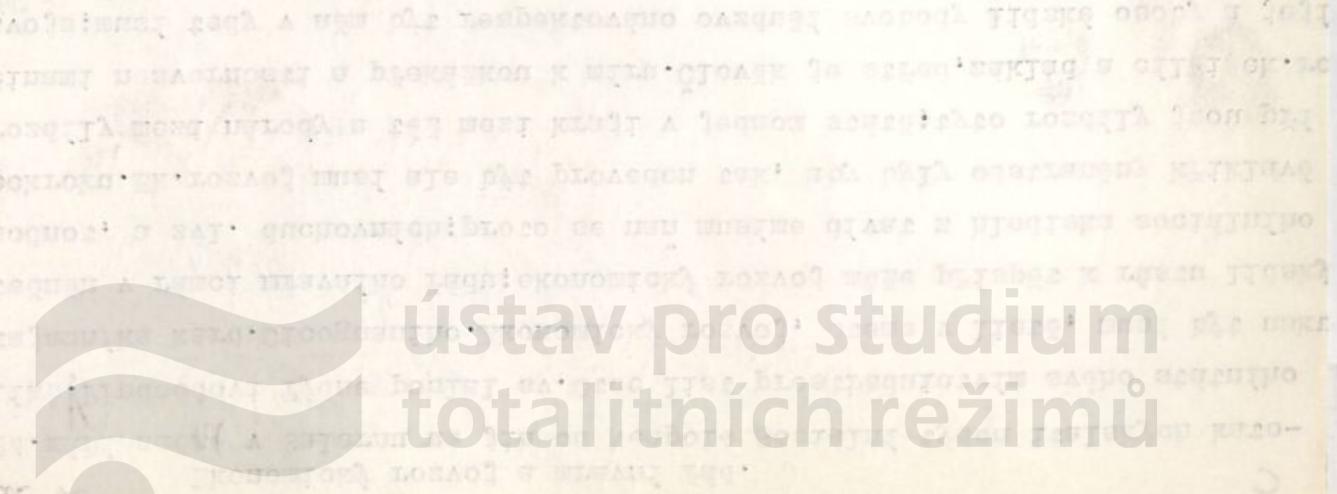
1 hranu hranu hranu hranu
hranu a hranosti.

A je delší ~~popří~~ moci:

člen. Moc' moci politiky popří ji moci hran. Ne' moci i k
to prohlíže, a moci moci, vlastní členi hranu moci tají
im vlastní. Diví se, a moci tím vlastní, jestliže moci hranu
moci hranu. W. On jeho tím moci. Přichází očekává a moci
- hranu před. hranu i výšky moci. moci.

Naré moci

Radiovaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Zprávy z Vatikánu a kat. světa.

Svatý Otec Pavel VI. přijal v zvláštní audienci skupinu budhistických řeholníků, kteří projížděli Římem; děkovali sv.Otci za vše, co dělá pro mír ve světě; také oni chtějí pracovat ze všech sil, aby mír panoval mezi všemi lidmi dobré Vůle. - Rozhlasem Pavel VI. promluvil k účastníkům sjezdu kněží, kteří pracují mezi námořníky a cestujícími na lodích.

V encyklike "Modlitbou mariánského růžence" již sv.Otec zval věřící k modlitbě za mír v měsíci říjnu, a to především 4. října, ohlásil též, že se osobně zúčastní pobožnosti v bazilice sv.Petra.

✓ O půl šesté večer bude sloužit mši svatou a v duchu spojen s věřícími na celém světě bude prosit Pána, aby dal mír světu.

Kard.Herrera y Oria, biskup z Malagy ve Španělsku, oznámil v pastýřském listě svým diecézánům, že sv.Otec přijal jeho rezignaci. "Pracoval jsem vždy ve prospěch chudých, těch, kdo žijí z potu své práce; našli ve mně vždy svého ochránce"; píše a nabádá je, aby sváho nového biskupa byli poslušni a mu pomáhali, tak jako byli poslušni a pomáhali jemu.

Polštý primas kard.Wywiński si v kázání stěžoval, že vláda dosud nedovolila uveřejnit překlad svěmovních výnosů; kard-Wywiński kázal na varšavském předměstí zvaném Wlochy. "Kdybychom mohli vydat tyto výnosy, viděli byste, co koncil vykonal pro člověka a jeho rodinu. Výnosy mluví za sebe. Žádají obranu práva na svobodu, na vyznávání náboženství, na lásku a na úctu; toto právo je zneuznáváno v totalitních a polototalitních státech.

Řád dominikánů má nového asistenta pro země mluvící francouzsky; je jím P.Vincenc de Couesnongle, který je též generálním sekretářem pro studia.

✓ V. De Couesnongle je nástupcem P.Jeronýma Hamera, který byl nedávno jmenován druhým sekretářem sekretariátu pro jednotu křesťanů.

Katoličtí a anglikánští františkáni (v Novém Yorku) oslaví společně svátek sv.Františka Assiského; společná pobožnost se bude konat v kostele zasvěceném serafinskému světci; bude přítomen místní katolický farář, františkán, vikář anglikánského františkánského kláštera z Long Islandu, jeden z novojorských světcích biskupů a sufragánní biskup episkopální diecéze z Nového Yorku.

Římský tisk referuje, že v Budějovicích byl odsouzen k trestu odňtí svobody d. p. Augustin Malý; prý vykonával kněžské funkce, třebaže mu to bylo pred lety výslovně zakázáno.

V našem pořadu POKONCILOVÉ AKTUALITY vás seznámíme v několika rozhovorech s moderními sociálními problémy ve světle pastorální konstituce II. vatikánského sněmu Gaudium et Spes - Radost a Naděje. Dnes si pohovoříme o HOSPODÁŘSTVÍ VE SLUŽBÁCH ČLOVĚKA. - Tento pořad vysíláme každý čtvrttek večer a opakujieme v pátek odpoledne na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m.

—
Vážení posluchači a milí přátelé, těchto několik rozhovorů bude mít především informační záz. ~~NEMĚKÝME~~ Asi málo z vás má úplný text Pastorální konstituce II. vatikánského sněmu, která začíná slovy Gaudium et Spes. — Radost a naděje, ~~proto~~ pokusíme se v těchto několika relacích podat Vám ~~nasazen~~ přehled hlavních bodů učení, které dnes tvoří základní pilíře zdravého sociálního a hospodářského řádu, ~~naší společnosti~~ jak se na ně dívá Církev.

Zvláštní příležitost nám k tomu dává i ta okolnost, že letos připadlo 75. výročí sociální encykliky Lva XIII. Rerum novarum, která se stala jakoby 'magna charta' sociálního učení Církve. Jan XXIII. ve své encyklice Matka a učitelka, o současném vývoji společenského života a jeho uspořádání ve světle křesťanské nauky, o ní napsal doslova: Zamyslíme-li se hlouběji nad zásadami, praktickými pokyny a otcovskými napomenutími této mistrovské encykliky našeho velkého předchůdce, přijdeme k závěru, že dodnes neztratila nic ze své autority. Naopak skýtá i dnešním lidem mnoho nových a cenných podnětů, aby mohli posoudit povahu a rozsah sociální otázky v naší době a rozhodli se vzít na sebe náležitou odpovědnost za její řešení. /6/

Ale za posledních 75 let lidstvo ~~pokročilo~~ ve společenském a hospodářském vývoji; ~~přijatým klimem~~; ~~nesmírný technický rozvoj~~; Ale i dvě světové války, revoluční převraty, odkolonisování celých světadílů a zrození nových států změnilo obraz dnešního světa a společenských vztahů mezi lidmi. Proto II. vatikánský koncil ve své pastorální konstituci věnované Církvi v současném světě věnuje celou obsáhlou III. kapitolu druhé části konstituce hospodářsko-sociálnímu životu. Otcové koncilu tam prohlašují výslovně, že chtějí znova potvrdit zásady spravedlnosti, které vyžaduje už sám lidský rozum a které platí jak pro život jednotlivce tak i pro společnost a život mezinárodní.

Aby bylo všem naprosto jasné, jaká je základní myšlenka koncilu, hned na začátku 63. článku konstituce stanoví tento princip: Člověk je tvůrcem, středem a cílem celého hospodářskéspolečenského života! Bylo to už zdůrazněno v encyklike Jana XXIII., která je v této kapitole koncilového dokumentu velmi často citována! Hlavní charakteristické známky moderního hospodářskosociálního života jsou tři: Předně je to stále ovládání rostoucí ~~usmívání~~^{jen} usmívání styky přírody člověkem, 2./ stále intenzivnější ~~kontakty~~ mezi lidmi, lidskými skupinami a národy a jejich vzájemná závislost a za 3./ stále častější a hlubší záležnosti veřejné moci do hospodářskospolečenské sféry.

Církev se raduje z toho, že člověk se stává stále více pánem přírody. Není v tom nezdravá pýcha. Spíše je to postupné uskutečňování vůle a plánu Stvořitele, světa i člověka. Bůh stvořil člověka, aby pracoval, aby zaličnil zemi, aby si ji podmanil, jak čteme v prvních kapitolách I.knihy Mojžíšovy - Genese. ~~Technický~~ Technický a hospodářský vývoj souvisí tedy s celkovým vývojem a zdokonalováním celého lidstva. Rovněž i v intenzivnějších stycích mezi národy Církev vidí známku pokroku, Pavel VI. o tom mluvil častěji: svět přes všechny (zjevy) negativní spěje k větší jednotě duchovní, organizační, k výměně nových poznatků vědeckých, hodnot duchovních i hmotných statků potřebných k životu. Nejenom jednotlivé národy, nýbrž celé světadíly, ano celé lidstvo si začíná pomalu uvědomovat, že je jednou velikou rodinou, a toto vědomí vede k spolupráci a k brátrskej pomoci, jak jsme toho bývali v minulosti svědky i v poslední době při různých katastrofách, ^a v ~~záustavné~~ pomoci národům technicky a hospodářsky méně pokročilým. - Třetí charakteristická známka dnešního hospodářského života je tak zvané řízené hospodářství, které se uplatňuje nejenom v ~~mezích~~ jednotlivých států, nýbrž i ve větším měřítku v hospodářských seskupeních ~~na poli~~ více států a někdy i v ~~mezích~~ mezinárodním. Dnes nemohou jednotlivci rozřešit všechny hospodářské problémy, ~~čas~~ nemohou malé hospodářské celky, ať ^{to ani} nebo už v ~~zemědělství~~, v průmyslu, snést úspěšné konkurenco gigantických podniků až soukromého nebo státního kapitálu, tu stále častěji zasahuje

státní autorita do soukromého podnikání, někdy z důvodů hospodářských, často ~~také~~ z důvodů politických. Tyto zásahy státu a veřejné moci jsou někdy nutné a prospěšné obecnému dobru i jednotlivců, ale může jich být zneužito. Člověk ~~je~~ už není tvůrcem, středem a cílem hospodářského života, stává se pouhým nástrojem, kolečkem ve velké mašinerii. ~~A~~ ~~Na~~ Otcové konci- lu upozorňují na toto velké nebezpečí moderní doby: člověk je zaujat jenom hospodářskými problémy, takže celý jeho osobní a společenský život je ovládán ~~materiálními~~ ^{to} zájmy, ~~a~~ nutně vede do úplného materialismu: kde hospodářský produkt ~~má~~ má větší cenu než člověk sám, ~~Atmá~~ ~~ne~~ skutečný. Toto nebezpečí je stejné v zemích kolektivistických právě tak jako v zemích zvaných kapitalistických. ~~A~~ ~~Na~~ ~~Může~~ ^{to} vést k velmi tragickým situacím: ve- řkeren technický a hospodářský pokrok může vést k vývoji nedostojnému mezi bohatými a chudými, ~~a~~ ~~tu~~ ~~jde~~ ^{utváření} jednotlivců nebo ~~a~~ celé národy. Jestli- že jen několik jedinců může rozhodovat a rozhoduje podle egoistických mě- řitek, tak řada lidí, společenských tříd nebo i větších celků může být odsouzena k živoření nedůstojnému člověku. Proto Církev jasně formuluje požadavek pravého hospodářského a sociálního pokroku: Hospodářský pokrok musí sloužit celému lidstvu. Počet lidí na celé zeměkouli roste ~~a~~ ^S počtem rostou i potřeby, které je třeba uspokojit. To není možné bez zvýšeného hos- podářského pokroku. Ale při tom je třeba dbát především na tyto věci: Církev ~~v kmilu~~ ~~varuje~~ varuje před systémy, které budou ve jménu falešné svobody, se vzpírají nutným hospodářským reformám, anebo naopak obětují kolektivní organizaci veškeré výroby/jak to bývá v totalitárních systémech/ ~~i~~ základní práva jednotlivých osob nebo společenských skupin. Ale konstituce se nespokojuje poukázat na ~~zajištění~~ ^{celého lidstva} ~~Církev v kmilu~~ nebezpečí těchto doktrín. Zdůrazňuje, že všichni občané mají právo a povin- nost přispívat podle svých schopností k pokroku vlastního společenství. Za druhé: země, které jsou hospodářsky vyspělejší, mají povinnost využít všech svých možností pro společné dobro. Neboť nevyužité bohatství, ležící ladem, poškozuje ~~celé~~ ^{celého lidstva} ~~Církev v kmilu~~ dobro. Dále mají právo ~~volit~~ na vystěhování podle osobní volby, ale upozorňuje na povinnost vůči vlastní zemi, aby ~~nebyla~~ ^{že} znevážena ~~nutných~~ prostředků duchovních a hmotných k vlastnímu rozvoji ~~w~~ ¹.

J. ale
zároveň ke škodě celého světa: neboť trpí-li a je nemocná jedna část organismu, trpí organismus celý. Tato zásada má konkrétní aplikaci na jednotlivé sektory národní produkce : růmyslu a zemědělství, které nevývají vždy respektovány podle stejných zásad spravedlnosti a slušnosti. Člověk tu není proto , aby otročil hospodářskému pokroku, nýbrž hospodářský pokrok má sloužit člověku. —

To byl náš první komentář ke kapitole pastorální konstituce Gaudium et spes ¹⁹⁶⁵ CÍRKVY A HOSPODÁŘSKO-SOCIÁLNÍ ŽIVOTU. —

Před Pokoncilové aktuálnity vysíláme každý čtvrtek večer a opakujeme v pátek odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m. —

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Vážení posluchači, poslechněte si naši zpravu o poslední knize českého katolického spisovatele, žijícího dnes v exilu, Petra Dena.

"*Hrdly jsem*" od Petra Dene
byl kněž. adresáni.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

RÁUAT

Tradice nestárnoucí.

Křesťanská akademie vydala v Římě ve své literární edici "Vigilie" útlou knížečku Petra Dena "Světelké jen malé". Petr Den patří dnes bezpochyby k nejpřednějším českým spisovatelům v exilu. Upozornil na sebe už doma před druhou světovou válkou svým bystrým a kritickým pokledem do srdce kulturního dění a duchovní problematiky národa. ~~Osa jeho tvorby se však prenesla do exilu.~~ Vedle příležitostních příspěvků do ~~wrj~~ exilevých časopisů a sborníků uveřejnil knižně ~~sestopisné~~ prázdné prozý "Mexické divertimento" a "Evropan na Manhattanu", eseje "Době proti srsti" a "Počítadlo". Velkou odesvu a živou diskusi vzbudila jeho kritická ~~a dobré propracovaná studie~~ "Rub a líc našeho národního programu v atomovém věku". Rozkošné a umělecky významné je jeho vzpomínání na ~~sy~~ mládí a postavu ~~sy~~ babičky vydané knižně pod titulem "Radost ve Veselí". Petr Den, skutečným jménem dr. Ladislav Radimský řídil jako vedoucí redaktor revu "Perspektivy". Dnes vede redakci Proměn, časopisu Československé společnosti pro vědu a umění.

Poslední Denova kniha "Světelké jen malé" si nedělá velkých nároků. Je to hrst myšlenek sepsaných behem jedných prázdnin. Ale právě ~~prázdnin~~ svůj pokorný a nenápadný žjev kniha ukazuje na hloubku a kulturní vyspělost autora.

Petr Den je Evropou tělem a duší. Zachoval si i uprostřed manhattanské supercivilizace vřelou lásku ke stré kultuře a nepodlehhl americkým pokušením jako mnozí jeho krajané. V evropském a v humanistické kultuře ~~tzv~~ pramení jeho obliba pro americký kraj známý pod jménem Nová Anglie. "Někdy se mi zdá - píše Den /6/ - že v Nové Anglii žijí Evropané na americké půdě, jindy, že jsou to Američané žijící v Evropě". Při své věrnosti evropskému životnímu stylu autor nepřerdá povýšenecky americkými způsoby a nappak cení si velkých a slavných ctností tohoto pracovitého a pionýrského národa.

Už ve své knize "Evropan na Manhattanu" psal zcela otevřeně v svém upřímném gale i kritickém, obdivu k Americe. Přávě protože Den má Ameriku rád, chtěl by ji mít dokonalejší a lepší. Ovšem i on ví, že americké hřichy jsou zvětšeninou našich evropských poušení a slabostí. Petr Den není z těch, kdož resignovaně opěvují to, co se právě děje. On nelichotí své době a své společnosti. Riká jim věci pravdivé do očí, bez podobenství, věci často nepřijemné, zahambující a proti strati. Jako místo svých prázdnin si náš autor vybral Novou Anglii, která je "nějak tišší než jiné americké kraje. Jsou tam místa - píše Petr Den - která jsou co by pomlkou ve velké americké symfonii. Byla vytvořena Velkým Umělcem, který této pomlky dovedl dobrě využít"/7/.

Moderní člověk zrozený a vychovaný v městské kultuře, v plastice, v hluku a shonu a živený samými nahražkami potřebuje dnes jako soli takových tichých koutů v pravé a nezkažené přírodě. Dnes návrat k přírodě není ani rousseauvským blouzněním ani romantickým sněním nýbrž zcela reální potřebou naší duševní rovnováhy a našeho tělesného zdraví. Víme opět po dlouhé době, že zdraví je jen jedno, totiž zdraví celého člověka. Zdravý a přirozený život smyslů pomáhá duchovnímu růstu. Některé mravní a duchovní převrácenosti se mohou dařit jen ve světě uměle vytvořeném člověkem. "Prakkání dříví v krbu - píše náš autor/9-10/ - plácání vlnek o příď lodky, vůně nalezeného hříbku... kapka modré omšené borůvky, to vše jsou po ročném pobytu ve městě smyslové zážitky, které kupodivu nikterak nebrání hlubšímu zamýšlení. Ne, nerozumím agnostikům, kteří vidí nějaký protiklad mezi tělesnými zkušenostmi a říšemi nadskutečnými. Já čím více čichám k divým pryskyřicím vůním lesa, ... čím více vidím, hmatám a čichám tento svět, tím nějak určitěji vím, že existuje i jiný, nadpřirozený, podivuhodný a ještě krásnější".

Agnosticismu a jeho ateiskickým vnoučatům se může dařit jen v umělém světě ~~na přírodě~~ odciziné civilizaci a ve stínu jejich model: rychlosti/^{16/}~~a~~ televize, tohoto masového způsobu myšlenkové lenosti a mravní anestezie. Další modifikací naší doby a hlavně americké společnosti je automobil, který nás odnaučuje chodit pěšky a toulat se přírodou, poznávat její tajemství, její krásu a její hojivé síly./^{19/}. Stále rostoucí specializace povolání vyžadovaná technologickým vývojem průmyslu a dělbou práce vede sňadno z zakrňování duchovních sil v člověku, vede k stoupajícímu odlidšťování. Nejlepšími specialisty jsou vždy zvířata. Člověk si může uchovat svou lidskou tvář a duši jen svým vztahem k celku skutečnosti/^{26/}

Petr Den ukazuje na to, že v této přespecializované a technologicky přeorganizované civilizaci se nedáří skutečné lidské kultuře. Kultura se může rodit jen z tvorivého a svobodného dialogu člověka se skutečností přírodou a nikoli ze samomluvy člověka se sebou samým nebo ~~s~~ jeho plastikovými a mechanickými chimérami. Náš autor pochopil, že právě totální pracovní společnost potřebuje k vytváření zdravé kultury trochu téx "zahálky, trochu větší dovolené a vyjítí z hospodářských vztahů. Na první pohled se to zdá velký paradox, že zahálka - ono Římany opěvované *"otium"* - může být plodnou půdou kultury. Zahálet neznamená totiž jen nepracovat, nemyslet na peníze a na inflaci, na plat a na ceny zboží. Zahálet znamená též svobodu k duchovní činnosti, svobodu a čas, aby se člověk mohl zabývat vážně velkými otázkami svého života, otázkami, které přesahují jeho práci a jež *Mu* jsou cílem veškerého lidského pachtění a schonu. Jsou to otázky náboženské, metafysické a mravní povahy.

Jeden z důvodu, proč v naší společnosti supermarketů a automatizované kybernetické výroby ubývá kulturnosti, tkví právě v neshopnosti moderního člověka opravdu

zahálet, to je: postavit se alespoň čas od času nad své pachtění a úsilí o životní standart, neplatit se kolik to či ono stojí, jak lze dostat výhodněji to či ono zboží atd. Zahálka, to je ~~xxxxxx~~ onen svobodný bod na našem životě, kdy se můžeme zeptat, jaký smysl má vůbec celý ten náš schon, naše starosti, všechna ta čísla a statistiky.

Když člověk pozitivně a kulturně zahálí, dívá se na svět a na svůj život podzadním úhlem věčnosti, dívá se na své dny a svou pozemskou poutě jaksi teoreticky a akademicky. Neměří ~~xxx~~ úspěch a hodnotu své práce koňskými silami svého vozu ani polžkami svého bankovního konta, nýbrž ~~xpx~~ ~~xxxxx~~ chce vědět jak se vlastně mají věci se životem a smrtí.

Ohrožení kulturních hodnot lze nejlépe pozorovat na krizi, jimiž prochází náboženství a filosofie, ~~xxx~~ které byly vždy dvěma důležitými osami západního humanismu. "Filosofie samá se dnes stala prostředkem k vyššímu platu na universitách a kolejích - píše Petr Den /33/ - a náboženství se degradovalo na protikomunistický prostředek, lacinější než technická pomoc nevyvinutým národům". Skutečné náboženství a skutečná filosofie stojí a žijí nad užitkovými hodnotami. Tak jako skutečná láska se nedá zdůvodnit velkým věnem, tak jako básník tvorí mimo a často proti peněžní spekulaci, tak i modlitba a filosofické zamýšlení /46/ přesahuje těsný svět mravenčích perspektiv a prolamuje jeho nízkou klenbu k celku skutečnosti. "Celá literatura - (pravá) velká literatura → západního člověka se nutně točí kolem jediného výkřiku: 'Bože můj, proč jsi mě opustil!', kolem výkřiku, kterým se zrodilo křesťanství. A to, co se od tohoto výkřiku vzdálí, to už není literatura" /37/.

Petr Den je někdy trpký. V jeho větách zachytíme občas jakýsi stín smutku, rozčarování a skepse. I on prožívá úzkost z ohrožení ~~xxxxx~~ toho, co tak miluje,

úzkost z ohrožení křesťanské západní kultury. Jeho trpká
 kritika ^{vražek} není zatrpklá, je v celku sympathetic, čistá a
 tvořivá. Jeho skepsis k modernímu světu je příliš poctivá
 a průhledná. Vidíme skrze ni až k pramenům velké a silné
 naděje, která se opírá ne o lidskou vrtkavost nýbrž o Boží
 milost. V odmítání některých úpadkových jevů soudobé spo-
 lečnosti Den ~~xxx~~ vyznává svou velkou lásku ^{nejen} k Boží přírodě,
 k jejím chutím, barvám, vůním a zvukům nýbrž též ke sku-
 tečnému umění a k pravé, nestárnoucí křesťanské kultuře;
 jeho dovolená není laciný eskapismus unavených intelektuá-
 lů nýbrž svobodné vydechnutí a zamyslení nad láskou ke
 své ženě, která jej věrně podpírá ve dnech dobrých i zlých,
 je to čas, kdy může sbodeně a nerušeně polaskat svými
~~zpomínakmi~~ svou drahou českou zem/40-1/.

Petr Den je příliš křesťanem, aby neviděl relativitu
 pozemského domova, ~~žuhu~~ aby nechápal, že pozemská vlast je
 symbolem vlasti nadpozemské. Odmitá proto množit své
 domovy zde na zemi. Pro tuto zem e pro tento pomíjející
 čas mu stačí jediný domov, třebaž ztracený, vzdálený, ale
 přece jen milovaný český domov, kde jsou hroby jeho předků
 a kam směřují i jeho pozemské naděje a úsilí. "Slyším -
 píše/40/ - že na hrobě mé matky v Kolíně, v onom Kolíně
 odkud všichni jí blízci byli vyhnáni, stále hoří a bliká
 světélko, udržované často přilévaným olejem. Světélko je
 malé, představuje však plamen velké víry v můj národ, který
 ve mně udržuje někdo neznámý".

Přehled zpráv z katolického světa:

Z Říma: Svatý Otec Pavel VI. promluvil k účastníkům konference mezinárodní o problémech výchovy hluchoněmých. - Dále národní pouť katolických studentů z Venezuely

O svátku sv. Františka 4. října budou se konat zvláštní modlitby za svatýho Františka a svatého Pavla VI. bude sloužit mše svatou před bazilikou sv. Petra na svatopetrském náměstí, neboť se očekává manifestační účast věřících.

Konají se poslední přípravy k mezinárodnímu sjezdu theologickému. Dnes v poledních hodinách rektor papežské univerzity gregorianské vdp. P. Eduard Dhanis podal novinářům zprávu o významném studijním kongresu a vysvětlil deset hlavních temat, která tam budou studována, celkem v 17 konferencích a 57 kratších referátech.

Josef Beran, arcibiskup Kardinál Augustin Bea sloužil mše svatou v pražského, promluví v předvečer svatého Václava v úterý 27. září ve vatikánském rozhlasu o půl deváté. Proto příští týden odpadne náš pořad: KRISTUS MEZI NÁMI. Hovory o náboženství. - Z Německa:

Kardinál Augustin Bea sloužil mše svatou v památném domě ve Frankfurtu za míru. V neděli 25. září mu bude udělena spolu s bývalým generálním sekretárem Světové rady církvi, dřem Visserem Hooftem cena míru Sdružení německých nakladatelů.

ústav pro studium
totalitních režimů

Radiovaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Pokračujeme v náboženských rozhovorech pro rodiče: JAK UČIT NÁBOŽENSTVÍ TY NEJMENŠÍ. - Tento pořad vysíláme každou sobotu večer o půl deváté na obvyklých vlnách vatikánského rozhlasu a opakujeme v neděli odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 41, 31 a 25 m a na střední vlně 196 m. Upozorňujeme, že střední vlna je v Československu slyšitelná až po západu slunce.

Chvála Kristu!, drahé maminky a milí tatínkové! - Nezdá-li se Vám příliš dlouhý náš malý katechetický kurs, budeme dnes pokračovat a začneme s podrobnějším návodem. Po katechesi připojíme přehled zpráv z katolického světa.

~~V této~~ ^{bližší} první etapě ~~přípravy~~ dítěte na první svaté přijímání budeme se snažit v dítěti vychovat jakýsi smysl pro Boha: ukázat mu velikost lásku a dobrotu Boží a ~~svého~~ Pána Ježíše. Tuto dobrotu nám ukázal Pán Bůh tím že stvořil svět a především, že na svět poslal Rámcůvšík, aby lidi vysvobodil ze hříchu. Způsob, kterak podáme tyto pravdy dítěti bude záležet na jeho věku a chápavosti, proto se i ~~v této~~ podrobnějším návodu musíme spokojit schematickým nástinem. Nesmíme zapomenout, že tato příprava musí vždy vyústit v osobní modlitbu. Může nám dát také příležitost, abychom dítě postupně seznamovali i s některými texty mešní liturgie.

Je to první seznámení a setkání s Pánem Bohem. Proto na příkladu mladičkého Samuela můžeme dítěti ukázat, že musíme ochotně ~~naslouchat~~ ^{třeba} Boží hlas. Vyprávění o tom najdeme v bibli v I. knize Samuelově ve 3. Kapitule. Matka zasvětila svého synka ještě jako malého chlapce službě Boží v chrámu Hospodinově. Samuel konal ochotně všechny služby a práce, které mu přikázal velekněz Heli. A tu jednou, když spal, slyší hlas: Samueli. - Hned vyskočil a běžel k Helimu: Tu jsem, volals mne! - Ale Heli mu řekl: Nevolal jsem tě, běž si lehnouti. - Šel a ulehhl, ale totéž volání se opakovalo ještě dvakrát. A tu když přišel po třetí k veleknězovi, řekl mu ~~tvůj~~ ^{někdo}: Kdyby se to opakovalo a znova ~~tvůj~~ ^{tě} volal, tu řekneš: Mluv, Hospodine, ~~služebník~~ služebník poslouchá. - Tak se naučil malý Samuel poznávat hlas Boží a přijímat jej s uctivostí a pozorností. Tak i my, když chceme

slyšet Boží hlas, když chceme poznat, co od nás Bůh chce a nebo ho chceme o něco prosit, musíme jednat podobně jako malý Samuel. Jsem tady před Bohem, který je všude přítomný, třebas ~~heviditele~~^{hy} Musím pustit z hlavy všechny jiné myšlenky, soustředit se, poslouchat Boha v mlčení.) Bůh k nám někdy mluví prostřednictvím lidí: matky, otce, velebného pána, ale někdy k nám mluví i přímo, ne sice lidským hlasem, (jako mluvil se Samuelem,) ale v našem srdci, Slyšíme jeho hlas v našem svědomí: To je dobré. ~~VÁLEČNÝM~~ To udělej. Ale to nedělej, neboť to není dobré! Dává nám dobré myšlenky. Ukazuje nám, jak máme být hodnými dětmi! - Proto ,když se modlíme nebo posloucháme o Pánu Bohu, máme nechat všechno ostatní a soustředit se k němu: (jako malý Samuel) MLUV, PANE, JÁ TĚ POSLOUCHÁM. František, tě poslouchá. Mařenka tě poslouchá!) - ~~A~~ ^{Patří} se budeme snažit ukázat dítěti, jak je Bůh veliký a krásný: můžeme mu vykládat o krásách hor, jezer, o velikosti hvězdných světů, o výmožnostech moderní techniky, o letech kosmonautů vesmírem, - ale to všechno není nic proti velikosti, kráse, moudrosti Boží. On je stvořitel všeho, všechno krásné a velké je od něho. Všechna lidská moudrost ,učenost a technický pokrok jsou jen malým světálkem proti nekonečnému slunci Boží moudrosti. A proto se patří, abychom se z toho radovali a řekli Pánu Bohu: Pane Bože, ty jsi velký, větší než všechno ostatní!, Ty jsi krásný, silný, dobrý a svatý. Můžeme se s dítětem pomodlit na příklad kousek žalmu 104 Duše má, Bohu, chválu vzdávaj. Hospodine, Můj Bože, jsi veliký, do šatu světla se oblékáš, vznášíš se na větru perutích a oheň blesků ti slouží.

Jak jsi velký a krásný, Bože! -

Ale tento veliký Bůh je náš dobrotivý Otec. Pán Bůh nás má opravdu rád. Naše maminka, náš tatínek nás mají také rádi. Kolik se napracují a nalopotí, abychom měli co jíst, aby nás oblékli. A když přijde nemoc, co všechno dělají, abychom byli brzo zdrávi! A hodné dítě je za to vděčné rodičům. Chce jim dělat radost. A je to vlastně Pán Bůh, který nám dal tak hodné rodiče,tak hodnou maminku a tatínka. On jim dal tak dobré srdce a dává jim sílu, chrání je, aby nás mohli dobrě vychovat. Ale Pán Bůh - Otec na nebi není sám. On má také Syna a je k němu štědřejší a hodnější

než naše rodiče k nám. On mu dává všechno ,co má sám; celou svou velikost, krásu, svatost, dobrotu. Otec miluje tak velice svého věčného Syna, že mu dává všechno ,co má sám. Jeho Syn je Bůh, jeden a týž Bůh, jako Otec. Ale všechnu tuto velikost krásu a dobrotu Otec a Syn dávají třetí osobě:Duchu svatému tak dokonale, že tito tři jsou jeden jediný veliký Bůh. Tyto tři božské osoby se milují více než členové v jedné rodině, nemohou se nikdy rozloučit , jedna myslí na druhého, jedna žije z druhého a v druhém,proto apoštol Jan řekl o Bohu, že jeho nejvlastnější jméno je LÁSKA. Bůh je láska a dobrota. Tento Boží život lásky nazýváme život nejsvětější Trojice. A vyznáváme to, když děláme kříž a říkáme ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Otec ,Syn a Duch svatý - tři božské osoby a jeden jediný Bůh! Bůh který je láska a dobrota. -

Ale Bůh chtěl tuto svou lásku rozšířit a sdělit s druhými. Proto stvořil viditelný svět, proto stvořil člověka, k svému obrazu, stvořil muže a ženu, kteří mohli milovat podobně jako on , které udělal svými dětmi a zároveň jim dal účast na své moci stvořitelské, aby mohli na zemi udržovat život a lásku ve svých dětech. Každá lidská rodina má být obrazem a odrazem Boží lásky. Všichni členové rodiny jako děti Boží mají se podílet na životě a svatosti jednoho Boha ve třech osobách. Láska Boží stvořila svět, láska Boží stvořila lidí, láska Boží stvořila lidskou rodinu, láska Boží z lidí udělala své děti podobné Bohu, kteří mají žít podobným životem jako Bůh.

Aje to nestalo Boží lásce. Lidé zapomněli na na tuto dobrotu Boží. Stali se špatními. Dopouštěli se hříchu. Nechtěli poslouchat a jejich hříchy je zavedly do neštěstí , do otroctví nejhoršího nepřítele jejich štěstí ďábla. A tu můžeme dětem krátce připomenout historii dědičného hříchu, vyhnání lidí z ráje.- Bůh se smíloval a aby je vysbodobil a zachránil, poslal svého Syna na svět, aby žil mezi námi , aby za nás dělal pokání, aby za nás dokonce zemřel na kříži. Tak miloval Bůh člověka, tak miloval člověka jeho Syn,který se stal člověkem a umřel za nás kříži. A celou tuto historii nám připomíná každé znamení svatého kříže: Ve jménu Otce i Syna i Ducha

Přehled zpráv z katolického světa:

Z Říma: Svatý Otec Pavel VI. promluvil k účastníkům mezinárodní konference o problémech výchovy hluchoněmých. - Dále národní pouť katolických studentů z Venezuely

O svátku sv. Františka 4. října budou se konat zvláštní modlitby za a svatý Otec Pavel VI. bude sloužit mše svatou mír před basilikou sv. Petra na svatopetrském náměstí, neboť se očekává manifestační účast věřících.

Konají se poslední přípravy k mezinárodnímu sjezdu theologickému. Dnes v poledních hodinách rektor papežské univerzity gregoriánské vdp. P. Eduard Dhanis podal novinářům zprávu o významném studijním kongresu a vysvětlil deset hlavních temat, která tam budou studována, celkem v 17 konferencích a 57 kratších referátech.

Josef Beran, arcibiskup Kardinál Augustin Bea sloužil mše svatou pražský, promluví v předváčer svatého Václava v úterý 27. září ve vatikánském rozhlasu týden odpadne náš pořad: KRISTUS MEZI NÁMI. Hovory o náboženství. - Z Německa:

Kardinál Augustin Bea sloužil mše svatou v památném domě ve Frankfurtu za míru. V neděli 25. září mu bude udělena spolu s bývalým generálním sekretárem Světové rady církví, dřem Visser't Hooftem cena míru Sdružení německých nakladatelů.

ústav pro studium
totalitních režimů

Radiovaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Hlavní událostí v Církvi v minulém týdnu bylo bezpochyby uveřejnění nového okružního listu sv.Otce Christi Matři Rosarii, Modlitbou mariánského růžence ~~Jak jsme už nekolikrát řekli~~, sv.Otec ~~z~~^{tuto} encyklikou zval věřící, aby v měsíci říjnu obětovali své modlitby ~~pro~~^{za} sv. Jana Pavla II., za mír; ~~na~~^{na} ten úmysl se mají konat pobožnosti 4.října; on sám se zúčastní této pobožnosti v bazilice sv.Petra: před průčelím baziliky bude sloužit o půl šesté mše svato jak ji sloužíva na Hod Boží velikonoční, a jako ji sloužil v den zakončení sněmu. Enc.konečně se znovu obrátil k těm, kdo jsou odpovědní za osudy národů; Zapřísáhá je, aby odstranili ohniska, z nichž by mohl vzplanout onen války; aby zasedli k čestnému a upřímnému vyjednávání a světu dali mír, byť i za cenu obětí, které nyní mohou být jen male, ale ~~daleko~~^{ludm. a. l.} větší a těžší.

K encyklice se sv.Otec vrátil při středeční generální audienci: uvedl důvody které ho přiměly k vydání encykliky: měsíc říjen a pak výročí jeho cesty do N.Y. ~~V~~ před Valným zasedáním SN výročí ~~a~~^z Světový den modliteb za mír, stále ~~je~~^{je} nestálý, ano, na mnoha místech přímo ohrozený a porušovaný. Církev a sv. Stolice neváhají použít všech prostředků, i pozemského rázu, za upevnění míru přece jen se domnívají, že mohou konat především: volat k světu a modlit se. ~~Sv. Otec~~^{zároveň} To jsou dva nástroje papežské politiky: sv.Otec proto volá k světu: ~~s~~^z důvěrou v lidi, kteří trpí a čekají, ~~že jim někdo poví~~^{marně} co je správné a dobré; mluví s vírou, která by ~~chtěla~~^{rada} pohnala lidmi, mluví s láskou ke všem lidem, s naprostou nezištností, hledá jen dobro druhých, ovzduší všeobecné spravedlnosti a bratrství. A sv.Otec zve k modlitbě: Je přesvědčen, že modlitba není něco ~~zároveň~~^{marné}: modlitbou do nejisté beztvárné činnosti lidí ~~je~~^{že} zapojuje tajemná činnost Boží. Tím větší důvěru ~~v~~^z modlitby bude mít ~~sv. Otec~~, čím větší počet věřících se s ním v modlitbě spojí; a především spolehlá na modlitbu dětí a všech kdo trpí.

Třeba říci, že encyklika sv.Otce vyvolala ve světě nesmírný ohlas; podle New York Times ~~pozitivní~~^{funkční} nabídky k míru ve Vietnamu, které ve své řeči před valným zasedáním ~~vložil~~^{hnal} americký delegát Goldberg, ~~býly~~^{hnal} odpověď na vlastní papežovu ~~ke všem~~^z, kdo mohou světu dát mír. Zvlášt věčně přijali encykliku v paláci SN: kladli ji do spojitosti s provoláním gen.sekretáře U Thanta; U Thant v encyklike viděl schválení ideálů, které si SN kladou za cíl.

Francouzský Figaro chválil, že kromě jasné narážky na vietnamský konflikt encyklika ~~nejmenovala~~^{zadala} žádný jiný spor, který by mohl vést k válce, a také stran vietnamského konfliktu nikdo nemůže říci, že by se papež postavil za jednu z větících stran. Vietnamskou válku papež vidí ne jako spor ideologií

Máj pocházel z V.

jako otázku mocenské nebo prestyžní politiky, ale jako utrpení národa, jako nebezpečí pro celý svět. - Proto projevy souhlasu politiků a předních světových novinářů a deníků. Souhlas dali i představitelé jiných náboženství: protestantů, židů - a své souvěrce vyzvali, aby se ke katolíkům 4. října připojili v modlitbě - i oni věří, že mír je především dar z nebe.

K modlitbě za mír zval Pavel VI. i dnes v neděli v poledne, když se s věřícími na náměstí sv. Petra modlil o vyklé Anděl Páně; a jejich modlitbě svěřil též druhý velký úmysl: zdar mezinárodního sjzedu teologů, který začne v pondělí v Římě na téma: Teologie II.vat.sněmu. Zvu všechny k modlitbě, aby tito odvoníci a profesoři teologických věd pochopili učení II.vat.sněmu, tak aby jejich přičiněním katolická kultura ukázala svou jednotnost, svou plodnost, svou schopnost dát něco lidem naší doby.

Sv.Otec poslal list všem generálním představeným řádů a kongregací, které jsou vázány svými řádovými předpisy k chórové modlitbě. Připomíná jim, že je v duchu sněmovních rozhodnutí, aby se při modlitbě breviáře v chóru a při gregoriánském zpěvu užívalo latiny. List začíná slovy Sacrificium laudis a byl vydán 15.8.

V jihoitalském městě Salernu začal Sociální týden italských katolíků. Má téma: Ekonomický rozvoj a mravní řád.

del tajn.tisku
Kard.Beran se minulou neděli vrátil ze Švýcarska, kam byl pozván tamějšími biskupy. V Curychu sloužil mše svatou v rámci oslav polského milenia; odpoledne se setkal s našimi krajanými; jejich jménem ho pozdravil evangelický kazatel Př. mysl Pitter, všichni přítomní byli hluboce odcizati, když se kardinál objal s kazatelem Pittrem. Ve Frýburku navštívil tamější katolické universitu, budovami ho provedl rektor, dominikán polského původu P.Bocheński, známý kritik marxismu. V Ženevě měl pro Čechy mše svatou v kostele Sacre Coeur; navštívil sídlo Světové rady církví; k jeho poctě byla uspořádána recepce, jíž se zúčastnil švýcarský president, gen.tajemník Světové rady církví Visser t Hoc oft a předseda hnutí Amnesty International Mac Bride; toto hnutí usiluje o propuštění všech politických vězňů; zajímá se též o všechny, kdo jsou v ČSR uvězněni z důvodů politických nebo náboženských, a usiluje o jejich propuštění.

Obšírnější referát o cestě kard.Berana Švýcarskem podáme při jiné příležitosti. Na svátek sv.Václava kard.Beran bude mít u oláře našeho světce mše svatou ve vat.bazilice. V předvečer svátku, v úterý večer promluví k našim posluchačům. Dědici české země chceme věnovat zbytek našeho pořadu. Přečteme vám úvahu: "Mladí pod praporem svatého Václava". Napsal ji J.Nečas, člen Mládeže Jednoty sv. Metoděje ve Vídni.

V našich vzpomínkách zjevuje se nyní častěji než jindy a snad mnohem naléhavěji svatý Václav.

Je jesen - čas vinobraní. Svatý Václav prochází se po českých vinicích, které měl tak rád. Potěžkává a porovnává hrozny se zimomřívými zrníčky. Má s nimi soucit, protože ví, že neuzrálý na slunci, ale za větru a nepohody. Ví dobré že víno z nich bude nakyslé a přitrpklé, ale i to je hodno, aby se stalo krví Páně. Však je mu tím milejší, protože je z hroznů jeho země. Je z hroznů země, kterou zdědil po otcích; ze země, která je mu nade všemilá a drahá, kterou nemůže opustit, o kterou vždy s něhou a láskou pečoval. Svatý Václav je dědictvím naší vlasti, ~~amy~~ jsme správci jeho dědictví.

Svatý Václav. Je to ten zadumaný, do sebe zahleděný chlapec ve zbroji, z malé, ~~méně~~ známé kresby Mikoláše Alše, chlapec, který své poslání dosud jen tuší, ale je již zamýšlen nad jeho významností a vážnosti? Nebo ten ~~prole~~ jiný ~~els~~ Alšův mladý vévoda na bělouči, v knížecím purpuru, navenek přísný, ale spravedlivý, který prosí Boha o mír ve své zemi? Či je to ten parléřův mladík v kbrnění, s pohledem ohodlaným, výrazem něžným, ale trochu smutným, protože ví, jak často bude muset prošít Boha o sílu a vytrvalost k vykonání velikého díla, které ho očekává? Nebo je to ten Myslbekův rytíř, vůdce rytířů z Blaníku, jedoucí s nadšením do spravedlivého a proto vítězného boje?

Mnoho nejrůznějších svatých Václavů zjevilo se tvůrčímu zraku našich umělců od nejstarších dob až do dneška.

Svatý Václav je vždy knížetem mladým. Je symbolem, ztělesněním pravého, dokonalého českého mládí. Protože je sám mladý, nemůže opustit české mládí, které chce věrně jít za jeho praporem a pracovat, aby svatováclavské dědictví bylo spravováno v jeho duchu.

Proto svatý Václav, jasný rytíř, kníže s laskavým úsměvem, ale železnou vůlí, rozhodností a určitostí, byl a má být vždy zvlášt drahý a blízký mládeži. Mládeži, která se podobá onomu mladému vínu z českých vinic. Bývá často natrapklá skepsí a lhostejností, povrchností a nesvorností. ~~Není~~ ^{bylo} jí však proto ~~těžko~~ ^{že} netrovávat, nebo snad dokonce její snahy a činy odsuzovat nebo přehlížet. Naopak je dnes větší nutností než jindy vstěpovat mládeži, že je spjata tými pouty s naší vlastí, s dědictvím svatováclavským jako naši předkové. Je zapotřebí rozdmýchat v ní totéž nadšení, české nadšení národní, o němž nám vypravují naše dějiny.

Býti věrným Čechem znamená dnes život těžký, starost a utrení. Znamená to

dívat se na život jako na nesnadný úkol a vážnou povinnost. K tomu je třeba jít za svatým Václavem - za ním a vedle něho. Svatý Václav nás učí milovat novou láskou zemi, posvěcenou jeho krví i boji a modlitbami našich předků. Učí nás setrvat v národní a náboženské tradici těch, kteří žili dávno před námi a kteří se utíkali k němu v dobách největší nouze, kdy se zdálo, že český národ zahyne.

Svatý Václav znamená však pro nás tvůrčí sílu a velký příklad pro náš nejvážnější úkol, hledět, aby každý z nás přispěl svým životem a prací k tomu aby naše vlast byla skutečně a vpravdě zemí svatováclavskou, pevnou křesťanskou výspou proti všem nástrahám nevěry a nepřátelství, aby byla zemí Krista krále!

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

26-9-66

Sjezd má ráz vědecký, účast na něm je vyhrazena odborníkům v teologii, většinou profesorům na seminářích, universitách a učilištích; na sjezd byli pozváni. Celkem bude proneseno 17 hlavních přednášek a 57 diskusních příspěvků; přednášející jsou nejznámější jména v theologickém světě; mnozí z nich měli velké zásluhy o průbeh sněmu: jmenujeme alespoň německé jezuity P. Jungmann, odborníka v liturgii, P. Rahnera, francouzské jezuity P. de Lubaca, De Danielou, Boyera, dominikány P-Chenu a Congara, františkána P. Baliče, německého prof. Ratzingera. Témata jsou rozdělena do 10 skupin, více nejméně odpovídajících hlavním sněmovním tématům. Na sjezd nejsou pozváni laici; jak pravil předseda výkonného výboru rektor university Gregoriány P. Dhanis, těžko říci, zda laici mají patřičnou theologickou přípravu. Zato budou zasedáním přítomní několik protestantských teologů, kteří o to požádali; hostem sjezdu bude snad nejpřednější protestantský teolog Karel Barth. - Sjezd se zabývá otázkami výhradně vědeckými, teoretickými, praktickými, tj. provedením nauky sněmu, se zabývaly sjezdy rázu pastoračního. "Dědictví koncilu": co je to řekl sám sv. Otec v proslovu ke kardinálům v předvečer loňských vánoc: v některých bodech rázu věroučného a praktického, koncil přinesl něco nového; Z Písma a zdravé teologie vyvodil jistá kriteria a předpisy, které k slávě Boha a k dobru Církve můžeme nazvat novými.

Jedná se o to, dosáhnout co možná teologické nauky jednoty ve výkladu koncilních výnosů: různost ve výkladech je sice známkou plodnosti ducha a intelektuálního dynamismu, ale z druhé strany může znamenat též rozdělení sil, a mít za následek nedostatek jistoty a jasnosti; právě na tuto nejasnost a nedostatek jistoty si sv. Otec stezkal několikrát při audieních; vede k malomyslnosti odvádí je k časným realitám, k skličujícímu přizpůsobování světu, k pochybnosti o primátu, který má v Božím lidu kněžství.

marki i k jeho vzd. bude vzd. v LK a mimo stříp' zde
kata. může. k. Au. dne 10. 10. 8. jeho vzd. může a počítat, medvěd m' počít obrovský může, Moron C. může mnohem méně; méně je m' počít spole v mohutném ledovém a nepravidelném pás-

pojíme terapeutickou a pro demokracii většinou v duchu
druhého dne se svého, nejdříve dož. hr. sen. a množ.,
poté abat M. spk. protob. P. O. dležej když jde o
továřství blbostí s obecnou marnotratností.

mlil ptečka o vlnění a odporu vlny; zem pustila na 1° mohlo
vzniknout nový měsíc měsíčku, který je dle výroku m. m. m. m. m.
dnešek měsíce.

Mary Pauk, ~~zate~~, počítala po měsíci svým 1° měsíček
O týž. Červenec 1917. K.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

26/9/66

2

Na výstavě knihy ve Frankfurtu v NSR byl neděli odevzdána cena míru Sdružení německých vydavatelů kard. Beovi a dr. Visser t' Hooftovi, který přestává být gensekretářem Světové rady církví Kard. Bea ve svém projevu Je to poprvé, že tato cena je přidělena současné dvěma osobnostem - a třeba dodat, patřícím k rozdílným náboženským společnostem; udělení ceny je prý jev uznání za jejich zásluhy o zblížení křesťanů.

mluvil o vývoji staků sekretariátu prouednotu křesťanů a Světovou radou církví. Jak kat. církev tak i Světová rada hledí sloužit míru, po němž celé lidstvo touží. Udělením ceny dvěma náboženským osobnostem Sdružení německých vydavatelů vyznalo, jak velký význam přikládá hodnotám ducha. Dr. Visser t' Hooft poukázal na to, jak koncilem se vytvořilo mezi římskou církvi a světovou radou církví nové ovzduší; všichni křesťané si mají být vědomi úkolu, který jim připadá v rámci Božího plánu spásy. - V neděli odpoledne se konala v kostele sv. Petra slavnostní liturgie slova; byli přítomni před stavitele církve katolické protestantských a též německého politického a kulturního života, — Už v sobotu dopoledne kard. Bea sloužil v hlavním frankfurtském kostele mši svatou za mír. V kazání mluvil o to, jak každý křesťan může přispět k dosažení míru: má napomáhat k vůli po míru, tím že bude poslem míru; svět musí pochopit, že mír je především dar Boží a Boží čin v lidstvu, protože hříšník není schopen vytvořit spravedlnost a ostatní předpoklady míru, leč s pomocí Krista Vykupitele; a za druhé: svět musí uznat, že mír nastolíme jen tím, když celý život zaměříme na Boží zákon a Kristovo evangelium. Křesťan především se má modlit za mír: modlitba a oběť je přínos křesťanů k míru.

Pontifikální mši svatou arc.kard. Döpfnera slouženou pod širým nebem začal proslulý mnichovský Říjnový karneval. Gehodníkem kard. Döpfner pravil, že nemají jen hledět na finanční zisk, ale především na to, aby rozsévali radost a jás mezi lidmi našeho věku. Velké lidové slavnosti a radovánky vznikly ve stínu katedrál, pravil.

V Indii pracuje 4214 misionářů ze zemí mimo Britské společenství. Prohlásil to indický ministr vnitra. Počet cizích misionářů - kněží i řeh. sester - se za poslední čtyři roky zmenšil o 400 osob.

Ve španělském městě Oviedo byl informační diecézni proces blahořecení dominikána P. José Dominga Gafa. P. Gafo byl zastřelen španělskými republikány za občanské války v říjnu 1936; bylo mu 55 let. P. Gafo měl velkou úlohu při vyjednávání za stávky železničních zřízenců r. 1912; tato stávka byla velmi významná pro sociální povědomí španělských dělníků. P. Gafo založil křesťanské

sdružení katolických zaměstnanců železnic a pouličních drah a r. 1931
byl zvolen do parlamentu za kraj Navarra. Byl autorem mnoha spisů o
sociální otázce vě Španělsku.

Proklen všecky moci nechci ani války jiného než na nás.

Karel. Přeji všecky moci svého. Pánku o jednotu, jehož jež je
vlastní k Evropě - čili k lidem k moci a přání. Když vás mohu
slyšet, když slyším všechny, to bude vše co máte všechno.
Když když všechny slyším jí už je vše a vše všechno.

Odejte když všechny slyším jí už je vše a vše všechno.

Dr. Václav Šťastný mluví mi tedy všechny jí už je vše a vše všechno.

RadioVaticana.cz

Česká katedrála Katolická novinová rozhlasová služba

Dne 26. října je otevřeno nové Dvořisko 6 let.
Síň hudební před vysvěcením byl měst. Albrecht měst.
alebo měst, když mě dělají zasvěcení svatého měst.
je i mě pohřeb měst. až mě měl Petrom Lichtenstejnem
předtím aby mě měl obec na C. vnitřní ~~zde~~ těs, jehož všechna
měl mě Boh.

Svaté všechny Pánku - zelený Boh a jiný

ústav pro studium
totalitních režimů

V našich vzpomínkách zjevuje se nyní častěji než jindy a snad mnohem naléhavěji svatý Václav.

Je jeseň - čas vinobraní. Svatý Václav prochází se po českých vinicích, které měl tak rád. Potěžkáčá a porovnává hrozny se zimomřivými zrníčky. Má s nimi soucit, protože ví, že neuzrálý na slunci, ale za větru a nepohody. Ví dobré že víno z nich bude nakyslé a přitrpklé, ale i to je hodno, aby se stalo krví Páně. Však je mu tím milejší, protože je z hroznů jeho země. Je z hroznů země, kterou zdědil po otcích; ze země, která je mu nade vš milá a drahá, kterou nemůže opustit, o kterou vždy s nhou a láskou pečoval. Svatý Václav je dědictvím naší vlasti a my jsme správci jeho dědictví.

Svatý Václav. Je to ten zadumaný, do sebe zahleděný chlapec ve zbroji, z malé, málo známé kresby Mikoláše Alše, chlapec, který své poslání dosud jen tuší, ale je již zamýšlen nad jeho významností a vážnosti? Nebo ten - jiný Alšův . mladý vévoda na bělouči, v knížecím purpuru, navenek přísný, ale spravedlivý, který prosí Boha o mír ve své zemi? Či je to ten parléřův mladík v brnění s pohledem ohodlaným, výrazem něžným, ale trochu smutným, protože ví, jak často bude muset prosít Vohu o sílu a vytrvalost k vykonání velikého díla, které ho očekává? Nebo je to ten Myslbekův rytíř, vůdce rytířů z Blaníku, jedoucí s nadšením do spravedlivého a proto vítězného boje?

Mnoho nejrůznějších svatých Václavů zjevilo se tvářímu zraku našich umělců od nejstarších dob až do dneška.

Svatý Václav je vždy knížetem mladým. Je symbolem, ztělesněním pravého, dokonalého českého mládí. Protiže je sám mladý, nemůže opustit české mládí, které chce věrně jít za jeho praporem a pracovat, aby svatováclavské dědictví bylo spravováno v jeho duchu.

Proto svatý Václav, jasný rytíř, kníže s laskavým úsměvem, ale železnou vůlí, rozhodností a určitostí, byl a má být vždy zvlášt drahý a blízký mládeži. Mládeži, která se podobá onomu mladému vínu z českých vinic. Bývá často natraj klá skepsi a lhostejnosti, povrchnosti a nesvornosti. Není jí však proto třeba neúdvěřovat, nebo snad dokonce její snahy a činy odsuzovat nebo přehlížet. Naopak je dnes větší nutností než jindy většovat mládeži, že je spjata tým: pouty s naší vlastí, s dědictvím svatováclavským jako naši předkové. Je potřebí rozdmýchat v ní totéž nadšení, české nadšení národní, o němž nám vypravují naše dějiny.

Býti věrným Čechem znamená dnes život těžký, starost a utprení. Znamená to

dívat se na život jako na nesnadný úkol a vážnou povinnost. K tomu je třeba jít za svatým Václavem - za ním a vedle něho. Svatý Václav nás učí milovat novou láskou zemi, posvěcenou jeho krví i boji a modlitbami našich předků. Učí nás setrvat v národní a náboženské tradici těch, kteří žili dávno před námi a kteří se utíkali k němu v dobách největší nouze, kdy se zdálo, že český národ zahyne.

Svatý Václav znamená však pro nás tvůrčí sílu a velký příklad pro náš nejvážnější úkol, hledět, aby každý z nás přispěl svým životem a prací k tomu aby naše vlast byla skutečně a vpravdě zemí svatováclavskou, pevnou křesťanskou výspou proti všem nástrahám nevěry a nepřátelství, aby byla zemí Krista krále!

TO PAGE A 110

и то, что в этом случае мы можем говорить о том, что это не просто обработка информации, а это уже и обработка знаний.

какът на съдържанието на тези документи е във външната форма на тях.

[Radiovaticana.cz](http://www.Radiovaticana.cz)

ská sekce Vatikán ského rozhlasu

ústav pro studium

totalitních režimů

Kurz w. Vat. podl. den pos. an. kat. Ráv. v. 20.9.66
Ravat CECO 27-9-66

Svatý Otec přijal v soukromé audienci jednoho z nejznámějších protestant.
✓ ských teologů naší doby Carla Bartha.

✓ v zvl. audienci přijal účastníky mezinárodního sjezdu Sdružení pro budování dálnic, tunelů a mostů; v krátkém francouzském proslovu poukázal na sociální význam jejich práce: budováním silnic, spojujících a sjednocující národy, přispívají k jejich zblížení i duchovnímu, k vzájemnému porozumění a k míru. Na duchovní oblasti dělá tuto práci Církev: i ona svým apoštola tem hledí sbratřit všechny lidi.

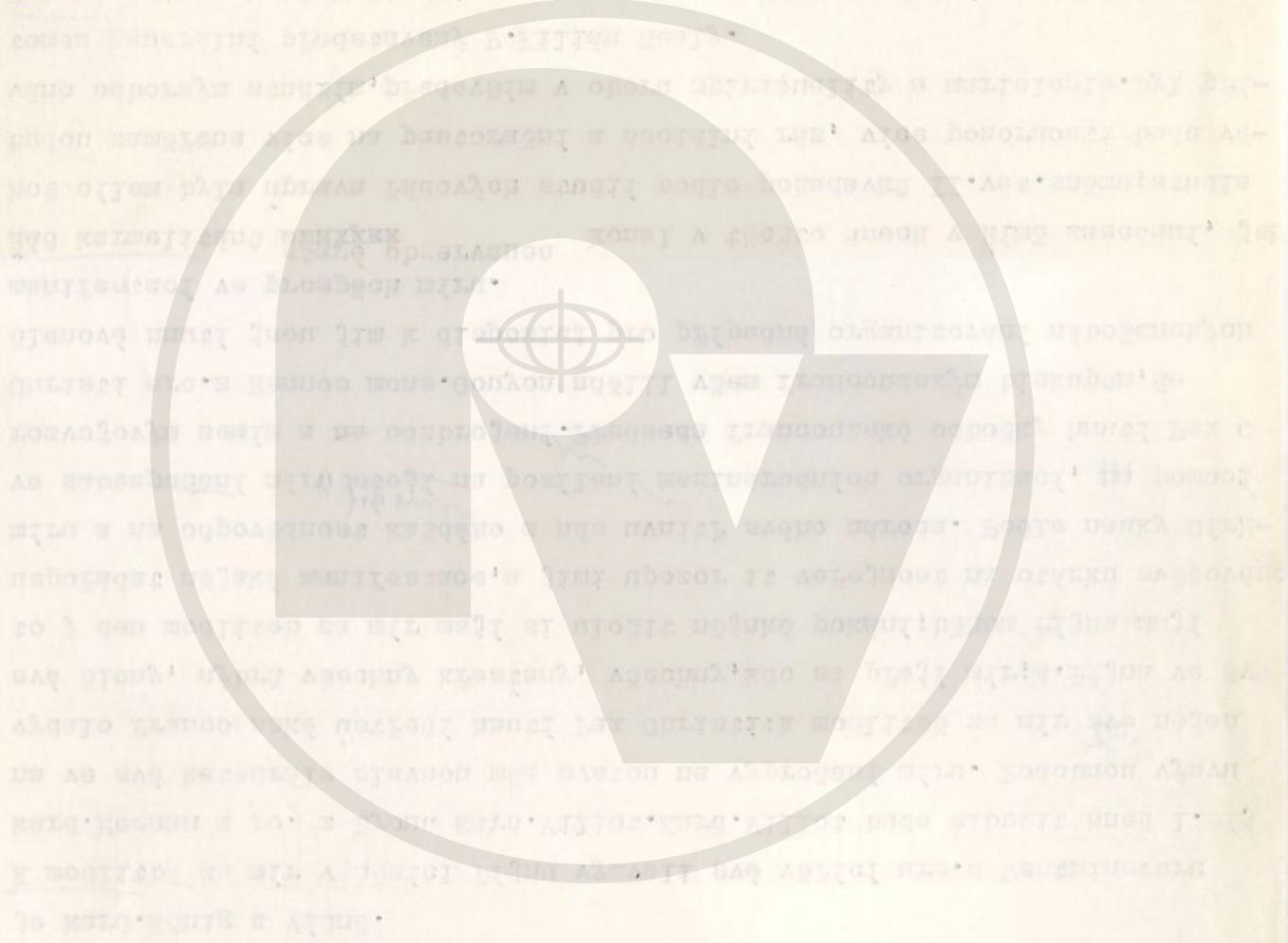
✓ Novým nunciem apoštolským v středoamerické republice Haiti byl jmenován kanadský dominikán mons. Marie Josef Lemieux, dosavadní arcibiskup v Ottawě. Ve Frýburku v NSR začne vycházet nový časopis, který je věnován otázkám rozhovoru mezi katolíky a těmi, kdo nevěří. Časopis bude vycházet čtyřikrát za rok, a to za přímé spolupráce sekretariátu pro nevěřící, jehož předsedou je kard. König z Vídne.

K modlitbě za mír v měsíci říjnu vyzvali své věřící arc. z Westminsteru kard. Heenan a rc. z Lyonu kard. Villot. Kard. Villot bude sloužit hned 1. října ve své katedrále slavnou mši svatou na vyprošení míru. Podobnou výzvu vydalo francouzské ústředí hnutí Pax Christi: k modlitbě za mír nejen své členy, nýbrž všechny křesťany, všechny, kdo si přejí mír; 4. října ve Světoříčku modliteb za mír mají si uložit nějaké pokání; během října mají uspořádat nějaké manifestace, a jimi upozorit veřejnost na otázku světového míru a na odpovědnost každého z nás uvnitř svého národa. Podle nauky Církve o bezpečení míru stojí na posílení mezinárodních organizací, působících rozvojovým zemím a na odzbrojení. Předseda francouzské odbocky hnutí Pax Christi arc. z Rennes mons. Gouyon d'Alché všem francouzským biskupům, že členové hnutí jsou jim k dispozici pro případné organizování náboženských manifestací ve prospěch míru.

✓ Rád karmelitánů staré observance konal v těchto dnech v Římě zasedání, jehož cílem byla úprava rádových studií podle požadavků II. vat. sněmu; studia budou zaměřena více na pastorační a sociální ráz, více pozornosti bude věváno odborným studiím, především v oboru spirituality a mariologie. Byl přítomen generální představený P. Kilián Healy.

✓ Polštý primas kard. Wyšinski protestoval v neděli v kázání proti zákazu vystavovat svaté obrazy veřejné úctě věřících. Nedělě byla v Poslku den modliteb za usmíření Pána Boha za neutivosti, jichž se věčí obrazu P. Marie Čenstochovské dopustili polští policisté. Smírné modlitby budou se konat až do

*Дни меня
Принца.*

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Na svátek sv. Václava. Radio Vaticana - 27.září 1966.

Moji draží!

Sv. Otec Pius XI, který pro náš národ se zasloužil již tím, že jako knihovník Ambrosianské biblioteky našel mezi rukopisy tamními i legendu latinskou o naší blahoslavené Anežce české, napsal ve svém listě ~~ze dne~~ ze dne 4. března 1929; "Všecka sláva Václavova se zakládá na jeho svatém životě."

Ano svatý Václav náš byl záhy po své smrti už v X. stol. uctíván i mimo Čechy. Václav Novotný ve svých ~~ZJEDNÁVK~~ Českých dějinách - díl 1. ní, str. 479 / píše: "Již v poslední čtvrti 10. stol. se vědělo za hranicemi o mnohých zázracích, jichž stále přibývalo, a stejně s pověstí rostla také úcta."

A sv. Václav si zaslouhoval té úcty, pro svůj opravdově svatý život. Já bych však dnes chtěl připomenout, že i když jeho svatost byla základem jeho slavné pověsti, kníže Václav jako světec vynikal i jinými vlastnosmi. v X stol. u knížat a králů málo se vyskytujícími. Novotný /str. 466/ chválí i jeho osobní statečnost a státnickou způsobilost. A dodává: "To jest právě charakteristický rys tehdejšího hnutí reformního/zvaného hnutím Clunyacenským, jež vzniklo v benediktinském klášteře v Cluny, sev. od Lyonu ve Francii. Velmi pěkně pak dále poznamenává: "V této době hnutí nedosáhlo ještě svého potomního velkolepého rozvoje, ohlašovalo se teprve výjimečnými snahami jednotlivců, a to stále mocněji, a nelze se divit, že s příchodem cizích kněží, které pověst Václavova lákala záhy do Čech, vniklo od západu také k nám."

A je příznačné, co Novotný dále píše: "V mladém teprve nedávno šířeném křestanství českém, které nejenže nedosahovalo všeobecného rozšíření, ale naopak jistě i ve vyšších vrstvách společenských, potkávalo se s nevšímavostí a odmítáním, nové hnutí přirozeně ~~nemohlo~~ nemohlo najít přívrženství, ba sotva i pochopení. Než stejně je přirozené, že k němu s plnou opravdovostí přilnul Václav. Celé vycjování, na něž měla Ludmila značný vliv, záliba ve zbožnostech od útlého mládí, naučily chápati Václava lépe učení Kristovo, než to dovedla většina jeho krajanů. Není divu, že ku vzneseným a tenkrát ještě v čistém rouše podávaným ideálním zásadám přilnul s nadšením nevyrovnatelným."

Při tom však Novotný ~~ZJEDNÁVK~~ objektivně zjišťuje /str. 465-466/: Základním rysem povahy Václavovy byla zbožnost, provázená nákle-

nosti k askesi, ale tyto vlastnosti nevylučují u něho osobní statečnost a státnické způsobilosti."

Statečnost jeho potvrzuje známý příběh o souboji sv. Václava s Radslavem Zlickým; Legendy také se zmiňují, že Václav ještě před odjezdem na hostinu k bratru do Boleslavu na hradě pražském za divoké "hry rytířské", jak to vyjadřují Legendy, naznačil své družině, že by se nebál i boj svádět se svými nepřáteli. Ostatně i když Boleslav se naň obořil mečem, zadržel mu meč jeho, vyrval z ruky a řekl, hled' jak bych Tě mohl potrestat. Pak meč zahodil a pospíchal do kostela.

A jeho státnická způsobilost.

Uvádíme zase Novotného. " Tehdejší česká otázka - osud Polabských Slovanů je zde spolehlivým měřítkem - měla dva životní problémy; Měl-li se národ český udržeti, a neztratit se v záplavě z Německa jej ohrožující / str. 466 / bylo mu nevyhnutelnou nutnosti předně přilnouti záhy a úplně k víře křestanské - a za druhé; hledati vyrovnaní s říší německou.

Vzhledem k prvnímu piše: "Ten zbožný egoismus Václavův, s jakým hleděl v horlivosti pravého křestana zjednati sobě zásluh pro věčnost, má také silné cíle praktické. Dobrý příklad knížetem daný - jako uvědomělého a horlivého křestana, mohl být nejlepším prostředkem k utvrzení a upevnění křestanství i v nejširších vrstvách. Ovšem také celá lidumí nější praxe vlády Václavovy sledovala týž cíl, snažíc se doslově uplatňovat naboženství lásky."

Vzhledem k druhému čteme u Novotného / str. 467 / : Celý průběh vlády Václavovy ukazuje, že dobré účtoval s danými poměry. Vláda Jindřicha I. v Němcích povznesla opětně krále i říši k moci neobyčejné. Na troskách říše farnské zbudována nová říše německá, a tato nová říše vrátila se k starým tradicím a měla i dosti moci realisovati expansivní choutky. R. 929 vypravil se Jindřich I. válečně do Čech a s ním i Arnulf bavorský. Vojska jejich nejen počtem, také vyzbrojením mající převahu nad obrannými sbory českými, pronikla až k Praze - a Novotný tu má zajímavou poznámku - je to poprvé, kdy jméno Praha se ozývá v cizích letopisech. Václav nepomýšlel déle na odpór. Poddal se Jindřichovi a slíbil poplatek. Nepochybě přijal tím i povinnost navštěvovat dvorské sjezdy Jindřichovy. Jistě to bylo rozrešení v tu chvíli nejštastnější, svědčící znova o Václavově skvělém nadání politickém. Řekl bych, že Václav již tím si zasloužil, aby se stal národním svatým. ". Umyslně jsem

zde stále uváděl slova Václava Novotného, který nesporně je jedním z našich největších ~~historiků současných~~ historiků, který však ve většině svých spisů projevuje se spíš nepřítelem, než přítelem katolicismu. Svatý Václav tedy byl světec ale i jako člověk vy-
nikající. Nebývá dosť vzpomínáno, že to byl sv. Vojtech, který uskutečnil kanonizaci sv. Václava. V legendě o sv. Vojtěchu sepsané od mnicha Montecasinského Vavřince, čteme, že sv. Vojtěch mimořádným způsobem slavil jednou památku přenesení ostatků sv. Václava. Zachovala se také homilia sv. Vojtěcha o svátku přenesení ostatků sv. Václava. Původní přenesení se ovšem stalo dne 4. března 932 ještě za Boleslava I. To však nebylo slavnostní a ostatky byly uloženy po pravé straně oltáře sv. 12 apoštolů jak píše nejstarší legenda slovanská o sv. Václavu, ale Vavřinec uvádí, že za sv. Vojtěcha tyto ostatky byly znova přeneseny, a to vedle oltáře sv. Vítka "in mausoleo Argenteo," v nějaké stříbrné rakvi. V době sv. Vojtěcha svatořečení spočívalo právě ve slavnostním přenesení ostatků světce za přítomnosti biskupa; což při prvním nebylo na význačnější místo, kde pak onen svatý byl uctíván. Takže právě svatý Vojtěch touto slavností ~~by~~ byl kanonisoval sv. Václava, což by bylo doloženo i zprávami o mimořádné úctě sv. Vojtěcha k tomuto světci. Víme též že Libice byla dobyta a zničena právě na den sv. Václava, jemuž byl zasvěcen i kostelík Libický a kde byl v onen den svátek sv. Václava slaven jako zasvěcený. Některí historikové také snaží se dokázat, že i ona homilia sv. Vojtěcha byla určena právě pro tuto slavnost. Přenešení ostatků svatého Václava. Dříž přátele, dovidám se právě, že dnes byl oficiálně prohlášen sv. Vojtěch za patrona pražské arcidiecéze. Prosme zítra sv. Václav, aby v odměnu za to, co svatý Vojtěch k oslavě jeho vykonal, svou přímluvou přispěl k uskutečnění mého přání, které jsem v sobě živil po zvolení za arcibiskupa, aby co nejdříve v katedrále sv. Vojtěcha již dříve určeném, byl konečně dokončen náhrobek s oltářem sv. Vojtěcha. Modlim se stále na tento umysl a prosím Vás modlete se i Vy, za to, Svatý Václav jistě spolu se svatým Vojtěchem vyslyší prosbu všech věrných Čechů, tak vroucně vyjádřenou slovy, "Svatý Václave, Vrat své zemi požehnání, vrat své zemi klid! Necht Vám na přímluvu sv. Václava, Vám i všemu lidu našemu, co nejhojněji zaháň Bůh Otec, Syn a Duch svatý. Amen.

Jnánní Jindřich

T. Vlna m. j. urí oříkáku uru p. w. v.
 Státní taj.kard.Cicognani poslal jménem sv.Otce list účastníkům Katolického ~~sociálního~~
~~týdne~~, který se koná v těchto dnech v Assisi. ~~Závěrem~~ ~~týdne~~
Na bude udělena velká cena Mezin.kat.filmové kanceláře filmů, které ~~mají~~ byly
 letos promítány na světových festivalech a nejvíce uskutečnují lidské a náboženské ideály. Ve svém listu sv.Otec vyslovuje přání, aby film byl co nejvíce odpovědným nástrojem ve službách lidstva. Úcta k člověku vylučuje, aby filmu bylo zneužíváno k méně šlechteným cílům; sv.Otec odsuzuje kult filmových hvězd a vyrábění filmů, které škodí hodnátám náboženským a mravním, ale též kulturním a civilizaci důstojné člověka. Sv.Otec odmítá též zneužívání filmu k ideologické a politické propagandě; k probouzení nezdravých vášní. Všichni kdo pracují s filmem mají si být vědomi jeho velké moci a síly, a filmem přispívat k růstu lidských, i náboženských hodnot. Na velkou cenu mezinárodní katolické filmové společnosti bylo navrženo 12 filmů; ~~po~~ ^{Na} ~~prvé~~ v dějinách Kat.film,kanc. ~~jsou~~ mezi nimi též filmy ze zemí socialistických: jsou to dva československé: Ať žije republika Karla Kachyni a Obchod na korse od Vadima Derbeneva. Kadara Klose, a sovětský: Poslední měsíc podzimní od Svrchovaný řád maltézských rytířů vydá poprvé ve svých dějinách serií poštovních známek. Série o 4 hodnotách vyjde v druhé polovině října. Ma půdě Itálie nyní vydávají své známky 4 organismy: It.republika, Vatikánský stát republika San Marino a Svrchovaný řád maltézských rytířů. Maltézský řád vydal už r.1961 sérii mincí.

Protestantský duchovní Max Lackman, jeden z předních evropských osobností usilujících jednotu křesťanů, pronese 30.zář v Daytonu v USA přednášku na téma: Reholníci v životě. Dr.Lackman byl jedním z pozorovatelů německých protestantů na koncilu, je zakladatek a inspirátor Ligy pro sjednocení luteránů a katolíků. Toto sjednocení se má uskutečnit v duchu lásky pod vedením ~~římského~~ papeže. ~~Byl~~ Dr.Lackman aktivní, v mnoha funkciích.

ústav pro studium
totalitních režimů

M.p. Česká muka běžná odrůda dnes vývoj. drt. metla Dřívá nové
Drobností k. velkosti. A obecně běžná muková včela. vzhledem k tomu
mukov. p. a. drt. Brouk. Castaneum ještě zde žije (Pohl.) dle, jinou si
mukov. včela nechce manit ženu - a zat. přísl. (Kw. Žlu včela -
včela ^{laskavá} mukov. běžná, dle. včela mukov. f.
Společná s v. včelou a je drt. všeobecná, mukov.
dle. Šmejkal. & (dpl. dr. Karel Chabala) G) a)

Prov. myzotida me dala. : Vysná voda, jde po pravéj straně. Melin
v řekách původem z hřebenů až do vodopádů, kterého, když došel voda
míří do řeky, námět. Cílem těchto dobytí bylo využití vody. Počet
výrobců 3 mohou uvedené. : fol. číslo 1 NSO. - a 86. Počet výrobců
(množství)

8 postscriptum ad pther, Brasil. ja multum, of n mis multato aut.
nisi nisi multum. - U. V. Karlovits f. f. multum numerata jis ad hanc
punctum (char. long). V. tel. Brix. Multum in his. hanc "Cant. a pulch." - multo
in Cant. mis multum & vix per diu fuisse, & cantus adhuc
probatur. Kar. Karlovits in suis thesi. dicit. multum, ab origine
descendit numeratio omnes & mil. ad cantus. Nihil. I. B. C.
V. Karlovits, expressum hanc, nihil habebit de Riu a 770 m. altitudine
et alio non habet usus. Multum. Plurim. Multum. id est multum
Post. n. 1735. cum serv. novi. *L. A. V. K. b. multum regalum pung
multum*

do m. pokračuje vlna vol. pán v když 12° - pozemek ob-
děl v. zel. Sal. B ne pořík.
at k hře vol. str.
nás vlna' a ab. mai.
v ob. Sal. Sal.
františek rade slunk u čs. a. Blažejka vlna vol. obček
občedem č. p.

Dnes výjimečně přerušíme naš program čtvrtletních besed POKONCILOVÉ AKTUALITY a věnujeme pozornost služebníku Božímu arcibiskupovi Antonínu Cyrilu Stojanovi, jehož výroční den úmrtí blažené smrti připadá na dnešní den.

Molебенъ

-ö-

Draží přátelé, už včera se zmínil pan kardinál Josef Beran ve své promluvě u oltáře sv. Václava v bazilice sv. Petra o památném výročí blažené Stojanovy smrti. - Přečteme si dnes několik vzpomínek na poslední dny jeho života a na první ohlasy veřejného mínění o tomto velikém synovi našeho národa a apoštola cyrilometodějství.

Ze Služebník Boží Antonín Cyril Stojan str. 43 -48 /úryvky/

Zakončíme modlitbou za jeho blahořečení: Všemohoucí Bože ....z propagativního čtyřlistku. Str. 4.

Molебенъ

-ö-

Připojujeme zprávy z katolického světa.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ravat CECO 29-9-66

Svatý Otec Pavel VI. poslal lvovskému metropolitovi kard. Slipému list, kterým mu blahopřeje k 50. výročí posvěcení na kněze. Toto výročí, píše sv. Otec poskytuje mu příležitost, aby mu projevil své city úcty a lásky; připomíná jeho práci pro lvovskou a cídiecizi a dodává: "Byl jsi ochoten zemřít pro Církev, snášel jsi s nezdolnou trpělivostí a pevností protivenství pro Kristovo jméno." Kardinálský purpur mu byl udělen právě pro jeho dlouhá utrpení pro věrnost Církvi a Kristu.

Šest z osmi misijních sester františkánek od Panny Marie, které byly vypovězeny z Číny, odjely z Hong-kongu do Paříže. Sedmá sestra, Kanadanka matka Winnifred Duffová je stále v Makau na léčení. Tělesné pozůstatky osmé sestry Irčanky matky Marie Sullivanové, která zemřela několik hodin po přechodu hraniční čáry mezi komunistickou Čínou a Hong-kongem, byly letadlem převezeny do Irská a budou uloženy v hrobce její rodiny.

Arcibiskup z Baltimoru kard. Sheehan vyzval své věřící k zvláštním modlitbám za mír. Ve všech kostelích města Baltimore budou pobožnosti za mír konány ve dnech 3. a 4. října. Kard. Sheehan vyzval k modlitbě za mír i protestany a židy, kteří bydlí na území baltimorecké arcidiecéze.

V Římě pokračují přednášky mezinárodního kongresu o teologii II. vat. sněmu. Na středečním dopoledním zasedání byl přítomen slavný protestantský teolog Karel Barth, bývalý profesor na teologické fakultě v Basileji. Mluvili mj. jezuité P. Rahner o přítomnosti Páně ve společenství, které vykonává bohoslužbu, P. Semmelroth, Jungmann, Adomíkán P. Ciappi; ve čtvrtek pronesli své diskusní příspěvky mj. americký jezuita P. Courtney Murray, který mluvil o náboženské svobodě, dominikán P. Chenu o vztazích mezi Církví a moderním světem, P. Fuchs o teologických stránkách nauky o náboženské svobodě, a P. Flick o dědičném hříchu v dějinách spásy.

V hl. městě jižního Vietnamu Saigonu díl v těchto dnech apoštolský delegát z Kanady mons. Pignedoli; jménem sv. Otce bude předsedat mimořádným zasedáním vietnamské biskupské konference. Vietnamskému národu mons. Pignedoli nese zvláštní poselství sv. Otce. Jeho cesta do Vietnamu, jak sám řekl, má ráz čistě náboženský. Vyvrátil, že by v plánu jeho cesty byla též návštěva hlavního města severního Vietnamu Hanoie. Doufá, že se též setká s představiteli budhistického náboženství.

Ve Fulde začalo plenární zasedání německé biskupské konference. Při mši svaté, kterou konal kard. Döpfner: svědectvím naší víry pravil, má být opravdová láska k bližnímu a spoluodpovědnost za dění ve světě.

6. Úč. Pál VI. papež v ab. 200 koncilu sv. Pavla, kde se
14. ohl' dospěl papež a kardinál kard. W. Makovský papežem obdržel ji
koncilem. Benátky. Římské predstavení D. vat. sice. V počtu
W. Úč. kardinál o svých spřízněných funkciích, jichž a o jeho
významu pro Evropu. Brno mohlo; Brno prohlásilo
a) prezidentu sv. Pavla ap. obdarovalo ho a Brno sice.

C. Úč. kardinál papež sv. Pavla když jeho slavnostní mohlo.
Brno v den

Volby biskupů v Brně,

Kard. Brno v Brně, ap. obdarovalo, a) papež sv. Pavla v den

Brno. Papež, ap. obdarovalo, a) papež sv. Pavla v den
+ duchovního biskupa v Brně. Brno biskupem, když je kardinál
a) papežem biskupem. Kardinál a) papež sv. Pavla v den

papežem, když je kardinál sv. Pavla v den. Brno biskupem obdarovalo
W. Úč. kardinál sv. Pavla v den. Brno biskupem i papežem sv. Pavla, a) papež
sv. Pavla, a) papežem biskupem, když je kardinál sv. Pavla

a) papežem sv. Pavla, a) papežem sv. Pavla

Apokalyptického a biskupem sv. Pavla v den. Když je kardinál
biskupem sv. Pavla v den; když je kardinál sv. Pavla v den, když je kardinál
sv. Pavla v den; když je kardinál sv. Pavla v den, když je kardinál sv. Pavla v den.

Další kardinál sv. Pavla v den. Když je kardinál sv. Pavla v den. Když je kardinál
sv. Pavla v den. Když je kardinál sv. Pavla v den. Když je kardinál sv. Pavla v den.
Když je kardinál sv. Pavla v den. Když je kardinál sv. Pavla v den.

38130 Úč. kardinál sv. Pavla v den. Brno. "X" Mater Rosae" w. Úč. kardinál sv. Pavla v den. Když je kardinál sv. Pavla v den.

Když je kardinál sv. Pavla v den. Když je kardinál sv. Pavla v den. Když je kardinál
sv. Pavla v den. Když je kardinál sv. Pavla v den. Když je kardinál sv. Pavla v den.

Když je kardinál sv. Pavla v den. Když je kardinál sv. Pavla v den. Když je kardinál sv. Pavla v den. Když je kardinál sv. Pavla v den. Když je kardinál sv. Pavla v den.

Úč. kardinál sv. Pavla v den.

Papež sv. Pavla v den.

Dnes, když je kardinál sv. Pavla v den. Když je kardinál sv. Pavla v den.

Papež sv. Pavla v den.

30/4/66

Jak jsme už krátce oznámili, pražský arc.kard.Beran dlel ve dnech 10.až 18.září ve Švýcarsku.Pozvali ho tam švýcarští biskupové: Curych, Lucern, Frýburk Ženeva, to byly hlavní zastávky jeho cesty. V Curychu v kostele P.Marie sloužil v neděli 11.září slavnou mši svatou k oslavě milenia křesťanství v Polsku. Ještě před mší svatou mluvil k přítomným Polákům a našim krajanům o významu výročí a o podílu, který měli Češi na vstupu křesťanství do Polska. Mešní epištola byla čtena německy a polsky, evangelium česky a německy; kázání gen.vikář curyšský mons.Tebaldi o nutnosti vzájemného porozumění, úcty a lásky mezi národy a jako příklad takových krásných lidských a křesťanských vztahů uvedl bratrský dialog mezi polským a německým episkopátem.V sále curyšské university Wla po mší svaté akademie, uspořádaná polskou kolonií ve Švýcarsku. V odpoledních hodinách se kard.Beran sešel s curyšskými českými krajanami. Vřelými slovy ho přivítal evangelický kazatel Přemysl Pitter; nejednomu z přítomných se zaleskla v oku slza, když pan kardinál se s kazatelem Pittrem objal.Kard.Beran se srdečností sobě vlastní děkoval za přijetí, kterého se mu dostalo, a zdůraznil nezbytnost jednoty a porozumění mezi krajanami. Přítomný mládež zpestřila program setkání českými lidovými tanci.Zvláště s dětmi si pan kardinál potom pohovořil - muselo to ale být německy.

V pondělí 11.září pan kardinál navštívil slavný benediktinský klášter a mariánský poutní kostel v Einsiedeln. V úterý byl kard.Beran už v Lucernu; spolu s místními duchovními koncelebroval mší svatou v hlavním městském kostele. Mše svaté byly zvláště voleny tak že vyjadřovaly, co kard.Beran žil a co ztělesňuje. Epistola byla vzta ze Skutků apoštola, mluvila o osvobození sv.Petra z vězení. Končila slovy: Boha sluší poslouchat více než lidi. Evangelium bylo úryvek, v němž K.P.poučuje své učedníky o tom, jak se mají chovat v pronásledování. Po evangeliu pronesl kard.Beran krátké kázání na mylšenky svátku Povýšení sv.kříže. Podobné povýšení se musí uskutečnit v životě jednoho každého z nás. Odpoledne se kard.Beran setkal s lucernskými kněžími; prosil o modlitbu za svou vlast, především modlitbu růžence. Den potom navštívil biskupa basilejského a soloturnského mons. von Strenga; prohlédl si město, zavítal mezi seminaristy a také mezi italské kněze, kteří se starají o duchovní blaho Italů pracujících v okolí. Ve čtvrtek 15.září byl kard Beran ve Frýburku: budovami katolické university ho provedl její rektor, polský dominikán P.Bocheński, známý odborník v otázkách ateismu marxistického. V klášteře augustiniánů se setkal též se švýcarským kard.Journetem, a jiným církevními osobnostmi. Cestou do Ženevy se ještě zastavil v Lausanne, kde

3/9/66

na něho čekala malá skupina starších krajanců, kteří nemohli podniknout cestu na oficiální setkání do Ženevy. To bylo v sále kláštera B.S.P.Jménem české ženevské kolonie přivítal kardinála duchovní správce dp. Antonín Bernáček. Hned potom byla mše svatá v klášterním kostele. V kázání - na svátek Bolestné P. Marie - kard. Beran mluvil o významu úcty mariánské a zvl. k trpící P. Marie pro život jednotlivce a Církve. Druhý den navštívil sídlo Informačního střediska mezinárodních katolických organizací při SN - přivítal ho vedoucí, dominikán P. De Riedmatten. ~~a potom sídlo Světové rady církví.~~ Přivítal ho sám odstupující gen. sekretář Visser t' Hooft. Chvíli sertval s ním a ostatními církv. osobnostmi v družném rozhovoru. Kard. Beran se potom odelbral na recepci v hotelu Metropole, uspořádanou na jeho počets. Zúčastnili též se jí president Švýcarské republiky a ženevského kantonu Ruffieux, ~~Visser~~ t' Hooft, president hnutí Amnesty International a generální tajemník Mezinárodní komise právníků Mac Bride, který svou cestou do ČSR v r. 1962 vzbudil zájem mezinárodní veřejnosti o osud arc. Berana - hnutí rozšířené především v Irsku a Velké Británii usiluje o propuštění všech, kdo jsou uvězněni z důvodů náboženských nebo politických; intervenovalo už ve prospěch mnoha uvězněných též v ČSR - ~~a~~ předseda české krajanské organizace "Beseda" dr. Vladimír Kabeš.

V neděli 18. září Švýcarsko slavilo Den modlitby, díků a pokání za vlast. Tento svátek má ve Švýcarsku už stoletou tradici a slaví ho všechny církve na poděkování za dobrodiní Bohu udělená jejich vlasti. Na tento svátek gen. vikář curijský pozval kard. Berana do Dietikon, aby tam v kruhu opuštěných dětí sloužil mše svatou v ústavě sv. Josefa. Dlouho děti potom mávaly švýcarskými vlaječkami, když od nich odjížděl. Ještě v odpoledních hodinách byl zpět v Římě.

Zprávy: audiencia benedicti nří - Petru
prolitr Vietnam

Připomínka k počátku měnu mýma.

ústav pro studium
totalitních režimů